

OBULUSMA

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI **SEV** 1968

SAYI 17
03.14

**BAĞIŞ
YAPMAK!**

Come Together
Gecesi ve Tuğla
bağışçıları

SÖYLEŞİ

Yusuf Erkmen
Duygu Kalağoğlu Köksal
Nilgün Aygen
Hüseyin Özkaya
Metin Atamer

TENEFFÜS

Yaz için festival haritası
En kaliteli öğrenci şehirleri

*48 yıldan sonra
İzmir Amerikan'a
veda ediyor*

Anet Gomel

Portre **Son Talaslı Celil OKER**

TÜM SEV ÇALIŞANLARI,
SEV OKULLARI ÖĞRENCİLERİ,
MEZUNLARI VE BİRİNCİ DERECE
YAKINLARI İÇİN

DentGroup Maslak'ta

açılışa özel tüm tedavilerde
Haziran sonuna kadar

%30
indirim

Tüm DentGroup kliniklerinde SEV çalışanları, öğrencileri,
mezunları ve birinci derece yakınlarına her zaman geçerli
olan %15 indirim uygulanmaktadır.

DG
DENTGROUP

Bağdat Cd.
0216 356 69 15

Göztepe
0216 356 03 56

Ataşehir
0216 363 34 34

Maslak
0212 276 06 76

Kids
0216 387 50 50

www.dentgroup.com.tr

www.dentgroupkids.com

Nice Anet Hanımlara...

Okulda, öğretmen ve yönetici olarak 40 yılı geride bırakan, dergimizin bu sayısının kapağını kendisine ayırdığımız Anet Hanım'a soruyoruz:

"ACI'da ilk arkadaşınızın kim olduğunu hatırlıyor musunuz?"

Cevap veriyor:

"Maalesef. İlk kişinin kim olduğunu hatırlamıyorum. Yalnız, şunu biliyorum: Burada tanıştığım kişiler, her zaman olduğu gibi, bugün de, benim en iyi arkadaşlarım."

Aklıma hemen beklenen soru geliyor: Nasıl oluyor da, bu ilişkiler, yıllara karşı korumalı oluyor? Hiç zedelenmiyor?

Bunun nedeni, galiba yapının çok sağlam kurulmuş olması. Malzeme ve el işçiliğine o kadar titizlenilmiş ki, bu bileşimden ortaya kötü bir şey çıkmıyor.

Peki bu yapının harcında neler var?

Ben bildiklerimi sıralayayım, eksikleri siz tamamlayın.

Berberlik ruhu, dayanışma, güven, sevgi, saygı, zengin bir eğitim ortamında birlikte büyümüş olmak, empati...

Sonunda, haliyle, yıllara meydan okuyan dostluklar, beraberlikler oluşuyor.

Anet Hanım, liseden sonra, Ege Üniversitesi'nde okumuş. O dönemde İngilizce bilen öğretim üyesi sayısı azmış. 'Akademik dünyada kal, kariyer yap, önün açık' çağrılarına kulağını tıkamış, ACI'ya, yetiştiği yuvaya geriye dönmüş. Çünkü artık katkı yapma sırasının onda olduğuna inanmış, okuluna, yeni nesillere verebileceklerini paylaşmak istemiş.

'Kızlar'dan biri olarak, "enter to learn, depart to serve" mottosunu o da hayat tarzı edinmiş, ancak o okulunda "serve" etmeyi tercih etmiş.

"Kızlar" da nereden çıktı şimdi demeyin.

Tüm ACI mezunlarının birbirlerinden bahsederken kullandığı sözdür kızlar. Daha doğrusu, hem İzmir Amerikan hem Üsküdar Amerikan kız okulları mezunlarının dilinde ve yaşamında yer edinmiştir bu sözcük.

Okul sıralarında girer insanın hayatına, ondan sonra hayatın inişli çıkışlı yollarında da hep bir sesleniş mesafesindedir bu kızlar. Belki de bu yapıyı, geleneği ve bağlılığı en iyi anlatan bir terimdir.

Ne mutlu ki Anet Hanım'a, okulunun ona verdiklerini katbekat geri verebilmiş, kırk yıl süresince...

Bizler de Anet Hanımları örnek alıyoruz.

Daha çok öğrenciye burs verebiliyoruz. Kaynak yaratmak için daha çok çaba sarf ediyoruz. Bağış bilincini ve alışkanlığını yaymaya çalışıyoruz, hangi miktarda olursa olsun...

Bizim de hedefimiz, hepimizin içindeki Anet Hanımları ortaya çıkarmak... Sizlerle birlikte...

SEV Yönetim Kurulu Adına Sahibi: Ceyda Aydede. **Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Ziya Köseoğlu.

Yayın Kurulu: Binnur Karademir, Tülay Güngen, Ziya Köseoğlu, Ebru Şenol, Aydın Demirel, Resul Buksur, Sevin Oran, Ali Cerrahoğlu, Dilek Gürdal Ölçer, Funda Cüceloğlu, Anet Gomel, Tekin Baransel, Pelin Çağlayan, Nilhan Çubuk, Arzu Özçetin.

Yayına Hazırlayanlar: Aydın Demirel, Resul Buksur. **Redaksiyon:** Ayhan Kurt. **Reklam Sorumlusu:** Neşe Mutlu.

Yönetim Tel: +90 (0216) 531 57 38. **Faks:** +90 (216) 530 01 55. **Yazı İşleri İletişim:** bkarademir@sev.org.tr

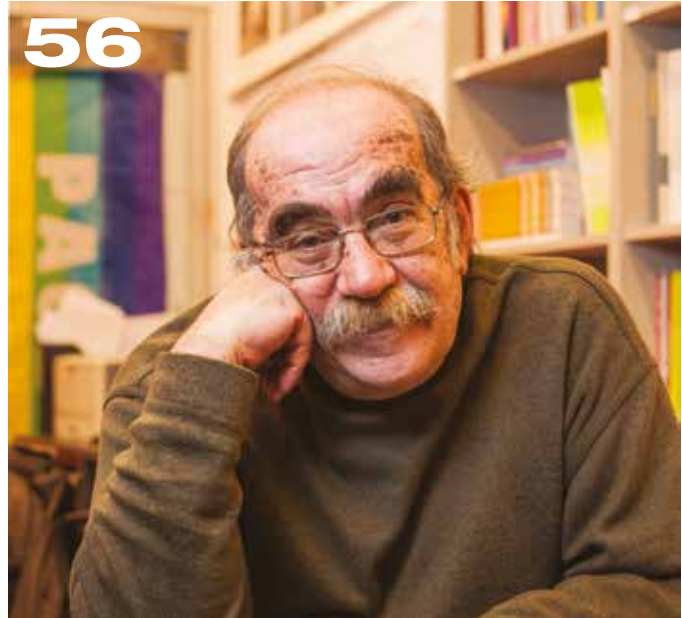
Baskı: Ömür Matbaacılık A.Ş. Beysan Sanayi Sitesi Birlik Cad. No: 20 Haramidere 34524, Beylikdüzü, İstanbul
Tel: +90 (212) 4227600 F: +90 (212) 4224600

Buluşma dergisinin içerik ve tasarımı, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası kapsamında eser olarak koruma altındadır. Buluşma dergisinde yayımlanan yazı ve fotoğrafları yayma hakkı SEV'e ait olup kaynak gösterilse dahi hak sahiplerinin yazılı izni olmaksızın ticari amaçla kullanılamazlar. Dergide yayımlanan yazılar, yazarların ve söyleşi yapanların kişisel görüş, tavsiye ve yorumlarını içermektedir. Yazıların, fotoğrafların bir kısmını üstlenen SEV, yazılarda yer alan bilgi, görüş ya da tavsiyelerden doğacak maddi ve manevi zararlardan hiçbir şekilde sorumlu değildir.

içindekiler

mart 2014

şimdi

Çekmeköy'de Geri Sayım: SAC Geliyor!	6
Etik Kodlar Yeniden Tanımlandı	8
Basın, TAC'yi Yakından Tanıdı	10
Türkiye'nin İlk 'Yeşil' Yayınevi Redhouse Oldu	12
Atamalar, Başarılar, Yeni İşler	14
Colorado'lu Öğretmenler	18

söyleşi

Yusuf Erkmen TAC'02	22
Duygu Kalaçoğlu Köksal ÜAA'82	24
Nilgün Aygen ÜAA'86	28

kapak

Anet Gomet: "ACİ'dan Kopmayı Hiçbir Zaman Düşünmedim"	32

gündem

Bağış Eğitimin Can Damarıdır	42
Hüseyin Özkaya TAC'80	50

teneffüs

Bu Yaz Hangi Festivale Gitsek?	53
Son Talası: Celil Oker TAC'71	56
Metin Atamer TAC'61	60

forum

Yaşam Kalitesi En Yüksek Üniversite Kentleri ..	61
Yeni Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun ..	64
Biri Beş, Diğeri Belki Beş Bin Yaşında	66

ÇUKUROVA

Makina İmalat ve Ticaret A.Ş.

“ Birlikte Güçlü Yarınlar...”

Şahin Mah. Sait Polat Blv. No:322 /A Tarsus - Mersin / TÜRKİYE
Phone : 0090 324 616 26 78 - Fax : 0090 324 616 32 20
E-mail : info@cumitas.com
www.cumitas.com

şimdi

TEMELDEN OKULA

2011 YILINDA TEMELLERİ ATILAN SEV AMERİKAN KOLEJİ'NİN OKUL BİNASI İÇİN 50 MİLYON LİRALIK BİR YATIRIM YAPILDI. OKUL EYLÜL'DE KAPILARINI AÇIYOR.

Çekmeköy'de Geri Sayım: SAC Geliyor!

Okul inşaatı bir yandan hızla ilerlerken, diğer yandan yeni öğretmen ve yönetici kadrosu da hızla tamamlanıyor. Öğretim kadrosu yarısı Türk, yarısı yabancı öğretmenlerden oluşuyor. Genel Müdür Whitman Shepard olurken, Türk okul müdürü olarak, deneyimli isim Elvan Tongal göreve geldi. İngilizce Bölüm Başkanı ise Michael Constantini oldu.

Okul Müdürü Elvan Tongal,
Genel Müdür Whitman Shepard,
İngilizce Bölüm Başkanı Michael Constantini

YENİ OKUL BİNASININ TASARIMI

KAMPÜS BİNASI, ACI MEZUNU MEHPARE EVRENOL'UN (ACI'72) ÖDÜLLÜ MİMARLIK OFİSİ WORKSHOP TARAFINDAN TASARLANDI: "KORİDORLAR BİLE AYDINLIK. SINIFTAN ÇIKIP İKİ SINIF ÖTEDE AÇIK BİR ALANA ÇIKABİLİYORSUNUZ. AÇIK VE HAVADAR, HER ŞEY IŞIKLA İÇ İÇE."

REDHOUSE BOLOGNA'DA TÜRKİYE STANDINDA BU YIL 24-27 MART TARİHLERİ ARASINDA YAPILAN BOLOGNA ÇOCUK KİTAPLARI FUARI'NDA REDHOUSE, TÜRKİYE ULUSAL STANDI'NDA ÜLKEMİZİ TEMSİL ETTİ.

Etik Kodlar Yeniden Tanımlandı

Sağlık ve Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Ceyda Aydede, 'Etik Kurallar' konusunda, son dönemde Vakıf ve okullarında yapılanları anlatıyor.

SEV olarak, mevcut etik kuralları belirlerken neyi hedeflediniz?

'Etik Kurallar' çalışmamızın kurumlarımızın üçüncü taraflarla olan ilişkilerinde, sadece yasal ve ticari olarak değil, etik anlamda da davranışlarımızı yönlendiren bir rehber olmasını amaçladık. Aslında 'Etik Kurallar', yerine getirilmesi, yapılması gereken bir şey değil. Bir süreç... SEV Okulları olarak, bu değerler, kurumlarımızın yüzer küsur yıllık tarihlerinde yaşam biçimimiz olmuş, DNA'larımıza işlemiş durumda. Bugüne dek bu konuda, farklı çalışmalar yaptık, konuyu sık sık gündeme getirdik. Zaman zaman da, mevcut çalışmalarımızı revize etme, yerinden vurgulamalar yapma ihtiyacı duyduk. Bu arada, bir yenilik olarak, okullarımızdaki etik kulüplerimizde çalışmalara başladık. Çocuklar okullarda farklı alanlardaki etik algısını irdeliyorlar. Aslında etik, yaşamımızda olmazsa olmaz bir şey. Bu anlayışı sadece bir kelimeye hapsetmenin çok doğru olduğuna inanmıyorum. Etik, aslında bir felsefe. Bir duruş. tüm bunları bir kez daha gündeme getirip sadece yazılı halde toplamak istedik.

Eğitim ve sağlık alanında kurumları bulunan bir vakıf için, etik kodların belirlenmesi, bir sivil toplum girişimi gibi görünüyor...

Evet. Aslında bütün sivil toplum örgütlerinin de bu konuda örnek olması gerektiğini düşünüyorum. Biz de, bir sivil toplum örgütü olarak, diğer sivil toplum örgütlerine zaten hep örnek olmuşuz. Yine örnek olmaya devam ediyoruz.

Etik kodların belirlenme süreci nasıl gelişti?

Prosedürlerimizi yenilerken, etik kodlarımıza da göz atıp farkındalık yaratmak için çalışmalara başladık. Şu an, etik kodlarımızı oluştururken, bütün sosyal paydaşlarımızla, yani saymak gerekirse, üyelerimiz, öğrencilerimiz, velilerimiz, müşterilerimiz, çalışanlarımız, rakiplerimiz, mezunlarımız, hükümet ve yönetim çalışanları ve tedarikçilerimizle koştuk, onların kafalarındaki etik algısını yenilemeyi hedefleyerek bir çalışma yaptık.

Etik kuralları yenileme ihtiyacına neden gerek duydunuz?

Yaptığımız ilk çalışma Dr. Yılmaz Argüden'den bir eğitim almak oldu. O eğitimin sonuçlarında da, bizim etik kodlarımızı revize etmemiz ve gündeme getirmemiz gereği ortaya çıktı. Arkadaşımızla, sosyal paydaşlarımızla görüşerek, onların kafalarındaki algıyı da işin içine katarak harmanladık. Etik kurallarımızı, katılımcı bir yöntemle, tekrardan revize ederek oluşturduk ve şimdi de benimsetmek için adımlar atıyoruz. Konuyla ilgili bir kitapçık hazırladık.

Vakfımız için eğitim sektörünün başka bir önemi var. Siz, Türkiye'de, eğitim konusunda, etik kuralların belirlenmesinde bir eksik görüyor musunuz?

Bir konuda eksiklik duyuyorum. Nasıl tıpta, yani sağlık sektöründe etik bir şey vardır. Örneğin, ilaç reklamı yapamazsınız. Eğitimde de öyle olmalı. Bu, benim ciddi olarak kafamı taktığım bir konu. Eğitim reklamları zaman zaman kandırıcı olabiliyor. Bu çok tehlikeli. Bunun önünü almak için eğitim sektörü reklamlarının regülasyonunun yapılması gerekiyor.

ETHICS

Kahve Dünyası **HEPİMİZİN ORTAK NOKTASI**

Kahve Dünyası'nın kapısı her gün yüzlerce farklı tada ve aynı mutluluğa açılır. Bu kapıdan içeri giren herkes, mutluluğun tadını çıkaranlarla karşılaşır. Kahve Dünyası'na özel tatlar, çocukların ve gençlerin beğenisini, annelerin ve babaların güvenini, tüm lezzetseverlerin hayranlığını kazanır.

*Mutlulukların buluştuğu yer Kahve Dünyası.
Hepimizin ortak noktası.*

HEPİMİZİN ORTAK NOKTASI

 facebook.com/kahvedunyasiTR

 twitter.com/kahvedunyasi.com

ONLINE ALIŞVERİŞLERİNİZ İÇİN
kahvedunyasi.com/sanalmagaza

Basın, TAC'yi Yakından Tanıdı

Türkiye'nin önde gelen medya kuruluşlarından bir grup gazeteci, Şubat ayında Tarsus Amerikan Koleji'ni ziyaret etti. Amaç, 125. kuruluş yıldönümünde, son derece modern bir kampüse kavuşan okulu tanıtmak ve bölge ekonomisi konusunda gazetecileri bilgilendirmektir.

Gazeteciler ilk olarak Tarsus Belediye Başkanı Burhanettin Kocamaz ile bir süre sohbet ettiler. Ardından, Tarsus Sanayi ve Ticaret Odası Başkanı Hasan Ruhi Koçak, bölge ekonomisinin sorunlarını ve çözüm yollarını anlattı. Basın mensupları, gereken bilgileri alarak, gözlemlerini ve izlenimlerini, gazetelerinde dile getirdiler. Yazılanların bir bölümünden alıntı yapıyoruz.

“VAHAP MUNYAR / Hürriyet
TAC'YE 30 MİLYONLUK YATIRIM

Sağlık ve Eğitim Vakfı (SEV) bünyesindeki Tarsus Amerikan Koleji (TAC) mezunlarının efsane edebiyat öğretmeni Haydar Göfer için Mersin Tenis, Yelken ve Yüzme Kulübü'nde düzenledikleri doğum günü buluşmasındayız. Sağlık ve Eğitim Vakfı (SEV) Başkanı Ceyda Aydede, Tarsus Amerikan Koleji turuna eşlik eden, yönetim kurulu

üyyesi Mehmet Nane'nin de aralarında bulunduğu güçlü bir ekiple burs fonunu ikiye katlamayı planladıklarını belirtti: “Okullarımızdaki burslu öğrenci oranını yüzde 30'a çıkaracağız.” Aydede, Anadolu'nun farklı kentlerinden, daha fazla öğrenci çekebilmek amacıyla tanıtım yapacaklarına değinince Tarsus Okulları Kampüs Kurulu Başkanı Kubilay Keçelioğlu araya girdi: “30 milyon lira yatırımla kampüsümüzde yatılı öğrenci kapasitesi 140'a çıkıyor. Yatılı öğrenci sayısında büyük artış bekliyoruz.” Ardından, okulun kütüphanesinde TAC mezunu Tarsus Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı Hasan Ruhi Koçak, bölgenin ekonomik yapısını anlattı: “Türkiye'nin ilk ticaret odası, 1879 yılında Tarsus'ta kurulmuştur. Cebinizden toprağa yanlışlıkla tohum düşse yeşeriyor. Hemen her şeyin ilk turfandası buradan çıkar. Tarsus'ta 140 farklı tarım ürünü yetişiyor.”

JALE ÖZGENTÜRK / Radikal
ÜNLÜ İSİMLERİN OKULU

Tarsus Amerikan Koleji, 1888 yılında Amerikalılar tarafından bir misyoner okulu olarak kurulmuş, Cumhuriyet dönemiyle birlikte Türk eğitim sisteminin parçası haline gelmiş. Şevket, Erol, Demir Sabancı, Hasan Güleşçi, Hazım Kantarcı, İlter Turan, Mustafa Aysan, Ayşe Arman... Türkiye'nin iş, siyaset, medya dünyasının ünlü isimlerini bir araya getiren ortak bir nokta var: Tarsus Amerikan Koleji. TAC'nin kampüsünde ise Aydede'nin anlattığı hedefleri dinledik. Aydede, 30 milyon TL yatırımla yapılan yeni kampüsle okulun yeni hedefinin Anadolu'ya açılmak olduğunu söylüyor. Bir süre aksayan yatılı sistemin yeniden güçlendirileceğini anlatıyor. Okul Müdürü Charles Hanna ise, öğrencilerin neden Tarsus'u seçmeleri gerektiğini şu sözlerle açıklıyor: “Biz, bu okulda, sormayı öğretiyoruz. Çevreye duyarlı, İngilizceye anadili kadar hâkim, insanlığa hizmet için sorumluluklarını almış liderler yetiştiriyoruz.”

ESEN EVRAN / Habertürk
GÖFER HOCA, TAHTAYA HİÇ ÖĞRENCİ KALDIRMAMIŞ

SEV (Sağlık ve Eğitim Vakfı) Yönetim Kurulu Başkanı Ceyda Aydede, bir grup gazeteciyi Tarsus'a davet etti. Bu davet, okulun efsane edebiyat öğretmeni Haydar Göfer'in 96'ncı doğum günü kutlamasıyla da birleşti. Öğrencileri

arasında Şevket Sabancı, Erol Sabancı, Özdemir Sabancı, Hasan Güleşçi, Hazım Kantarcı gibi iş dünyasının ünlü isimleri olan Haydar Göfer, “Hiçbir öğrencimden not kırmadım. En düşük notum 10 üzerinden beş idi,” dedi. Göfer ilginç bir yorum da yaptı: “Ben öğrencilerimi hiç tahtaya kaldırmadım. Aslında çok iyi bilen çocuğun tahtada bildiğini unuttuğuna, kendimden tanığım. Herkesin karakteri bir değil ki.”

YILDIZ TAŞDELEN ERLİ / Dünya LİDERLER OKULU

Birçok iş insanı, üst düzey yönetici, akademisyen, gazeteci ve yazar yetiştirmesiyle ‘liderlerin okulu’ olarak tanınan Tarsus Amerikan Koleji, 125. yılını kutluyor. Sorgulayıcı bireyler yetiştirmeyi hedefleyen, hayata dönük bir anlayışla geliştirilen müfredatı ve bölgesinin tek International Baccalaureate (IB) eğitimi ile Tarsus Amerikan Koleji, ikinci 125. yılına yeni projeler ve yenilenen kampüsü ile giriyor. Koleji, yeni yurt binası ile daha fazla öğrenciyi dünya standartlarında eğitimle buluşturmaya, Anadolu’nun başarılı öğrencileri için başlattığı burs programlarını

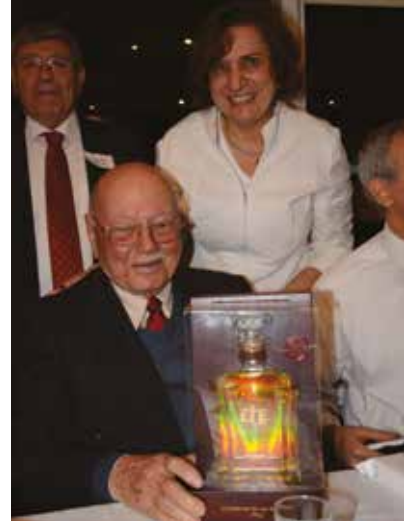
daha da ileri götürmeyi hedefliyor.

TALAT YEŞİLOĞLU / Ekonomist ETKİLEYİCİ VE İYİMSER

Geçen çarşamba akşamı, SEV’in başkanı Ceyda Aydede ve diğer yöneticilerle birlikte Tarsus Amerikan Koleji’nin mezunlarıyla buluştuk. Perşembe günü de 125’inci kuruluş yıldönümünü kutlayan okulun öğrencileri ve yönetimiyle birlikte olduk. Eski hocalarına olan saygıları, mezunlar arasındaki sıkı dostluk, etkileyici olduğu kadar iyimser duyguları da kabartıyordu. Vakıf yönetimi, eskiden olduğu gibi, yurdun dört bir tarafından yetenekli öğrencileri kazanmak, eğitime daha fazla katkı sağlamak için çalışıyor.

FİKRİ TÜRKEL / Yeni Şafak TARSUSLU İŞADAMLARININ SIRRİ

50’li ve 60’lı yıllarda mezun olanların Türkiye ekonomisinde niye etkin olduğunu araştırmak için Tarsus Amerikan Koleji’ni ve dönemin öğretmenlerini incelemeleri gerekir. İngilizceyi iyi bilen mezunlar, kolayca uluslararası iş yapma becerisini yakalıyorlardı. Kolej

ile birlikte yabancı dil bilgisi, yurtdışı bağlantısını beraberinde getirdi. Pek çok ilklerin buralı işadamları tarafından gelmesi tesadüf olamaz. Sadık Eliyeşil, Karamancı, Çiftçiler, Berdan’ı böyle düşünebiliriz.

METİN SEZER / Türkiye NİÇİN DEMEYİ ÖĞRETMEK

Tarsus’ta bir de Amerikan Koleji var ki, bu sene 125’inci yılını kutluyor. Bürokraside, üniversitede, siyasette ve iş dünyasında başarılı projelere imza atan birçok mezunu var bu okulun. Okul mezunlarının kurdukları Sağlık ve Eğitim Vakfı (SEV), koleje yeni ilaveler yapmış ve yatakhanelerini büyütmüş. “Türkiye İçin Liderler, Dünya İçin Liderlik” sloganıyla yola çıkan Tarsus Amerikan Koleji, birikimini Anadolu ile paylaşma ve Anadolu okullarındaki yetenekleri kazanma programı başlattı. Vizyonlarının ne olduğunu sordum Tarsus Amerikan Koleji Müdürü Charles Hanna, çok kısa bir cevap verdi: “İkisi bir yerde.” Bu sözün ne anlama geldiğini şöyle açıkladı: “Milli Eğitim Bakanlığının müfredatı içinde en mükemmeli yapıyoruz. Buna ilave olarak da dünyada kabul görmüş en başarılı programları uyguluyoruz.”

SÖZLÜK ZİYARETİ SEV YAYINCILIK, ŞANLIURFA'DA, SOSYAL SORUMLULUK ETKİNLİĞİ ÇERÇEVESİNDE 11 FARKLI İLKÖĞRETİM OKULUNU ZİYARET EDEREK REDHOUSE SÖZLÜKLERİ HEDİYE ETTİ.

BU OFİS BİR GREEN OFFICE'tir.

**GREEN
OFFICE**

WWF'NİN EKOLOJİK
AYAK İZİ'Nİ AZALTMAYA
YÖNELİK GİRİŞİMİ

Ebru Şenol, Green Office dipolmasını WWF Türkiye Genel Müdürü Tolga Baştağ'tan aldı (üstte). SEV Yayıncılık ve WWF ekibi bir arada.

sonra elektrik tüketimde geçen yıla kıyasla %20'lik bir tasarruf hedeflediklerini ve bunu tam olarak tutturdıklarını belirttiler: "Kâğıt tüketiminde de yüzde 20'lik bir tasarruf öngörmüştük, burada hedefimizin üzerine çıkarak yüzde 38 oranında bir tasarrufa ulaştık. Su tüketiminde ise yüzde 5'lik bir tasarruf gerçekleştirmeyi hedeflemiştik. Burada ise yüzde 16 ile yine hedefimizin üzerine çıktık."

Yeşil Ofis Diploması almanın, yolun sadece başı olduğunu belirten Ebru Şenol ise, "Redhouse ve Redhouse Kidz markalarıyla çevreye yapabileceğimiz her türlü katkıya devam edeceğiz," diyerek devam etti: "Bu yıl da yine Kazak Günü yapmayı planlıyoruz. Ayda bir gün ofiste hep beraber doğa ile ilgili bir film izlemek, yine ofiste tohumdan bitki yetiştirme yarışması yapmak gibi fikirlerimiz var. Çalışanlarımıza ileri sürüş teknikleri kursu aldırarak, araçlarda benzin tasarrufu sağlanabilir. Önümüzdeki yıldan itibaren yayınevi olarak her yıl en az iki tane çevreyle ilgili kitap çıkarmayı hedef olarak koyduk."

Türkiye'nin İlk 'Yeşil' Yayınevi Redhouse Oldu

Redhouse ve Redhouse Kidz markasıyla sözlükler, eğitim araçları ve çocuk kitapları alanlarında yayıncılık yapan SEV Yayıncılık, bir yıldır yürüttüğü çevreci çalışmalar sonucunda, 13 Aralık'ta yapılan törenle, 'Türkiye'nin ilk Yeşil Ofis (Green Office) diplomalı yayınevi' oldu.

WWF-Türkiye tarafından başlatılan Yeşil Ofis Programı, ofis ve işyerlerinin gerekli önlemleri alarak enerji kaynaklarını en verimli şekilde kullanıp tüm çalışanları iklim değişikliğiyle mücadele için kazanmayı hedefliyor. Programa dahil olarak çevre konusunda harekete geçmeye karar veren SEV Yayıncılık, 2013 yılının başında ilk adımları attı.

Kâğıt gibi doğa ve çevreyle doğrudan ilişkisi olan yayıncılık sektöründe bu tür uygulamalar için geç bile kalınmış olduğunu belirten SEV Yayıncılık Şirket Müdürü Ebru Şenol, "Çalışmaları başarıyla tamamlayıp Türkiye'nin ilk resmi 'yeşil yayınevi' olmaktan mutlu ve gururluyuz. Bir yıla yakın bir süre,

çevreci kriterleri sağlamak için tüm ekibimizle çalıştık. Bunun Türkiye'deki diğer yayınevlerine de örnek olacağına inanıyoruz," dedi.

Bu yılın başında Green Office (Yeşil Ofis) çalışmalarına başlayan SEV Yayıncılık yetkilileri, tüm çalışmalardan

BOL MALZEMOS Pizza

EN BOL MALZEMELİ PIZZAMIZ*

Domino's Pizza®

ACIKINCA **KAFAN** Domino's GİDER

444 33 22

Kolay Sipariş

dominos.com.tr

Müşteri Memnuniyeti Ödülü
TMMME
Ulusal Müşteri Memnuniyeti Enstitüsü
2013 Kazananı
Domino's Pizza
*Hızlı Servis Restoranları

*Bol Malzemos, Domino's Menü'sü'nde yer alan en bol malzemeli pizzadır.

KARAHAN YÖNETİMDE... SPOR TRAVMATOLOJİSİ UZMANI, TAC'78 MEZUNU **PROF. DR. MUSTAFA KARAHAN**, MAYIS 2014'TEN İTİBAREN EUROPEAN SOCIETY OF SPORTS TRAUMATOLOGY KNEE SURGERY AND ARTHROSCOPY DERNEĞİNDE GENEL SEKRETER YARDIMCISI GÖREVİ İLE YÖNETİM KURULU ÜYELİĞİNE ATANDI.

Elvan Tongal

SAC'NİN OKUL MÜDÜRÜ

Önümüzdeki eğitim öğretim yılını da açılması planlanan SEV Amerikan Koleji (SAC) için yönetici atamaları devam ediyor. Halen SEV Amerikan Liseleri Eğitim Koordinatörlüğü görevini yürüten Whitman Shepard'ın yeni lisenin Genel Müdürü olarak atandığını daha önce yazmıştık. Türk okul müdürü arayışı da son buldu. Bu önemli pozisyona Elvan Tongal getirildi. Sabancı Üniversitesi'nden "Alternatif Tarih Kitapları", Bahçeşehir Üniversitesi'nden de "Eğitim Yönetimi ve Süpervizyonluk" alanlarında yüksek lisans derecelerine sahip, uzun yıllar özel okullarda hem öğretmen olarak hem de idari pozisyonlarda görev yapmış olan Elvan Tongal, son on yıldır ENKA Okulları'ndaydı.

Metin Atamer

Eren Birben

CENEVRE'DE BİR ÜSKÜDARLI

Bu yıl düzenlenen Cenevre Fuarı'ndaki Hyundai standında sergilenen ve Eren Birben (ÜAA'02) tarafından geliştirilen konsept araç büyük ilgi gördü. Birben'in otomobilinde arka cam bulunmuyor ve görüş kameralarla sağlanıyor. 1984 yılında Rize'de doğan Birben, ilkokulu Rize'de bitirdikten sonra orta öğrenimini Üsküdar Amerikan Lisesi'nde tamamladı. Amerika'da Cornell Üniversitesi'nden makine mühendisi olarak mezun olan Birben, daha sonra İngiltere'de Coventry Üniversitesi'nde bir yıl otomobil tasarımı üzerine eğitim gördü. Üç yıl Japonya Toyota'da dizayn mühendisi olarak çalıştı. Halen Torino'daki IED otomobil tasarım okulunda yüksek lisans eğitimine devam ediyor.

METİN ATAMER'DEN MADALYA ÜSTÜNE MADALYA

Yüzme Federasyonu tarafından 21-22-23 Şubat tarihlerinde düzenlenen Kış Kupası Masters yüzme yarışlarında TAC 1961 mezunumuz Metin Atamer, 100 m. serbestte 70-74 yaş grubunda 100 m. serbest ve 50 m. serbestte madalya aldı.

50 mt. sırtüstü yüzme dalında da altın madalya alan Atamer'i sportif performansı ve başarıları için tebrik ediyoruz. Öte yandan, Atamer yakında yeni romanını da yayınlayacak. Romanın konusunu kadına şiddet oluşturuyor. Kitabıyla ilgili detayları da sayfa 60'da okuyabilirsiniz.

YİYELİM, SOSYALLEŞELİM

Özel yemekler arayanlar ile yemek yapma tutkusuna sahip insanları buluşturan bir sosyal ağ olarak kurulan Favoreat.com, Verda De Eskinazis ve Şeli De Eskinazis kardeşlerin kurduğu bir yemek sitesi. Sitede bir yanda yemek konusunda hünerli ellere sahip kişiler ürünlerini sergileyip gelir elde edebilirken, diğer yanda bunlar için zamanı olmayanlar, aradıkları yemeğe kolayca ulaşabiliyor. Yemekle ilgili birçok konuda ürün de satılıyor. Sitenin genel müdürlüğü görevini yürüten Şeli De Eskinazis, Üsküdar Amerikan Lisesi'nden 2003 yılında mezun olmuş. Boğaziçi Üniversitesi Kimya Bölümü'nden mezun olduktan sonra Türk Henkel'de çalışmaya başlamış. Son olarak L'Oreal'de görev yaparken, kardeşi Verda ile kendi şirketlerini kurmaya karar vermişler.

Farklı mimarisi ile sınırları
olmayan butik bir
yaşam sizleri bekliyor...

Çeşme Troy Hotel Suites and SPA
Haziran ayında açılıyor...

Ayasaranda Mevkii Dalyan

Bilgi için: 0532 275 24 35

www.troycesme.com

MELİS ALPHAN VE PINAR ERSOY'A ÖDÜL. ACI MEZUNU HÜRRİYET'TE ÇALIŞAN GAZETECİ MELİS ALPHAN, TÜRKİYE GAZETECİLER CEMİYETİ TARAFINDAN YILIN RÖPORAJI ÖDÜLÜNE LÂYİK GÖRÜLDÜ. ÜAA MEZUNU PINAR ERSOY İSE OBAMA İLE YAPTIĞI RÖPORTAJ İLE ÖVGÜYE DEĞER GÖRÜLDÜ.

Binnur Karademir

KURUMLARA MÜZİK: SYMBIE

Halka açık alanlarda müzik yayını yapmak isteyen işletmelerin meslek birliklerine yüksek telif bedelleri ödemesi zorunluluğunu ortadan kaldıran ilginç web servisi Symbie, Can Pekkoçak (TAC'01) ve arkadaşları tarafından hayata geçirildi. Mağaza, restoran, market, galeri, sinema gibi ortamlarda çalınacak müzikler için ciddi bir alternatif hizmet ortaya çıkaran Pekkoçak, 600 bin parçalık zengin müzik kütüphanesiyle, şirketlere ve kurumlara tüm müzik işlerini kendi geliştirdikleri

AudioBox teknolojisiyle herhangi bir bilgisayardan yönetebilme imkânı sağlıyor. İsterseniz müziklerinizi ünlü DJ Murat Uncuoğlu'nun ellerine de bırakabilirsiniz.

www.symbie.com

SEV'DE YENİ PAZARLAMA VE İŞ GELİŞTİRME KOORDİNATÖRÜ

Binnur Karademir, 1983 yılında Robert Kolejde, 1987'de ise Boğaziçi İşletme Bölümü'nden mezun olduktan sonra işletme yüksek lisans eğitimini West Georgia College ABD'de aldı. Kariyerine 1989'da Unilever kozmetik pazarlamada başladı, daha sonra SCJ Wax ve Johnson & Johnson'da sırasıyla pazarlama müdürü ve pazarlama direktörü olarak devam etti. Ailevi nedenlerle profesyonel olarak çalışmaya bir süre ara verdi, Kosova ve Arjantin'de yaşadından sonra iş hayatına Aralık 2013'te SEV Pazarlama ve İş Geliştirme Koordinatörü olarak geri döndü.

Yurtdışı Kabuller Erken Başladı

Yurtdışında öğrenim görmeyi planlayan öğrenciler, Eylül ayında başladıkları erken başvuru sürecinin sonuçlarını almaya başladı. Seçkin üniversitelerden gelen erken kabullerle Üsküdar Amerikan Lisesi öğrencileri, üniversiteye yerleşme sürecinde yılın ilk heyecanını yaşadı. Bazı üniversiteler, erken başvuru yapan adaylarla ilgili değerlendirmelerini tamamlayarak, kabul ettikleri öğrencilere bildirimde bulunurken, bazı üniversitelerin de önümüzdeki haftalarda sonuçları açıklaması bekleniyor. Yurtdışı üniversitelere erken başvuruda bulunan Üsküdar Amerikan Lisesi 12. sınıf öğrencileri, MIT, Yale University, University of Chicago, University of Illinois Urbana-Champaign, University of St. Andrews, University of Edinburgh, Newcastle University, Georgetown University, University of Pennsylvania, Duke University, West Virginia University, Babson College, Johnson & Wales University, University of Southampton, University of Surrey, Oxford University, Royal Holloway University of London, Purdue University, Johns Hopkins University gibi okullardan kabul aldı.

Okul Direktörü Eric Trujillo, yurtdışındaki üniversitelere başvuru sürecinin devam ettiğini, genel başvuruların Ocak ayının sonuna kadar süreceğini belirterek, her yıl Üsküdar Amerikan Lisesi mezunlarının yaklaşık yüzde 35'inin yurtdışında okumayı tercih ettiğini söyledi. Her yıl toplam 2 ila 2,5 milyon dolar tutarında burs kazanan ÜAA mezunlarının yüzde 30'u mühendislik okumayı tercih ederken, bunu sırasıyla tıp, hukuk ve ekonomi bölümleri izliyor.

%35

Üsküdar Amerikan Lisesi mezunlarının yaklaşık yüzde 35'i yurt dışında okumayı tercih ediyor.

ZAMANLAR AYRI,
YERLER UZAK,
EKRANLAR FARKLI OLSA DA,
RUH HER ZAMAN AYNI...

SAĞLIK VE EĞİTİM VAKFI
İNTERNET SİTESİ YENİLENDİ

SEV.ORG.TR

Tom Thorpe

Betsey Coleman

Bir Hafta Boyunca *Tartıştık, Dinledik, Anlattık...*

Amerikan Türk Cemiyeti'nin (ATS-American Turkish Association) düzenlediği ve Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın sponsor olduğu, 'Türk kültürü ders programı geliştirme' yarışmasını kazanan Coloradolu öğretmenler Tom Thorpe ve Betsey Coleman, SEV'in davetlisi olarak bir haftalığına ÜAA'yı ziyaret ettiler. Çokkültürlülük, gençlerin toplumsal olaylara bakışı, teknolojiyle ilişkileri gibi pek çok önemli konu konuşulurken ve iki okul arasında işbirliği köprüleri kuruldu.

Öğrencilerine ders konusu olarak Osmanlı minyatür sanatı tekniğini anlatarak ortaya müthiş bir sergi çıkaran Colorado Academy'den Tom Thorpe ve Betsey Coleman, yarışmayı, yaşadıklarını ve izlenimlerini *Buluşma*'ya anlattılar.

Yarışmadan nasıl haberdar oldunuz?

Betsey Coleman: Bir öğretmen olarak, değişik yerlere gidip farklı deneyimler yaşamak için araştırmalar yapıyorum. Ortadoğu Yardım Konseyi'nin web sitesi aracılığıyla, ATS'nin (American Turkish Society) düzenlediği yarışmadan haberdar oldum. Ortadoğu'ya özel bir ilğim var. Tom ile ikimiz de İngilizce öğretmeniyiz. Fakat ben kendimi, 'küresel alanlararası öğretmen' olarak tanımlıyorum. Derslerimde, özellikle Ortadoğu konusunu işliyorum. Bu coğrafya ilgi alanımı oluşturuyor. Defalarca bu bölgeye seyahat ettim. Ayrıca, söz konusu bölge üzerine bir web sitem var. Filistin'de ve İsrail'de bulundum. 2009'da sekiz hafta Şam'da kaldım. Mısır'a, Ürdün'e, Özbekistan'a, Türkiye'ye gittim. Ortadoğu Yardım Konseyi'nin de yönetim kurulundayım.

Tom Thorpe: Bu yarışmaya başvururken bize Türkiye'ye gelebilme imkânı tanınacağını bilmiyorduk. Yarışmanın ödülünde, daha önce böyle bir bölüm yoktu. ATS'nin bu programına, SEV sponsor olunca, ilk defa, yarışmayı kazanan öğretmenlere, Türkiye'ye gelmeleri ve buradaki öğretmenlerle birlikte çalışmalarını imkânı sunuldu. Ben bu ödülü bilmiyorken bile, öğrencilere minyatür öğretmek istiyordum. Tabii, bunu online şekilde gerçekleştirebilecektim. Minyatürü, Üsküdar Amerikan öğrencileriyle paylaşmayı çok istiyordum. Buraya seyahat imkânının sağlandığını duyunca çok hoşumuza gitti.

Öğrenciler minyatürle nasıl tanıştı?

Coleman: Bir İranlı minyatür ustası, ATS'nin sağladığı fonla, sınıflarında minyatür konusunda bilgi verdi. Bu derslerin sonucunda, 14-15 yaş grubundaki öğrenciler, kendi minyatürlerini oluşturdular.

Nelerden esinlendiniz?

Crossing the Bridge filminin videolarını izledik, minyatürlerle ilgili yazılar bulduk. Aziz Nesin, Yaşar Kemal, Atıl Behramoğlu gibi yazarların, şairlerin öykülerini okuduk. Çocuklar bunları çok sevdi. Klasik minyatürlerin haricinde, *Star Wars* gibi çağdaş öykülerin de minyatürlerini yaptılar.

“Öğrenciler resim, müzik gibi tüm sanat dallarını incelediler ve sonunda kendi eserlerini yarattılar. Bizim çalışmamız, içerik açısından çok zengindi.”

Türk edebiyatından bu tür örnekleri nereden buldunuz?

Thorpe: Harvard Üniversitesi ve Tekas Üniversitesi'ndeki *Are You Listening* adlı bir antolojiden bulduk.

Dersi hangi isim altında gerçekleştirdiyseniz?

Thorpe: Derslerimize, “Dünyada Rüştünü İspat Etmek” adını verdik. Dolayısıyla, dünyadan, her ülke ile ilgili konuyu bu derse uyarlayabiliyoruz. Bu çerçevede konuşmacılar davet ediyoruz, antolojileri, edebiyat eserlerini inceliyoruz. Öğrencilerimizin bu şekilde çok farklı kültürleri tanıma şans-

ları oluyor. Okulumuz küresel odaklı bir okul, bizi böyle evrensel konuları işlemek için teşvik ediyorlar.

Burada gençlerle iletişim kurabildiniz mi?

Thorpe: Evet. Gezi Parkı olayları tam zamanında oldu aslında. Çocukların Türkiye'de genç olma duygusunu yaşamalarını, hissetmelerini, anlamalarını istedik. Bu anlamda Gezi olaylarını da uygun konular arasında seçtik.

Güncel olaylar ile ilgili nasıl bir çalışma yaptınız?

Coleman: Konuşmacılar okulumuza geldiler, bir tanesi Osmanlı minyatürleri konusunda uzmandı. O önce Osmanlı dönemini, arkasından Atatürk dönemini ve sonra da Gezi Parkı'nda olanları anlattı. Orada kullanılan sokak sanatını, grafitileri gösterdi. Üretilen müzikleri dinletti... Bu gelişen olayların sanata nasıl yansımalarını göstermek istedi.

Rakiplerinizin arasından nasıl sıyrıldınız?

Thorpe: Bizim dışımızdakiler çok gelenekseldi. Türk festivalleri, Türk yemekleri vs. Bizim konumuz, sadece çay ve simit değildi, zengin bir içeriğimiz vardı. Diğerlerinden çok farklıydık. Orijinaldik. Daha çok Ortadoğu odaklıydık. Öğrenciler resim, müzik gibi tüm sanat dallarını incelediler ve sonunda kendi eserlerini yarattılar. Bizim çalışmamız, içerik açısından çok zengindi. Ayrıca, Türk müziğinden ve edebiyatından bir antoloji de hazırlayacağımızı söylemiştik. Onu da yaptık.

'Global focusing'den bahsettiniz. Bu eğitimde yeni bir trend mi, yoksa kendi okullarınıza özgü bir şey mi?

Coleman: Tüm dünyada, hem devlet

Öğrenciler değişik tarzlarda minyatürler yaptılar.

okullarında hem özel okullarda gide-
rek önem kazanıyor. Derslerin, küre-
sel anlamda, disiplinlerarası geçişlerle
öğretilmesi anlamına geliyor.

Thorpe: Bu, hem kültürler, hem di-
sininlerarası oluyor. Amerikada 21.
Yüzyıl eğitimi diye bir trend var, Ame-
rikalılar kısaltmaları severler. 5C ola-
rak ifade ediyorlardı. 5C şunlardan
oluşuyordu: Colaboration, commu-
nication, culture, competition, creati-
vity...

Çokkültürlülüktan kastımız, kültürle-
rin belli eğilimleri neden gösterdiği...
Neden belli şeyleri, belli şekilde yap-
tıklarını incelemek, derinlerine, kök-
lerine inmek. Bizim çokkültürlülüktan
anladığımız bu.

Dokuzuncu sınıflara yaptığımız ders
boyunca, Tibet, Çin, Tayland, Kam-
boçya, Güney Afrika, Afganistan
gibi pek çok ülkeye değindik, onların
kültürlerini inceledik. Bu ülkelerin;
edebiyat, sanat ve müzik kültürünü
Colorado'daki öğrencilere anlatarak
onların dünyasını değiştirdik.

**Öğrencilerle sohbet etme fırsatınız
oldu mu, Türk öğrencilerin sizdeki
izlenimi ne oldu?**

Thorpe: Geçtiğimiz gün dört öğren-

ciyle öğle yemeği yedik. Bu bizim zi-
yaretimizin etkileyici yanlarındandı.
Öğrencilerin İngilizceleri mükem-
meldi. Bunun yanı sıra, onlarla Tür-
kiye'deki ve Amerika'daki politika, ta-
rih, müzik, gençlik kültürü hakkında
çok zengin bir sohbet gerçekleştirme
şansımız oldu. Bu, bizim için de, ders
verdiğimiz öğrenciler için de çok bü-
yük önem taşıyor. ATS'den aldığımız
bu yardımın yerini bulduğunu göste-
ren en önemli göstergedir. Çünkü bir
ülkenin gençlerine kulak verirsiniz,
o ülke hakkında çok şey öğrenebilir-
siniz.

**Gençlerin teknolojiye karşı ilgilerini
nasıl buldunuz?**

Thorpe: Özellikle burada konuşa-
cağımızı beklemediğimiz ama gündeme
gelen konulardan biri de, 'birebir (one-
to-one) teknoloji kullanımı' oldu. Biz
geçen sene okulumuzda birebir iPad
programı başlatmıştık. Hem Ceyda
Hanım hem Binnur Hanım hem öğ-
retmenler, hem de okul idarecileri,
bu konu hakkında pek çok soru sor-
dular. Bunlar, çok iyi sorulardı. Bu
süreçte, bizim de kendi programımız
hakkında tekrar düşünme fırsatımız
oldu. Öğrencilerin ellerinde tabletle-

ri, telefonları var. Okulların yapması
gereken, bu ilişki içerisinde nerede ol-
duklarını belirleyebilmeleri...

**Sizce, teknolojinin kullanımı, öğret-
men-öğrenci ilişkisini nasıl etkiliyor?**

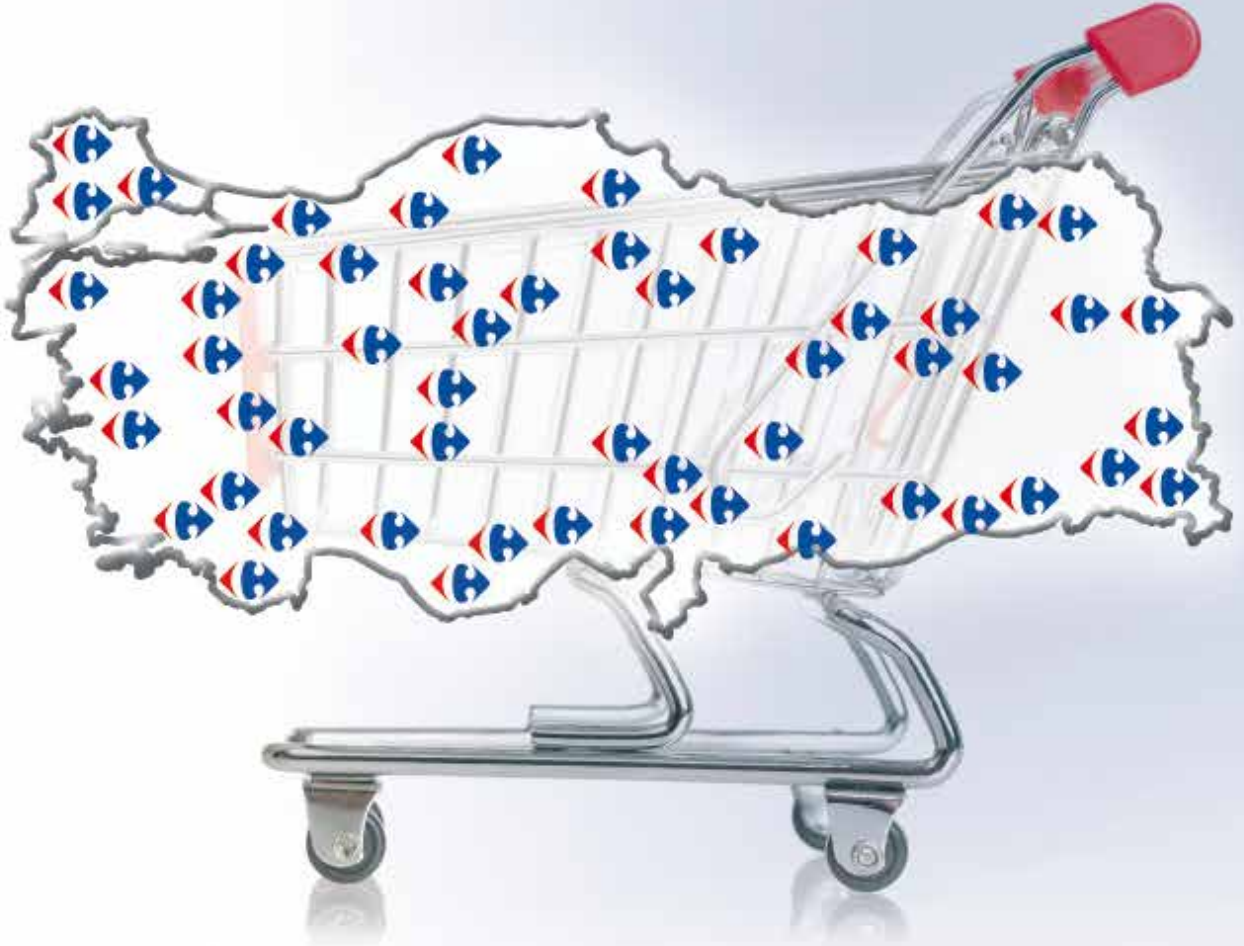
Thorpe: Bir anımı aktarayım: İki yıl
önce bir sınıfa girdim. Öğrenciler, sı-
raları masaları üst üste koymuşlar, pro-
jeksiyon cihazını dışarı çıkarıyorlardı.
Kızdım onlara, 'Neden böyle bir şey
yapıyorsunuz?' diye. Öğrenciler, bana
deliymişim gibi baktılar. 'Götürüp baş-
ka bir yerde bir proje sunmak için kul-
lanacağız,' dediler. O kadar rahatlar...
Teknolojiyle araları iyi... O kadar iyi ki,
onu, oradan rahatlıkla çıkarıp, farklı bir
yerde kullanacaklar, sonra yeniden ora-
ya takacaklar. Bize ihtiyaçları yok. Biz
onlara nasıl konuşacaklarını, öğrene-
bileceklerini öğretebiliriz sadece, ama
teknolojiyle aralarında var olan ilişkiye
müdahale etmemeliyiz, araya girmeye
çalışmamalıyız.

Coleman: Bizim derslerimizde mesela,
teknoloji, dünyalarını tamamen deği-
ştirmelerine yardım etti. Kitap kullan-
mıyoruz, tüm materyalleri bir web site-
si üzerinden oluşturuyoruz ve çocuklar
eğitimi buradan alıyorlar.

Thorpe: Türkiye'de öğretmenlerle ilgi-
li farklı bir bakış açısı var. Amerikada
öğretmen öğrencilerinin kendilerinden
daha çok şey bilmesinden rahatsız
olmaz. Gördüğümüz kadarıyla, Tür-
kiye'de öğrenciler kendilerinden daha
fazla şey bildiğinde, öğretmenler rahat-
sız oluyor.

Coleman: Ben sonuçta, kariyerinin so-
nuna yaklaşan bir öğretmenim, iPad'i
geçtiğimiz Eylül ayında aldım ve gayet
sorunsuz bir şekilde kullanıyorum.
Önemli olan o aleti kullanma konu-
sunda uzman olmak değil, o aleti kul-
larak çocukların dünyasını, vizyonunu
genişletmek, onu kullanarak çocuklara
nasıl daha iyi bir eğitim verebilir, onu
anlamaya çalışmak, karşılıklı ilgi alan-
larını çocuklarla paylaşabilmektir.

Türkiye'de alışverişin adı CarrefourSA!

1993 yılında İçerenköy'de başlayan yolculuğumuz sürüyor. CarrefourSA, Türk perakendecilik sektörüne dünya ölçeğindeki tecrübesiyle katkıda bulunmaya; tüketicileri en kaliteli ürünlerle ve en hesaplı fiyatlarla buluşturmaya devam edecek.

Sorun Çocukta mı? Ailede mi?

Yusuf Erkmen, 12-19 yaş arası çocuklara ve gençlere koçluk yapıyor. Türkiye’de bu işi yapan az kişiden biri. Kendisine soruyoruz: Aileler ve çocuklarla ilişkileri nasıl oluşturuyor? En çok hangi tür sorunlarla karşı karşıya kalıyor? İşin nasıl bir sistematiği var? Erkmen anlatıyor.

YUSUF ERKMEN TAC’02

Yaşı 40’a, 50’ye merdiven dayamış olanlar hatırlar. ‘Koç’un, Türkçesi basketbol antrenörlüğüdü.

Kavram giderek genişledi. İşin içine iş dünyası girdi. Zaman içerisinde koçluk eğitimi alanları ve verenleri tanıdık. Takım elbiseleriyle büyük şirketlerin vazgeçilmezleri arasında yerlerini aldılar.

Daha sonra ‘Yaşam Koçları’ ortaya çıktılar. Koçluk, artık sadece sporda ve şirket yönetiminde değildi. Hayatın her alanına girmişti. İnsanlar bir yandan hayat okulunda eğitilirken, diğer yandan koçluk eğitimi almış birinin yol göstermesine ihtiyaç duyuyordu.

Derken, bir koça sahip olanların yaşları küçülmeye başladı. Ortaokula kadar indi. Çocuğun ergenlik ve ilköğretim gibi kritik dönemleri için koçlar imdada koştu.

Yusuf Erkmen, bu koçların önde gelenlerinden. 2002 Tarsus mezunu. TAC’de çok keyifli bir yedi yıl ge-

çirmiş. Okul hayatı için, “Dolu dolu ve eğlenceli geçti,” diyor ve ekliyor: “Hiçbir zaman, ‘şimdi nasıl okula gideceğiz?’ demedik. Okula eğleneceğiz, çok güleceğiz diye giderdik. Bol bol spor ve bol bol sosyal etkinlik yaptık...”

KOÇLUĞA İLK ADIM

İşte bu etkinliklerden birinde, bir anlamda, okulda koçluğun temellerini atmış. Üst sınıf öğrencilerinin, alt sınıflara ders çalıştırdığı, gerektiğinde danışmanlık yaptığı, ‘Supporting Commitee’ adını verdiği bir yapı kurmuş. Bayağı da ilgi görmüş.

Yusuf Erkmen, “Tarsus’ta abilik-ablalık kavramı önemlidir,” diyor. “Öğretmenin yap dediğini yapmasanız olur da, abi ya da abla yap dediğinde yapmak durumundasınız.”

Tarsus’tan sonra Boğaziçi’nde inşaat mühendisliği okumuş Yusuf Erkmen. Okurken özel ders vermiş. Zamanla, özel ders verdiği öğrencilere koçluk yapmaya başlamış.

“Öğrencilere şöyle yaparsın, böyle yaparsın diye anlatmaya başladım,” diyor. “Sonra aileler beni danışman olarak lanse etmeye başladılar. Üniversitedeki hocalarımın torunları da gelmeye başladı. 12-19 yaş arası çocuklardı. Üniversite son sınıfta bir baktım ki, 20-25 öğrenciye koçluk yapıyorum.”

İş büyüyünce daha profesyonelleşmek gerekmiş bu arada. Galatasaray Üniversitesi başta olmak üzere, birçok kurumdan eğitim almış. Sonunda, kendisi gibi TAC’lı (İTÜ mezunu) olan abisi ile birlikte bir şirket kurmuş.

Şirketin hedef kitlesi, iş dünyasındaki yoğun bir hayatları olan anneler ve babalar.

Peki bu hassas kitlenin, yaşı hayli genç olan bir koçtan beklentileri neler?

Yusuf Erkmen, “Aileler, ilk başta

dersi sağlama almak istiyorlar,” diyor. “İkincisi spor. Öğrencilerimin önemli bir kısmı, basket, kayak, tenis milli takımlarında oynuyorlar. Tabii ki sosyal yaşamları var. Bu yaşamda da benimle sürekli olarak iletişim halindeler.” Yusuf Erkmen’e, öğrencilere nasıl davrandıklarını soruyoruz, ‘kanka’ gibiler mi?

KAÇ YAŞINDAKİ BİR ÇOCUK KOÇLUK EĞİTİMİ ALMALI?

Yusuf Erkmen, “Mümkün olduğunca erken,” diyor. “Hatta okul öncesi de olabilir. Bazı alışkanlıklar, özellikler, ilkokula başlamadan ortaya çıkıyor. Ben okul öncesi çocuğu almıyorum. Çünkü bu, başka bir profesyonellik gerektiriyor.”

“Aynen öyle,” diyor. “Aile ile anlaşmamıza göre, benim çocukla, haftada iki-üç randevum oluyor. Bunların içeriğini de çocukla birlikte belirliyoruz. Ders de konuştuğumuz oluyor, bir sıkıntısını da...”

Çocuklarda en kritik dönem şüphesiz ergenlik. Sözü Yusuf Bey’e bırakıyoruz: “Bu dönemde sıkça kıyamet kopuyor. Aile yapısına göre, ya da ergenlik sorununun büyüklüğüne göre, çocuk bazen kapıyı vurup çıkıyor. Sonra ofise geliyor. En sevdikleri köşe PlayStation’ın olduğu yer. FIFA oynuyoruz. Muhabbet ediyoruz. Bazen bende kalıyorlar. Ertesi gün, hem çocuğu, hem aileyi yumuşatıyorum.”

Koç ile aile arasındaki ilişkiler prensiplere göre ayarlanıyor. Söz yine Yusuf Erkmen’e: “Anne, baba, her şeyi bildiğimi biliyor, ama her şeyi hemen onlara yetiştirmeyeceğimi de biliyor. Bu, bir ön şart. Çocuk da bana, her şeyi anlatabileceğini ve güvenebileceğini biliyor.”

Aslında, aile-çocuk ilişkisinde pek çok düşünemediğimiz ayrıntı var. Erkmen’e göre, çocukların odasının üst katta olması bile sorun: “Ev dubleks ise, gün içinde, anneyle babayla koridorda karşılaşmamak bile, belli bir süre sonra iletişim sorunlarına neden oluyor. Psikologlar, dubleks evler konusunda yeni yeni uyarıya başladı. Biraz kızılır, anne tavır yapar vs. Ama koridorda karşılaştığınızda göz göze gelinir. Bir yumuşama olur. Eskiden böyleydi. Şimdi çocuk üst kattaki odasına çıkıyor. TV, oyun konsolları, her şey orada. Yemeği dadı üst kata getiriyor. Bu, aradaki süreci uzatıyor ve temelde bazı şeyler bozuluyor.” Yabancı birinin kısa sürede aile ile içli dışlı olması doğal olarak kolay değil. Yusuf Erkmen, “Çocukların eğitiminde sıkıntı yaşadığımız asıl sorun, ailenin eğitimidir,” diyor. “Aileyi eğitmek, çocuğu eğitmekten çok daha zor.”

Osmanlı Kadını Kimdir?

Köksal (ÜAA'82), Yunan doktora öğrencisi Anastassia Falierou ile hazırladığı, değişik yazarlara ait makalelerden oluşan derleme kitabında, 19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyıl başında Osmanlı'da kadının durumunu mercek altına alıyor.

DOÇ. DR. DUYGU KALAÇOĞLU KÖKSAL ÜAA'82

Atatürk Enstitüsü, Boğaziçi Üniversitesi'nde, modern Türkiye tarihi üzerine araştırmaların yapıldığı bir bölüm. Sadece lisansüstü ve doktora öğrenci-

lerine yönelik programları var.

Duygu Kalaçoğlu Köksal, 1996 yılından bu yana çalışmalarını bu enstitüde sürdürüyor. Kendisiyle üniversitedeki odasında görüşüyo-

ruz. Konu, geçtiğimiz Kasım ayında yayınlanmış olan *A Social History of Late Ottoman Women* kitabı.

Kalaçoğlu, akademik kariyerine tarihçi olarak başlamamış. Boğaziçi Üniversitesi İşletme Bölümü'nden mezun. Arkasından siyaset bilimi okumuş. Daha sonra ABD'ye giderek Teksas Austin'de (The University of Texas at Austin) doktora çalışmalarına devam etmiş. Doktora konusunu, milliyetçilik ve edebiyat olarak seçmiş.

Atatürk Enstitüsü'ndeki çalışmalarının ağırlığını yakın tarih oluşturmuş. Kadın çalışmalarıyla da yakın-

dan ilgilenmeye başlamış.

Derken, bu çalışmalar meyvelerini vermeye başlamış. 2006 yılında, Enstitü'nün aracılığıyla "Osmanlı'da Kadın" konulu bir konferans düzenlenmiş. Konferanstan sonra sıra kitaba gelmiş. Sözü, süreci anlatması için Duygu Kalaçoğlu'na veriyoruz: "Konusu kadınlar ve kamusal alan olan, uluslararası bir konferans düzenledik. Bu kitap fikri de o konferansta çıktı. Kitapla uğraşmaya 2007 yılında başladık. Piyasaya çıkması altı yıl sürdü."

Kitap değişik yazarlara ait derlemelerden oluşuyor. Editörlüğü, Duygu Kalaçoğlu Köksal ile Yunan doktora öğrencisi olan Anastassia Falierou tarafından yapılmış. Falierou, Paris'te Sorbonne'dan doktora-sını yeni almış. Şu anda Atina Üniversitesi'nde çalışıyor. Konferansın ve kitabın amacını, '19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyıl başında Osmanlı coğrafyasındaki kadınlara bakmak' şeklinde özetlemek mümkün.

Araştırılan konularından biri, kamusal alana çıkma... Duygu Kalaçoğlu, "Kamusal alan, bildiğimiz anlamda, evin dışı, sokak, okul gibi alanlar olduğu kadar, pek ihtimal vermediğimiz başka alanlar da olabilir," diyor. Peki, başka alanlardan kasıt ne? Kalaçoğlu, cevap veriyor: "Kadınlar, örneğin, evlerinden yazı yazmaya, dergilere yazı ve mektup göndermeye başlıyorlar. Kitaplar çıkartıyorlar. Avrupa'ya seyahate gitmeye başlıyorlar. Orada gördüklerini anlatıyorlar. Böylelikle özel alanın içinde kalsalar da, bir bakıma, kamusal alana dahil oluyorlar."

KAMUSAL ALANA GAYRİMÜSLİM KADINLAR DAHA ERKEN GİRİYORLAR

İmparatorlukta kız okullarının açılması konusunda, gayrimüslim

cemaatler Müslümanlara göre daha hızlı davranıyorlar. 1830'lardan itibaren gayrimüslim kadınlara yönelik dergiler çıkıyor. Müslüman kadın dergileri için ise bir 30 yıl daha beklemek gerekiyor. Yine bu dönemde bütün cemaatlerde okullaşma yavaş yavaş artıyor.

Bu arada, işçi olarak çalışmaya başlayan kadınlar da var. Burada, yine gayrimüslim kadınlar ön planda. Özellikle Selanik, işçi olarak çalışan kadınlar için ilginç bir örnek oluşturuyor. Bu kentte tütün toplama ve sarma atölyelerinde çalışan pek çok Müslüman, Hristiyan ve Musevi kadın bulunuyor.

19. yüzyıldan itibaren kadınlar, moda ve tüketimle de kamusal alana çıkıyor. Kalaçoğlu, "Bu dönemde, dergilerde, kadına yönelik reklamlar yapılmaya başlanıyor, kadına yönelik tüketimin ortaya çıktığını görüyoruz," diyor. Kamusal alana çıkma yollarından biri de, kadınların yanlarında bir erkekle ya da yaşça daha büyük kadınlarla evden dışarı çıkıp alışveriş etmeye başlamaları...

TİYATROCU KADINLARA HOŞGÖRÜ

Kitapta, Ermeni kadın tiyatro oyuncularını hakkında bir yazı var. Tiyatro oyunculuğu, Ermeni kadınlar için en önemli kariyerlerden biri haline gelmiş. Ermeni cemaati, diğer alanlarda daha tutucu olmasına karşın, tiyatrodaki kadınların çalışmasına izin veriyor. Çünkü bu durumu, içinde yer aldıkları cemaatin diğer

cemaatlerden ileri olduğunun bir kanıtı olarak algılıyorlar.

Peki, acaba Osmanlı kadınının Avrupa ile ilişkileri nasıl?

Söz yine Duygu Kalaçoğlu'nda: "Osmanlı coğrafyasında, kız okullarının açılması, dergilerin çıkması, Avrupa ile hemen hemen aynı dönemde denk geliyor. Çok enteresan bir şekilde, kadın hareketi de paralel gidiyor. Yapılan araştırmalara dayanarak, bugün artık bir Osmanlı kadın hareketinden bahsedebiliyoruz."

AVRUPALILARLA YAKIN TEMAS İÇİNDELER

Osmanlı'daki kadın hareketi, Avrupa'da çok ses getiriyor. Kalaçoğlu'nun verdiği bilgiye göre, özellikle İngiltere'deki 'suffragettes' (kadınlara oy hakkı verilmesini savunanlar) hareketi, Osmanlı kadınlarına örnek oluyor. Osmanlı kadını, onlarla sürekli irtibat içerisinde kalıyor. Birbirleriyle yazışıyorlar. Avrupadaki bazı

kongrelere katılıyorlar ve çok etkileniyorlar. Halide Edip de onlarla yakın ilişkide olan yazarlardan biri.

1930'lara kadar, Avrupadaki kadın hareketiyle Osmanlı'daki kadın hareketi arasında paralellik var. ABD'de kadınların oy hakkını kazanması 1920. Bizde ise 1934. Bütün Batı dünyasında aslında hemen hemen paralel gelişmeler olmuş.

Gelelim ilginç örneklerle... Duygu Kalaçoğlu, Mihri Müşfik adında bir kadın ressamdan bahsederek, "Bir arkadaşımız onun yaşamını in-

**"İmparatorlukta
kız okullarının
açılması
konusunda,
gayrimüslim
cemaatler
Müslümanlara
göre daha hızlı
davranıyorlar."**

Osmanlı döneminin aydın kadınlarından Halide Edip Adıvar, Atatürk ile birlikte....

celedi,” diyor. Müşfik, Akademi’nin önde gelen hocalarından... Son derece avangard. Kadın öğrencilerin nü modellerle çalışmasını türlü zorluklarla mücadele ederek sağlıyor. Ama yaptıkları, o dönemin toplumu tarafından kabul görmüyor. Mihri Müşfik, yoksulluk içinde ölüyor.

Müşfik’in önemi, Osmanlı kadınının tablolarında oldukça liberal olarak görüntüleyen ilk ressamlardan biri olmasında. Osmanlı kadını, o güne kadar hep oryantalist bir biçimde resmedilmiş. Hamamda ya da haremde... Müşfik ise, doğrudan izleyiciye bakan, gözleriyle temas kuran, güvenli, yeni kadını resmediyor.

Kitapta Mısırlı kadınların özgürleşme hareketini inceleyen diğer bir yazıda, Mısırlı kadınların da kendilerine örnek olarak İstanbul kadınına aldıklarını ve kadın hareketinde onları 10-20 yıl geriden izlediklerini görüyoruz. Keza, Çerkez kadın hareketinin önemli isimlerinden biri de İstanbul’da bulunuyor.

Duygu Kalaçoğlu Köksal, son derece ilginç bir gözlemlerle, kolonyalizm sürecinde Osmanlı kadınının nasıl

bir değişikliğe uğradığını anlatıyor. Sözü yine kendisine veriyoruz: “Ortadoğu kadınının biraz daha farklı bir hikâyesi var. Orada, sömürge deneyimi ve emperyalist işgal, üst üste geliyor. İstanbul’da kadınlar, yüzyıl başından itibaren, yavaş yavaş örtünmekten vazgeçerlerken, Ortadoğu ülkelerindeki kadınlar, daha geç bir tarihte, sömürgeci rejime karşı bir tavır olarak yeniden örtünmeye başlıyorlar. Örtünmek, sömürgecilik karşıtı bir duruş olarak ortaya çıkıyor. Burada, sömürgeciliğin, kadın hareketini hem radikalleştirdiğini hem de muhafazakârlaştırdığını görüyoruz.”

19. yüzyılın başında kadın yazarların sayısı artıyor. Bunlardan biri, Türkiye’nin ilk kadın romancısı olan Fatma Aliye Hanım. Bir diğeri, Ahmet Mithat Efendi ile de ilişkisi olan Şair Nigar Hanım. Hem Ahmet Mithat Efendi hem Şair Nigar Hanım evli olmalarına rağmen mektuplaşıyorlar.

Bu arada, başka bir gelişmeler de yaşanıyor. İşgal dönemindeki İstanbul’da fuhuş artıyor. Bu dönem

savaş, göçler ve yoksulluk nedeniyle bir ahlaki bozulma, dekadans dönemi olarak algılanıyor. Kitaptaki bir yazı, 1920’lerde İstanbul’daki müstehcen edebiyatı ele alıyor. Bu hikâyeler Cumhuriyet ile birlikte tarihe karışıyor.

İmparatorluğun son döneminde başka bir tema daha öne çıkıyor: Aydınlanmış, eğitim almış olan kadın... Bütün cemaatlerdeki ortak tema, rasyonel hareket eden ev kadını... Bu rasyonel ev kadını ve anne, hem milliyetçi hareketlerin merkezinde hem de kadın hareketinin. Kadın hareketi her ne kadar çalışan kadını da tartışmaya başlasa, “eğitimli ve aydınlanmış annelik” hep merkezde oluyor.

KADINLAR MİZAH ÖGESİ

Bu arada, gazetelerde ve dergilerde, kadınları konu alan karikatürler yayınlanmaya başlanıyor. Kalaçoğlu Köksal anlatıyor: “Bu karikatürler, çoğunlukla erkeklerin bakış açısından yapılıyor. Bunun nedenini anlamak çok güç değil. En çarpıcı gelişim, değişim ve modernleşme, kadınlar üzerinde ortaya çıkıyor. Kıyafetlerin değişmesi, kadının görünür olma-

Osmanlı döneminin ilk kadın ressamı olarak kabul edilen Mihri Müşfik Hanım’dan iki kadın portresi.

A Social History of Late Ottoman Women
adlı kitap yakında Türkçeye
çevrilecek.

sı, erkekler tarafından çoğunlukla bir mizah ögesi olarak kullanılıyor. Bu karikatürlerin önemli bir kısmı, kadınların çok fazla güçlendiklerini ve erkeklerin bundan duyduklarını rahatsızlık ve güvensizliği anlatıyor.”

**ORYANTALİST Mİ,
DOĞULU MU?**

Duygu Kalaçoğlu Köksal da kitapta, Demetra Vaka adında bir Osmanlı Rum yazar kadını anlatıyor. Vaka, genç bir kız olunca ABD'ye göç ediyor ve yazar oluyor. İngilizce yazıyor. Amerikalılara, Amerikan yazarlarına hep Doğu'yu anlatıyor. Kalaçoğlu Köksal, “Onun bir oryantalist yazar olduğunu söyleyebiliriz,” diyor ve devam ediyor: “Ama bir noktadan sonra, kendisinin de Doğulu olduğunu kabul ediyor. *A Child of the Orient* adlı otobiyografik bir kitabı var ve burada kendisinin de Doğu'nun bir çocuğu olduğunu söylüyor. Bir yandan kendini Rum cemaatine mensup, daha modern ve ileri bir grubun üyesi olarak algı-larken, bir yandan da Osmanlı toprağındaki sıcak ilişkiler kuran Müslüman arkadaşlarından bahsediyor. Doğu'ya duyduğu özlemi anlatıyor. Sürekli bir ikilem içerisinde yaşıyor.

Peki dönemin yükselen eğilimi milliyetçilik, bu kadınların yaşamını nasıl etkiliyor? Duygu Kalaçoğlu

Köksal'ın bu konuda söyledikleri hayli çarpıcı: “Bu kadınların hemen hepsi, etnik kimliklerinden dolayı, bir türlü milliyetçi bakış açısı içinden dünyaya bakıyorlar. Ama aynı zamanda, kendi hayatlarında, yer yer milliyetçiliğe ve onun getirdiği kadın rollerine de karşı durmaları gerekiyor. Böyle bir gerilim içerisindeler. Hem kendi cemaatlerinin milliyetçi bakış açısı içinden geliyorlar hem de milliyetçi hareketlerin kadın hareketlerini bastırdığını görüyorlar. Yer yer ana akım milliyetçi hareketler tarafından saf dışı bırakılıyorlar.

Çünkü bütün cemaatlerde erkeklerin tekelinde bulunan milliyetçi hareket şiddete dayalı ve çatışmaya yakın duruyor. Kadınların çok daha barışçı olduklarını görüyoruz. Yani, kadınların milliyetçi hareketlerle ilişkileri erkeklerinden farklı. Biz bu kitapta biraz da bunu ortaya çıkarmaya çalıştık.”

Kalaçoğlu Köksal, araştırmaların,

Telefon İdaresi'nde çalışan kadınlar, 1912

sınıfsal boyutuna da dikkat çekiyor: “Yazıp çizen kadınların daha üst ve üst orta sınıflara ait olduğunu görüyoruz. Osmanlı kadın hareketi ilk başladığında süreci paşaların kızları sahipleniyor.” Kadın çalışmaları söz konusu olduğunda, aristokrasiden çıkıp alt sınıf kadınlara inildiğinde bir belge bulma sorunu ortaya çıkıyor. Çünkü yoksul kesimlerle ilgili veri çok az. Kalaçoğlu, “Genellikle,

yazan, çizen, eser bırakmış kadınları anlatabiliyoruz,” diyor ve devam ediyor: “Daha yoksul kadınlar için ancak çalıştıkları yerlere ilişkin belgelere, mahkeme kayıtlarına ve yazdırdıkları dilekçelere bakabiliyoruz. Örneğin, kocası asker olan kadınların devlete yazdıkları dilekçeleri görüyoruz. Bu dilekçelerde açıklık,

evsizlik, maaş bağlanması, göç gibi pek çok konuda devlete yazılar yazmışlar. Bu belgeler dışında bu kadınlara ulaşmanın fazla yolu yok.”

Evet, kitap, tanıttığı kişilerle, tartışmaya açtığı kavramlarla çok önemli bir boşluğu dolduruyor. Kadın hakları mücadelesinin temel taşlarının neler olduğunu gösterirken, Osmanlı coğrafyasındaki değişik cemaatlerin kadınlarının seslerine yer vererek farklı bir bakış açısı ortaya koyuyor.

Kitap şu anda bez ciltli ve İngilizce olarak yayınlanmış durumda. Yakında karton kapaklı ve Türkçe olarak da kitapçılarda bulabileceğiz.

**“Osmanlı
kadın
hareketi ilk
başladığında
süreci
paşaların
kızları
sahipleniyor.”**

22 Yaşındayız ve *İlk Müşterilerimizden Biri* Cem Boyner

NİLGÜN AYGEN ÜAA'86

Üsküdar Amerikan Lisesi'nde kültür sanat faaliyetlerinin değişmez ismiydi Nilgün Aygen. Hatta, ÜAA'da okurken aynı zamanda dışarıdan bale okulunu da bitirdi. Ancak kimsenin beklemediği şekilde, onun yıldızı sanat yerine iş dünyasında parladı. Türkiye'nin en büyük insan kaynakları yönetim danışmanlık şirketi Profil'i, üniversiteden arkadaşı Ayşe Öztuna ile birlikte daha 22 yaşında kurdu. Ardından Almanya'ya yerleşip orada kurdukları Profiles International şirketini 15 yılda ülkenin ilk üçü arasına soktu. Aygen, ortağı ve ekibi, bugün her yıl 40 bin Avrupalının kariyerine yön veriyor. Nilgün Aygen, okulunu, lise günlerini, iş hayatını, deneyimlerini ve gelecek planlarını *Buluşma*'ya anlattı.

1 5 yıldır Almanya'da yaşıyor. 1991 yılında, daha üniversiteyi bitirmeden, okul arkadaşı Ayşe Öztuna ile birlikte kendi şirketlerini kurdular. Profil adındaki bu şirket, Türkiye'ye ilk defa, insan kaynaklarında ve işe alımlarda psikometrik ölçüm aracı kullanımını getirdi. Öyle ilgi gördüler ki, kısa sürede Türkiye'nin en büyükleriyle çalışmaya başladılar. Birkaç yıl içinde de, ABD'li Profiles International şirketiyle Almanya pazarına ortak girme kararı alacak kadar gözü kararttılar.

Bu girişim için 15 yıl önce Almanya'ya yerleşen Nilgün Aygen, bugün üç ülkeyi birden yönetiyor. Türkiye'de pazar lideri olurken Almanya'da da en büyük ilk üç arasına girmeyi başaran Nilgün Aygen ve ekibinin öyküsünü kendi ağzından dinleyelim.

İsterseniz hemen lise günlerinden başlayalım. Üsküdar Amerikan Lisesi'ne girişiniz nasıl oldu?

Annem Üsküdar Amerikan mezunu. O girmemi çok istiyordu. Babamsa Alman ekolündendi ve ablamı Alman Lisesi'ne göndermişlerdi. Bir gün

okulları ziyaret ettik. Alman Lisesi'ni gördüm, Taksim'de gri bir bina. Bir de Üsküdar'a geldim, kocaman bahçe, tenis kortları, her yer yemyeşil... Resmen âşık oldum okula, hiç düşünmedim ve Üsküdar'a karar verdim. Böylece ÜAA maceram başladı. Bir yıl hazırlıktan sonra, üç yıl yatılı okudum. Sonra gündüzlüye döndüm.

Neden yatılı kısmı bıraktınız? Birçok mezun, yatılı okumanın insana büyük katkısını, hatta eğlencesini vurgulamadan geçmiyor.

Yatılıdan ayrılmak zorunda kaldım. Çünkü aslında, iki okula birden gidiyordum. Bir taraftan da bale eğitimi alıyordum. Yatılı kalırken iki okula birden gidip gelmek hayli zor olmaya başlamıştı. Haftada üç gün baleye gidiyordum. Yorucuydu, ama seviyordum. Sonuçta yatılılıktan üzülerek ayrıldım.

KALBİ OLAN YÖNETİCİLER

Balenin yanı sıra okul edebiyat dergisi Serçe'yi de çıkarıyormuşsunuz. Hatta ilk renkli Serçe'yi sizin ekip basmış. Sanat, bale, edebiyat... Bu ilgi nereden geliyordu? Okulla birlik-

te nasıl sürdürdünüz? Size gelecekte neler kattı?

Bale ve dans aslında benim hep tutkumdu. Yıllarca çok severek dans ettim. Dans öğretmenliği de yaptım, ama tam bana göre olmadığını sonra anladım. Bizim zamanımızda, Türkiye'de balede çok büyük bir kariyer şansı yoktu maalesef. Bugün bile bale için Türkiye çok zor bir yer. Geçmişte çok değerli dansçılarımız oldu. Bugün de çok iyiler var. Ama bakıyorsunuz, dans edecek sahneleri bile yok, Süreyya'da sahneye çıkıyorlar. Bu da çok acı bir şey.

ÜAA'da nasıl bir anlayışla karşılaştınız? Neler öğrendiniz?

Asla ve asla küstah olmadan, alçakgönüllülükle başarılı olabilmek. Okulun verdiği temel bir kültür bu. Entelektüel olmak, başarılı olmak, önemli bir mevkiye gelmek... Çok para kazanmak tek başına yeterli değil. Başarılı olmanın önemli bir kriteri de, sizin ne kadar hayata dokunabildiğiniz ve bunu ne kadar pozitif yapabildiğiniz. Biz Üsküdar'da bunu öğrendik; başkalarını yıpratmadan başarılı olmayı...

Hep şöyle diyorum: Üsküdar bir yönetici profili yaratıyor ama İngilizce bir deyim vardır, "Manager with Heart" derler. Yani kalbi olan yöneticiler yaratan bir okuldur. Bu çok çok önemli.

Üsküdar mezunları, benim hep gördüğüm, son derece disiplinli, çalışkan, ama aynı zamanda çok da sosyal insanlar. İnsan kaynakları alanında uzman biri olarak baktığımda, herkesin, kendi içinde, çok farklı özelliklere sahip olduğunu görüyorum. Bir tek Üsküdarlı profilinden bahsedemeyiz ama, okulun verdiği bir özgüven, disiplin, organize olma kabiliyeti söz konusu.

Üniversite yılları nasıldı? ÜAA'yı aradınız mı? Daha okurken iş hayatına atılmışsınız...

şimdi

Ayşe Öztuna ile birlikte...

Üniversiteyi Boğaziçi Üniversitesi'nde okudum. İlk yıl PanAm Hava yolları'nda çalışıyordum. Bir yandan da bale, matematik, İngilizce dersleri veriyordum. Artakalan zamanda da bugünkü ortağım Ayşe Öztuna ile gazete yöneticisi ve iş adamı rahmetli Arda Gedik'in yanında part-time asistanlık yapıyorduk. Zaten ilk işimizi Arda Bey'in ofisindeki bir masayı kiralayarak kurduk. 1991 yılının Şubat ayıydı ve Ayşe ile ikimiz de hâlâ Boğaziçi'nde öğrenciydik.

İKİ KIZ ÇOCUĞU

İnsan kaynakları yönetim danışmanlığı alanına girişiniz nasıl oldu?

Arda Bey'in ofisinde çalışırken, insan kaynakları konusunda ciddi bir boşluk ve talep olduğunu görüyorduk. Ayşe ile hemen şirketimizi kurduk. O zamana kadar işe alımlar, Coopers, Poyraz ya da OBEY gibi kurumlar tarafından, daha çok klasik yöntemlerle yapıyordu.

Seçme ve yerleştirmede, değerlendirme ve psikometrik ölçüm araçlarının kullanımını ilk defa Türkiye'ye biz getirdik. Bunun da basit bir sebebi vardı. Henüz 21 yaşındaydık. O kadar genç yaşta, danışmanlık gibi deneyim gerektiren bir alanda iş kurmuştuk. Biz şirketi kurduğumuzda, sektörde-

ki rakiplerimizin büyük çoğunluğu erkekti ve 50 yaşın üstündeydiler. Bir müşterimizin deyimiyle, 22 yaşında 'iki kız çocuğu' geliyor ve danışmanlık yapmak istiyor. Şaka gibi bir durumdu aslında.

O zamanlar, rakiplerimiz bizim için, "Onların hiç endüstri tecrübesi yok, sektörleri bile görmemişler," diyorlardı. Doğruydular, görmemiştik. Biz de bu açığımızın farkındaydık ve "nasıl telafi ederiz" diye düşünüyorduk. Sonunda, "standart ölçme ve değerlendirme araçları, yani analizler getirelim ve bilimsel olalım," dedik. O zamana kadar, Türkiye'de, bu tür araçlar insan kaynaklarında hiç uygulanmamıştı. Bu tür araçları Türkiye'ye ilk biz getirdik. Açıkçası, kendi deneyim eksikliğimizi kapatmak için bir yenilik getirmiş olduk.

Peki ilk müşterileriniz kimlerdi, işler nasıl büyüdü?

En büyük şanslarımızdan biri de, daha başta, çok iyi isimlerle çalışmamızdı. Örneğin, Alaattin Asna ilk müşterilerimizden biri oldu. O kadar memnun kaldı ki, bizi Cem Boyner'e tavsiye etti. Düşünün, daha yeni işe başlamışız ve Cem Boyner müşterimiz oluyor. Cem Boyner'e, bize o şans tanıdığı için de hâlâ çok müteşekkirimiz. Görevimiz ona

kişisel asistan bulmaktı. Ve o gün bulduğumuz isim, bugün hâlâ Cem Bey ile birlikte çalışıyor. Ardından, Pepsi Cola, Oracle, Eczacıbaşı gibi başka büyük ve kurumsal yapılar ile çalıştık. Artık öyle işler yapıyorduk ki, 'genç misiniz, endüstri tecrübeniz var mı?' diye soran bile olmuyordu.

Hadi Türkiye için tamam diyelim, ama genç yaşta yurtdışına, hele de Almanya gibi zorlu bir pazara girme fikri nasıl doğdu?

Bizim ikinci önemli çıkışımız, 1994 yılındaki kriz günlerinde oldu. En büyük müşterimiz zor duruma düşünce, ortağım Ayşe ile birlikte, "Biz nerede büyümek istiyoruz, vizyonumuz nedir?" dedik. Tam o günlerde, İsveçli bir şirketten Almanya pazarını birlikte geliştirme teklifi geldi. Onlar da bizim kullandığımız Thomas sisteminin Avrupa haklarını almışlardı. "Almanya'yı birlikte geliştirmeyi düşünür müsünüz?" dediler. Daha 25-26 yaşındayız. İkimiz de tek kelime Almanca bilmiyoruz. İşte o zaman, "ah babam ah" dedim. Almanya, dünyanın dördüncü

ÜAA'LI 'KIZLAR', HAYAT BOYU BİRBİRLERİNDEN AYRILMIYORLAR

Annemlerde görüyorum. Yaşlansalar da arkadaşlarıyla kopmayan bir bağları var. Geçenlerde annem rahatsızlandı. Hastanede yanında her gün mutlaka Üsküdarlı arkadaşları vardı. Doktora yine Üsküdarlı bir arkadaşı götürdü. Bunlar 75 yaşında insanlar. Bir oturuyorlar, çok komikler, hepsi bir ağızdan konuşmaya başlıyorlar. Bir de "Kızlar..." önemli bir kavram. Kızlarla toplandık dediğinde anlıyorum ki, Üsküdar ekibi bir arada. Üsküdar'daki arkadaşlıklar, aradan yıllar geçse de sanki hiç ayrılmamış gibi bıraktığınız yerden devam ediyor. Bu çok güzel bir duygu.

Efektif satış ekipleri kurma konusundaki kitabı, Almanya'da ilk 10'a girmişti.

büyük pazarı ve müthiş bir fırsat. Bize teklifi getiren İsveçli şirketin sahibi Per Falk, İskandinavya'nın en büyük eğitim ve değerlendirme şirketinin sahibiydi. Daha 25 yaşımızda yüzde 30-70 ortaklıkla Almanya ve Almanca konuşulan bu pazarlara girdik. Düşünün, Türkiye'de daha yabancı danışmanlık şirketlerinin temsilcilikleri yeni yeni açılırken, biz Almanya'da kendi şirketimizi kurup sermayemizle yurtdışına açıldık.

Nasıl bir süreç yaşadınız, bundan sonra ne-ler planlıyorsunuz?

İşin içine girince öğrendik ki, İsveç ile Almanya bir hayli farklı yerler. Zor zamanlar geçirdik. Başarılı olmak için başka bir şekilde hareket etmemiz gerektiğini öğrendik. İkna edemedik, ana ortak onlardı. Daha fazla zaman kaybetmeyelim dedik ve 1997'de dostça ayrıldık. Ben iki yıl Almanya'da yaşadım. Hiçbir zaman Almanya pazarını bırakmadık. O sırada, Odgers Berndtson'ı Türkiye'ye getirmeye karar verdik. Burada Odgers'ı kurduk. Ardından, 1999 yılında ABD'nin en büyük değerlendirme şirketinin Almanya, Avusturya, İsviçre ve Türkiye temsilciliğini aldık. Onların adı Profiles International idi,

bizim adımız ise Profil. İsmimiz aynı. Biz şirketi Şubat 1991'de kurduk, onlar da aynı tarihte kurulmuştu. Biz iki ortak, onlar da iki ortak. Tamamen bir tesadüf. Sonuçta Profiles International'ın haklarını aldık. Ben Almanya'ya yerleştim ve şirketi kurduk. Bugün 120 adet sertifikalı çözüm ortağımızla aralarında Deutsche Bank, SAP, Ergo Group gibi Almanya'nın en büyük şirketleriyle çalışan, ülkenin en büyük üç değerlendirme şirketlerinden biri haline gelmeyi başardık. Birkaç yıl sonra Viyana ofisimizi açtık. En son İsviçre'yi kurduk ve burada 20 tane çözüm ortağına ulaştık. İsviçre'de de Allianz, Generali, ABB gibi dev müşterilerimiz

“Açıkçası, benim zamanımda kız okuluyduk. Ne yalan söyleyeyim, okulunda erkek görmeye alışmakta zorluk çekiyorum. Çünkü biz kızlar bahçede güneşlenirdik bile, acayip rahattık.”

var. Her yıl bu üç ülkede toplam 40 bin kişinin değerlendirmesi bizden geçiyor. Buralarda danışmanlık yapmıyoruz. Tamamen ölçme-değerlendirmeye odaklı çalışıyoruz. Avrupa ile birlikte yaklaşık 60 kişilik bir ekibimiz oldu. Halen üzerinde çalıştığımız uluslararası

yeni bir projemiz daha var. Merkezi İsviçre olacak global bir girişim hazırlığındayız. Profil olarak yakında inşallah büyük bir sürpriz yapacağız.

Almanca ile kozmik bir ilişkiniz var gibi? Sonunda öğrendiniz mi bu dili?

Şunu asla küçümsememek lazım. Bir ülkede yaşayıp başarılı olmak istiyorsanız, o ülkenin dilini konuşmak zorundasınız. Almanca'yı öğrendim ve sürekli rahmetli babamı andım. 15 yıldır kesintisiz olarak Almanya'da yaşıyorum, babamın içine doğmuş sanki. Lisedeyken, rahmetli beni iki ay Almanya'da dil kursuna göndermişti. Ben de kendime bir Fransız arkadaş bulmuş, iki kız bir de dans kursu ayarlamıştık. Dönüşte, babam Almanca olarak, “Nasıl?” diye sorunca ve ben cevap veremeyince kıyamet kopmuştu. O zaman, “Bak ileride çok üzülürsün,” demişti. Hayatım bir şekilde artık Almanca sürse de, ben yine de Üsküdar'da okuduğuma çok mutluyum. Belli bir yaştan sonra Almanca öğrenmek 15 yaşında öğrenmek gibi olmuyor tabii. Ama öğrendim. Eşim de İtalyan asıllı bir Alman zaten.

İŞ KADINI MI, SANATÇI MI?

“Yazar Tülin Kozikoğlu, benim çok yakın sınıf arkadaşımdır. Aslında bu söyleşide yanımda Tülin'in olması lazımdı. Bütün olayları en iyi o hatırlar, birlikte çok yaramazlıklarımız ve güzel anılarımız oldu. Kimse demezdi ki, ben iş kadını olacağım, Tülin de yazar. Düşünün, ben bale yapıyorum, okul edebiyat dergisi Serçe'yi çıkarıyoruz, deli gibi sanata, edebiyata vermişim kendimi... Bugün ise ben iş kadını oldum, Tülin çocuk kitapları yazarı. Buna hâlâ çok gülüyoruz.”

ANET GOMEL:
“ACI’den Kopmayı
Hiçbir Zaman
Düşünmedim”

“ACİ’den 1970’te mezun oldum. 1974 yılında üniversiteden mezun olur olmaz hemen okuluma başvurduğum ve matematik öğretmeni olarak göreve başladım. O günden bu yana, tam 40 yıl süresince, adeta bir tutkuyla bağlı olduğum okulumda büyük bir zevkle çalıştım. Sevgili okulumu, onu en az benim kadar seven meslektaşlarıma emanet ederek, çekiliyorum. Bu benim yaşamımda önemli bir an, karmaşık duygular içerisindeyim. Bir yandan okulumuzun, hem ulusal hem uluslararası platformda çok iyi bir yerde olmasına katkıda bulunmanın iç huzurunu yaşarken, bir yandan da ayrılık rüzgârının serinliğini hissediyorum.”

Anet Hanım, İzmir Amerikan Koleji günlerine veda ediyor. Cümleleri ağır ve dokunaklı olsa da, dolu dolu geçmiş çalışma yıllarının huzuru, mutluluğu ve dinginliğiyle anlatıyor. Nasıl olmasın ki?.. 40 yıllık öğretmenlikten sonra emekliye ayrılıyor, kendi deyişi ile ACİ’den ikinci kez mezun olmanın heyecanını yaşıyor. Ve yeni bir hayata başlıyor. Telaşlanmayın. Bu yeni hayatında, yine hepimize yer ayırmış durumda. Evet! 40 yıldır olduğu gibi, onu her gün göremeyeceğiz belki. Ama biliyoruz ki sık sık yanımıza gelecek ve bir eli hep bizim üstümüzde olacak. *Buluşma* olarak, kendisiyle özel bir söyleşi gerçekleştirdik. Söz Anet Gome’de...

Anet Hanım, İzmir Amerikan Koleji’ne ne zaman başladınız?

İlkokulu Hakimiyet-i Milliye’de okudum. ACİ’ye 1962 yılında girdim. Okul, hazırlık, ortaokul bir, iki, üç ve dört yıllık lise öğretiminden oluşu-

yordu. Annem de ACİ'dan 1948 yılında mezun olmuş. Ayrıca, ailemden birçok kişi, teyzelerim, kuzenlerim, birçok tanıdığımız, hatta iki oğlum da ACİ'dan mezun.

Annem, ACİ'daki arkadaşlarından hiç kopmamıştı. Bu nedenle, küçüklüğümde beri, ACİ'da okumak hayaliyle yaşıyordum. İlkokul bittikten sonra ACİ'nın sınavına girdim. Yetenek testi gibi değişik bir sınavdı. Doğum günümde arkadaşlarla eğleniyorduk. Birden, babam elinde sınav sonuç belgesiyle geldi. Sınavı kazandığımı müjdeledi. Doğum günümle birlikte bu güzel haberi de kutlamış olduk, ailede büyük bir sevinç yaşandı.

Küçük bir öğrenci olarak girdiğiniz ACİ'daki ilk izlenimleriniz nelerdi?

İlk gün tabii ki çok heyecanlıydım. Ailemle birlikte geldik. Buranın atmosferi büyülüyor insanı. Beni ilk etkileyen, okulun cenneti andıran bahçesi oldu. İlkokuldan sonra muazzam bir kampüs, yeşil alanlar, salıncaklar ve özgür bir ortam ile karşılaşmak

“ACİ'daki tüm öğretmenlerimin, yaşamımın değişik alanlarında izler bıraktıklarını ve bana yön verdiklerini söyleyebilirim.”

müthiş bir deneyimdi.

Ayrıca ACİ'nın geleneksel açılış ve kapanış törenleri de okulu gözümde efsaneleştiren etkinliklerdi. Açılış töreninde yeni gelen öğretmenler tanıtılır, biz de hayranlıkla ve heyecanla

izlerdik. Bu sahnenin beni çok etkilediğini ve öğretmen olmayı istememde rol oynadığını söyleyebilirim.

Kapanış töreninin o zamanki adı May Day idi. Bu özel günde birçok öğrenciye çeşitli alanlarda ödül verilmesi de, yaptığımız işi en düzgün şekilde yerine getirme hususunda bizleri motive eden unsurlardan.

Tabii, bu arada formaları da unutmamak lazım... Özellikle bahar aylarında giydiğimiz rengârenk çiçekli etekleri-

İKİ OĞLUM DA ACİ'DAN

Bu arada söylemeden edemeyeceğim. Benim iki oğlum da buradan mezun. Cem Gomel 1993, Erol Gomel ise 1998 mezunu... Cem, yıllarca matematik yarışmalarında ACİ'yi temsil ederek şampiyonluklar kazandı. Mezun olur olmaz Amerika'daki en önemli teknik üniversitelerinden biri olan Caltech'e kabul edildi. Bu üniversitedeki Elektrik Elektronik Mühendisliği Bölümü'nü bitirdi. 1997 yılından beri ABD'de çalışmakta... Erol ise İzmir Ekonomi Üniversitesi'nin Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden mezun oldu. Erol müziğe tutkun. Bu konuda çok yetenekli, çok iyi bateri çalıyor ve besteler yapıyor.

miz ve kırmızı düğmeli beyaz yazlık üniformalarımız siyah önlükten sonra müthiş cazibeye sahipti.

İlk arkadaşınız kimdi, hatırlıyor musunuz?

İlk yıl birçok arkadaş edindim. Bu arkadaşlıklar hayat boyu sürdü. Arkadaşlarımın bazıları halen ACİ'da çalışmakta. Yıllar sonra beraber çalışma fırsatı bulduğum, sevgili arkadaşlarım Kerime, Güler, Tiraje ve Sevinç ile ACİ sayesinde tanıştım. Diğer arkadaşlarımla da görüşmeye devam ediyorum.

Öğretmenlerle öğrenciler arasında nasıl bir ilişki vardı?

Hazırlık yılında, yabancı öğretmenlerimizin olması da büyük bir değişiklikti. Farklı yaklaşımlar ve kültürlerle tanışmak etkileyiciydi. Bizimle İngilizce konuşuyorlar ve hiçbir şekilde Türkçe konuşmamıza izin vermiyorlardı. Bu sayede, sene sonunda baktık ki, nasıl olduğunu anlamadan, gayet güzel İngilizce konuşmaya, okumaya, yazmaya, sorularımızı sormaya başlamışız. Tabii ki bu bizleri sabırla ve inançla eğiten öğretmenlerimiz sayesinde gerçekleşti.

O dönemde, yabancı öğretmenlerin de Türk kültürünü tanıması amacıyla, dileyen ailelerin onları eve çaya davet etmesi gibi bir âdet vardı. Biz de,

ÖĞRENCİ YETİŞTİRİRKEN NELERE DİKKAT EDİYORUZ?

Amacımız, öğrencilerimizi özgüvenli, sorgulayan, araştıran, girişimci, yenilikçi, sorun çözebilen bireyler olarak yetiştirmek. ACİ'da öğrenciyi düşünmeye ve öğrenmeye yönlendirmeye çalışırız. Her öğrencinin yeteneklerini geliştirme ve sergileme olanağına sahip olduğuna inanırız. Biz gençlerimize hayallerinin peşinden gitmeleri için gerekli donanımı veriyoruz. Gençlerimizin mezun olduktan sonra her alanda gösterdikleri başarıları izlemek bize mutluluk veriyor.

Rekabetin yoğun olduğu bu çağda, mezunlarımıza daha parlak yarımlar hazırlamak amacımız. Bu nedenle, yeni projelere imza atıyoruz. Örneğin, 2005 yılında başlattığımız IB Diploma Programı'nın akademik programımıza çok katkısı oldu.

Bu arada kız ve erkek yurtlarını açarak tüm ülkeye açılma imkânı bulduk. İl dışından okulumuza gelen öğrenciler okula ayrı bir heyecan kattı, ailemiz genişlemiş oldu.

Hazırlık öğrencisiyken çok sevdiğim İngilizce öğretmenim Susan Toteroy'u eşi ile birlikte eve davet etmiştik. O günkü heyecanımı ve onları ağırlamak için nasıl koşuşturduğumu unutamam.

Kendinize rol model seçtiğiniz bir öğretmen var mıydı?

ACİ'daki tüm öğretmenlerimin yaşamımın değişik alanlarında izler bıraktıklarını ve bana yön verdiklerini söyleyebilirim. Örneğin, okulda Türkçe öğretmenim Çamay Hanım'dan ders içeriği kadar, güncel konuların da önemli olduğunu, lisedeki edebiyat öğretmenimiz rahmetli Özcan Hanım'dan edebiyatın gizemini, coğraf-

ya öğretmenimiz Ümit Hanım'dan, öğretmenler için her öğrencinin ayrı ayrı ne kadar değerli olduğunu, fizik öğretmenimiz Janet Akyüz'den bilim aşkını, müzik öğretmenimiz Mr. Lehman'dan müzik tutkusunu, Miss Scovel, Miss Welles ve Miss Foster'dan okula bağlılığın ne olduğunu öğrendim. Ayrıca, biyoloji öğretmenimiz Bergün Hanım'dan da mutlaka söz etmem lazım. Kendisi okulumuza ilk geldiği yıl bizim öğretmenimiz oldu. Bergün Hanım, zor konuları basitleştirerek hepimizin en iyi şekilde öğrenmemizi sağladı. Bu tür yöntemleriyle, örnek aldığım ve benim ileride öğretmen olma isteğimi pekiştiren öğretmenidir.

"Beni ilk etkileyen, okulun cenneti andıran bahçesi oldu. İlkokuldan sonra muazzam bir kampüs, yeşil alanlar, salıncaklar ve özgür bir ortam ile karşılaşmak müthiş bir deneyimdi. Ayrıca, ACİ'nin geleneksel açılış ve kapanış törenleri de okulu gözümde efsaneleştiren etkinliklerdi. Açılış töreninde yeni gelen öğretmenler tanıtılır, biz de hayranlıkla ve heyecanla izlerdik."

Anet Gmel, son yıllarda birlikte çalıştığı Genel Müdür R. Todd Cuddington ile Cumhuriyet Bayramı kutlamalarında...

Yöneticiliğimde ise efsanevi müdürümüz Mrs. Blake bana çok ilham verdi. Kendisi disipline çok önem veren, aynı zamanda sevgisini kimseden esirgemeyen, mükemmel bir liderdi.

Mrs. Blake hakkında çok olumlu şeyler duyduk. Siz okulda yaramaz bir öğrenci miydiniz? Hiç karşı karşıya geldiniz mi?

Hazırlık ve orta birinci sınıfta hareketliydim. Tek çocuktum. O zamanlar tek çocuk olmak sıradan bir durum değildi. Müdürümüz Mrs. Blake, annemi okula çağırıyordu. Annemi, “Onu evde sıklamayın, serbest bırakın, enerjisi var bu çocuğun, enerjisini evde boşaltsın, burada biraz daha rahat durur,” diye uyarmıştı. Yaklaşımlar, her zaman yapıcı, öğretici, ikna ediciydi.

Matematik öğretmeni olmaya nasıl karar verdiniz?

Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Ma-

tematik Bölümünde okudum. Ama matematiği, üniversiteden daha önce, ACI’da sevdim. Okula geldiğimde, o güzel ders kitaplarıyla, cebirle tanışmıştım. Matematiğe olan sevgim çok daha fazla arttı. Babamın da dış hekimisi olmasına rağmen matematiğe büyük bir ilgisi vardı. Beraber çalışırdık. Bu arada baba tarafından dedem, ilkokulda müdürdü. Babaannem de Fransızca öğretmeni idi. Yani, evde bir

“İlk yılki öğrencilerimden iki kişi, Mine Hanım ve Gül Hanım, şu an ACI’da, matematik öğretmeni olarak görev yapıyorlar.”

öğretmenlik ruhu vardı.

Ege Üniversitesi Matematik Bölümünde okurken tek dileğim kendi Alma Mater’im olan ACI’ya öğretmen olarak dönmekti. Üniversitenin son sınıfında, daha mezun olmadan, o sırada ACI’da müdür olan Mr. Fred Shepard’a (Whitman Shepard’ın babası) matematik öğretmeni olarak okula dönmek istediğimi söyledim. Mr. Shepard bir öğretmene ihtiyaçları olduğunu belirtti ve “Hemen mezun olup geliyorsun,” dedi. Birden telaşlandım, bütün derslerim çok iyiydi elbette, ama sonuçta henüz diplomamı almamıştım. Bunu belirttiğimde, “Alacaksın ama değil mi?” dedi. “Tabii ki,” cevabını verdiğimde de, “O zaman al diplomanı gel,” dedi. Henüz 22 yaşındaydım. Üniversitedeki arkadaşlarım bile şaşırırdılar.

Üniversiteden mezun olduğunuzda, buraya dönmek yerine başka bir fırsatınız oldu mu, onu değerlendirmeyi düşündünüz mü?

Üniversitede İngilizce bildiğim için hocalarımın dikkatini çekmiştim. Okula yabancı profesörler gelip derslere girdikleri zaman, beni tercüman olarak çağırırlardı. Arkadaşlarım, bana rahatlıkla üniversitede asistan olarak kalabileceğimi söylediler. Ama ben okuluma dönmeyi tercih ettim.

Hep öğrenci olarak girdiğiniz sınıfa öğretmen olarak girdiğinizde neler hissettiniz?

Çok heyecanlıyım. O zamanki bölüm başkanımız bana Lise 1’lerin dersine gireceğimi söyledi. Ardından da, “Derslerini hazırla, ben bir göreyim,” dedi. Özene bezene hazırladım. Çok beğendi. Ders hazırlamada olduğu kadar, ders anlatımında da hiç zorlanmadım. Yalnız, ilk öğrencilerim bilirler, sınavları biraz uzun yapıyordum. Sonradan bunları, 40 dakikalık sürelerle indirmeyi başardım. İlk yılki öğrencilerimden iki kişi, Mine Hanım ve Gül Hanım, şu an ACI’da matematik öğretmeni olarak çalışıyorlar. ACI’da öğretmen ve yönetici olarak çalışan

birçok öğrencim var, onlarla el ele çalışıyoruz.

Peki, öğretmenler odasına girdiğinizde neler oldu?

Okula ilk defa öğretmen olarak geldiğimde, okulda uzun zamandır çalışmakta olan öğretmenlerin bulunduğu öğretmenler odasına nasıl gireceğimi düşünüyordum. Halbuki, Eda Hanım, Mutena Hanım, Ümit Hanım ve diğer deneyimli öğretmenlerimiz beni kucakladılar ve motive ettiler. Desteklerini hiç unutamam.

Bu arada, rahmetli Bercis Hanım'ı da sevgiyle anıyorum. Kendisi ile uzun yıllar beraber çalıştık. Müdür olduğumda beni içtenlikle kutlamış, her ders yılı başında bana elyazısıyla başarı dileyen kartlar yollamıştı.

Uzun süredir yöneticilik yapıyorsunuz. Bu sizi öğretmenlikten uzaklaştırdı mı?

Yöneticiliğim sırasında da her yıl bir sınıfa ders vermeye devam ettim, öğretmenlikten hiç kopmadım. Halen Lise 2'lerin matematik dersine giriyorum. Yöneticilik bir görevdir ama, "mesleğiniz nedir?" diye sorulduğunda, "mesleğim öğretmenliktir," derim. Öğretmenlik harika bir meslek ve bir vefa var... Birbirimizden kopmuyoruz. Öğrencilerimin yaşamımda çok önemli bir yeri vardır. Onlar bizim "sebeb-i mevcudiyetimiz". Öğretmenliğim sırasında her zaman değer verdiğim öğrencilerime sevgi ile yaklaştım; onları keşfetmeye, anlamaya çalıştım. Mezuniyetlerinden sonra onlara karşılaştığımda sevgi ve saygıyla sarılıp, "Bana matematiği sevdiren öğretmenim," diye hitap etmeleri bana tarifsiz

Anet Gomel eşi Prof. Dr. Murat Gomel ve oğlu Erol ile (üstte). Diğer oğulları Cem ise Caltech'i bitirdi ve şu anda ABD'de çalışıyor.

bir mutluluk verdi. Bu görüşmeler sırasında kendileri ile ilgili bilgi verdiklerinde başarılarını duymak, her zaman beni gururlandırdı.

Okulda zamanın çok keyifli geçtiği anlaşıyor. Bunu dillendiren bir anektodunuz var mı?

Okulda sayısız güzel anım var, birini paylaşmak isterim. Okulda öğrenciler, kimin hangi öğretmenin öğrencisi olduğunu merak ediyorlardı. Biz de "Generations" adlı bir etkinlik düzenleyerek bu konuyu ortaya çıkardık. Ben de sahnede, o anda ACİ'da öğretmenlik yapmakta olan sevgili öğrencilerimle birlikte yer aldım. Hepimiz için çok coşkulu bir assembly oldu, herkes çok etkilendi. Güzel bir yuvaya dönüş mesajı vermiş olduk. Program uzun süre anımsandı.

Okulda ciddi bir dayanışma ruhu var. Bu ruh nasıl oluşuyor?

Dayanışma, buradaki tutumdan kaynaklanıyor. Öğrenciye değer veriliyor. Hiçbir şekilde dayatmacı bir yaklaşım

AMERİKAN KOLEJİNDE YETİŞENLER DERNEĞİ

"Yetişenler Derneğimiz mezunları bir arada tutmaya çok özen gösteriyor, onları buluşturmak için birçok etkinlik düzenliyor. Bizler değerli mezunlarımızın çalışmalarını her zaman takdir ediyor ve Helva Piknik, Cumhuriyet konserleri ve benzeri faaliyetlere katılarak destekliyoruz. Dernek bu faaliyetlerinin meyvelerini toplamakta ve giderek ulaşabildiği mezun sayısı artmakta.... Son yıllarda derneğin kurduğu gençlik kolu da etkin çalışıyor. Homecoming ve Tiyatro Kulübü'nün performansı her yıl heyecanla beklediğimiz faaliyetler..."

Okulumuzda sosyal sorumluluk bilinci çok etkin. Bookmobile, Çocuk Hastanesi, Yaşlılar Yurdu, Braille Kulübü, LÖSEV gibi sosyal hizmet kulüplerimiz sayesinde toplumun her kesimine destek olmaktayız.

yok, her şey açıklanıyor. İzah edilecek, anlatılarak, mantık çerçevesinde hareket edildiği için çocuk bunu kabulleniyor. Birçok karara öğrenci dahil ediliyor. Mesela, “sene sonunda el kitaplarını revize edeceğiz,” diyoruz. “Kuralların üzerinden geçilecek,” diyoruz. Herkes görüşlerini aktarıyor. Sınıfta öğrenci birliği temsilcileri var. Öğrenci birliği, idare, birlikte toplanıyoruz. Veliler de isterlerse geliyorlar. Ve bazı kararlar alınıyor. O karara

ortak olduğunuz zaman onu destekliyorsunuz. Böylece, öğrenci okula bir katkıda bulunduğunu düşünüyor.

Çok değerli bir öğretmen kadromuz var. Öğrenciler ile yakından ilgileniyorlar. Onlar sayesinde, yeni yetenekler keşfediliyor. Öğretmenler bir şeyler fark ettiklerinde, gerektiğinde aile çağırıyor, rehberlik devreye giriyor, çocuklar yönlendiriliyor. Bu da öğrencilerin okulu çok sevmelerine ve saymalarına sebep oluyor. ACİ’den ayrılış, bir kopuş değil, o bağ devam ediyor. O noktada, devreye Yetişenler Derneğimiz giriyor, onlar da mezunları toparlamak için faaliyetler yapıyorlar. Öğrencilerimiz bunları görerek mezun oluyorlar, o bağlılık böylece sürüyor, herkes okul için bir şey yapmak istiyor. Örneğin, okulda Meslekler Günü düzenleniyor. Birçok mezunumuz, bilgi vermeye, yaptıkları işleri anlatmaya geliyor. Okula hizmet vermekten zevk alıyor. Okulda bir sahiplenme ve kucaklama olduğu için onlar da kopmuyorlar. Bu, ACİ’nin ruhuna işlenmiş.

Bu ruh nasıl bir eğitim modeliyle açıklanabilir?

Ulusal değerlerden hiç ödün verilmeyen okulumuzda öğrencilerin öncelikle kendi kültürlerinin ve dillerinin bilincinde olmaları isteniyor. Bu temel üzerine uluslararası yaklaşım

irdeleniyor. Değişik ülkelerden gelen öğretmenlerimiz ve katıldığımız birçok uluslararası faaliyet sayesinde diğer kültürleri tanımaları sağlanıyor, farklılıklara saygılı olma bilinci yerleştiriliyor. Bu noktada sloganımızı da irdelememiz gerekir: “Enter to Learn; Depart to Serve”. Mezunlarımız bu mottounun ışığında çevrelerine, ülkelerine, hatta insanlığa hizmet etmekten mutluluk duymaktalar.

Sizce çağdaş eğitimin ana felsefesi ne olmadır?

Çağdaş eğitimin amacı, öğrencileri demokratik bir ortamda temel ilkelere ve önemli değerlerden ödün vermeden en çağdaş bilgilerle donatırken, aynı zamanda onları sürekli kendini, yenileyen, gelişen ve değişen yaşam koşullarına ayak uyduran, akıl ile bilimi kendine rehber edinmiş gençler olarak yetiştirmektir.

Nitekim barış yanlısı düşünür ve siyasetçiler de, dünyayı olumlu yönde değiştirmek için gerekli tek silahın eğitim olduğunu belirtmektedirler. Bu konudaki fikir birliğine rağmen tartışılması gereken husus, eğitimin nasıl verileceğidir. Dünyada eğitimi hâlâ sadece bilgi aktarımı olarak görenler maalesef çoğunluktadır. Bilginin bu denli hızlı eskidiği bir çağda, eğitim felsefemizin böylesine dar çerçeveli olması düşünülemez. Eğitimin amacı, beyinleri doldurmak değil, onları açık ve algılayıcı hale getirmektir, bireyi yaşam boyunca kendini eğitebilir konuma taşımaktır.

Okulunuzun yaptığı güzel çalışmaları başka okullarla paylaşıyor musunuz?

Topluma hizmet etmek önemli ilkelermizdendir. 2000 yıllarında bir sempozyum geliştirdik, “Okulumuzda yaptığımız güzel şeyler var, neden bunları paylaşmak isteyen öğretmenleri eğitmeyelim,” dedik. Ege Bölgesi ve İstanbul’dan, daha çok devlet okullarından olmak üzere, birçok okulu davet ettik, onlarla uygulamalarımızı paylaştık. Üç yıl boyunca da bunu sür-

İdari Kurul’daki çalışma arkadaşlarıyla: (soldan sağa) Kivanç Gürkan, Dilek Dirim, Mine Erim, Didem Erpulat

dürdük.

Okulumuzda sosyal sorumluluk bilinci çok etkin. Akademik çalışmaların yanı sıra, çok zengin bir kültürel ve sosyal etkinlik programı var. Bookmobile, Çocuk Hastanesi, Yaşlılar Yurdu, Braille Kulübü, LÖ-SEV gibi sosyal hizmet kulüplerimiz sayesinde toplumun her kesimine destek olmaktayız.

On bir yıl yöneticilik yapmak kolay değil. Başarınızın anahtarı neydi?

Lise yıllarımdan beri öğretmen olmayı istemişimdir. Yöneticilik yapmak ideallerim içinde yoktu. Ancak, okullarda, zaman içinde idari görevlere de yönlendirilebiliyorsunuz. Çalışma arkadaşlarımın teşviki ile bu göreve geldim. Bir-iki yıl yaparım dedim, onbir yıl kaldım. Sonucunda çok değer verdiğim bir eğitim kurumunun geleceğini şekillendirecek kararlara katkıda bulunmaktan onur duyduğumu belirtmek isterim. Bu süreçte, köklü bir geçmişe sahip olan okulumuzu daha da ileriye götürecek projelere imza atmaya çalıştım. Doğru planlama ve özverili çalışmalar sonucunda okulun hızla gelişmesini, kendisini aşmasını mutlulukla gözlemledim. Tabii ki bu bir ekip çalışmasının sonucudur. İdari kadromuzla birlik ve beraberlik içinde hareket etmenin olumlu sonuçlarını gördük. Okulumuzu yüceltecek çalışmalar yaparken, bu süreçte ben de şahsen adil olmaya özen gösterdim, iyi bir dinleyici olmaya, herkese söz hakkı vermeye, huzurlu bir çalışma ortamı sağlamaya gayret ettim, tüm paydaşların mutlu olmasını istedim. Öğrencilerin, öğretmenlerin, çalışma arkadaşlarımın, velilerimizin, mezunlarımızın sevgi ve desteğini her zaman hissettim. Tüm ACI ailesine şükranlarımı sunuyorum. Yöneticiliğim sırasında, Sağlık ve Eğitim Vakfı'na bağlı bir okul olarak vakıf mensupları ile işbirliği içinde çalıştık. SEV camiasına da desteklerinden dolayı teşekkür ederim.

Anet Gomel uzun yıllar birlikte geçirdiği, hatta içlerinde kendi öğrencilerinin de olduğu Matematik Bölümü öğretmenleri ile birlikte.

Emeklilik planlarınızı yaptınız mı?

Artık aileme daha çok zaman ayırmak istiyorum. Sevgili eşim Prof. Dr. Murat Gomel, Nisan'da 42,5 yıl başarı ile çalışmış olduğu Ege Üniversitesi'nden emekli oldu. Ağız Dış ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı Başkanlığı'nın yanı sıra Üniversite Senatosu'nda ve Üniversite Yönetim Kurullarında görev yapmış olan eşim şimdi biraz daha serbest. Yoğun bir çalışma temposu ile sürdürdüğüm görevim süresince bana çok destek oldu. Şimdi ben de ona katılmayı ve çok uzakta yaşayan ve hasretini çektiğimiz sevgi-

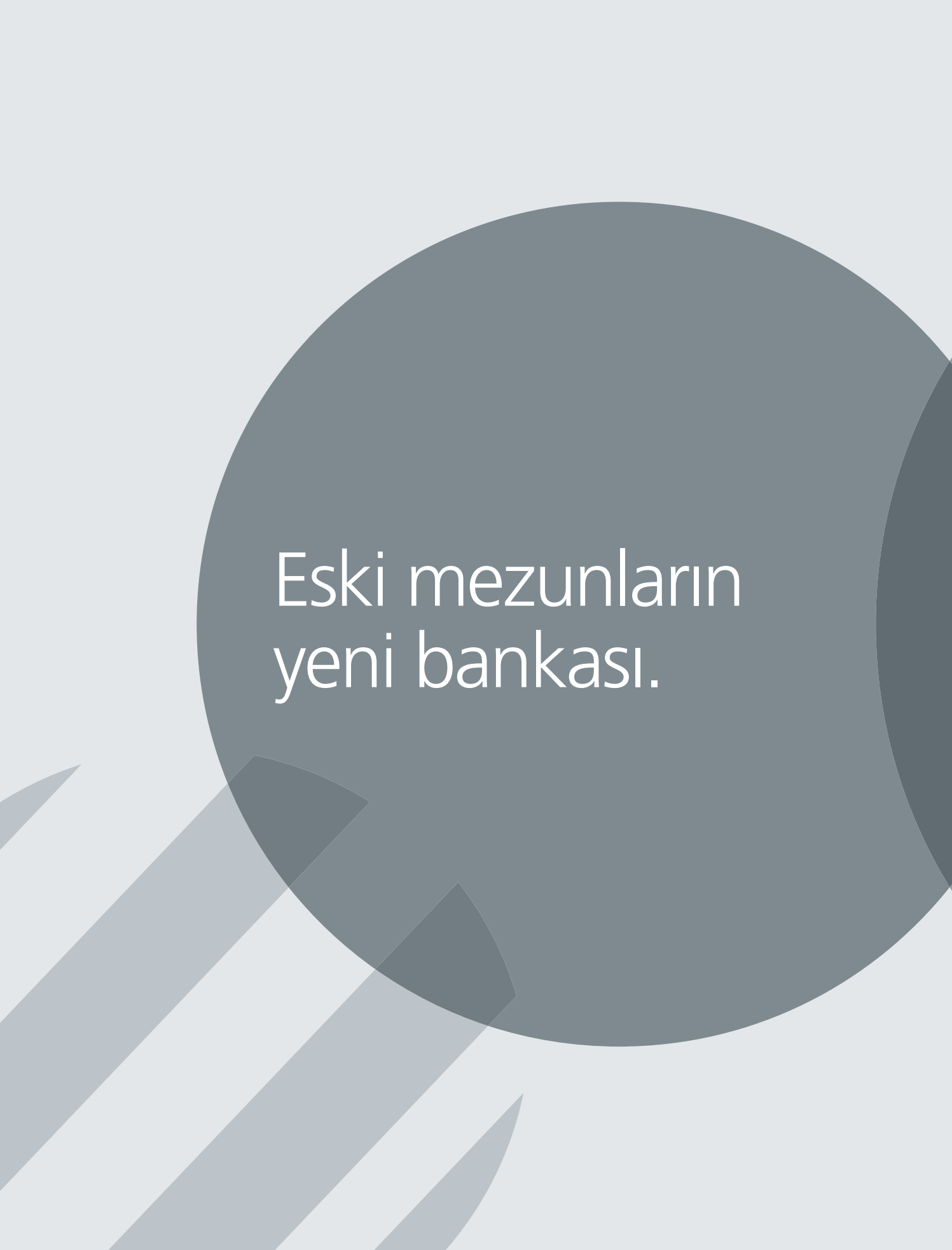
li oğlumuz Cem ve İzmir'de bulunan sevgili oğlumuz Erol ile daha çok birlikte olmayı ve onlarla sağlıklı ve mutlu günler geçirmeyi diliyorum. Ancak kesinlikle kendimi pasifize etmeyi düşünmüyorum. Matematik her zaman bir tutkum olarak kalacaktır. Bu arada, geçmişte istemeyecek de olsa ihmal ettiğim dostlarımla ve gerçekleştiremediğim konularla ilgilenmeyi planlıyorum. Okulumdan da kopmayı asla düşünmüyorum. ACI ailesi ile ilişkilerimi canlı tutmaya özen göstereceğim. Benden nöbeti alacak olanların başarılarını alkışlamak için sabırsızlanıyorum.

Anet Gomel ve Aydan Yakın, ACI için birlikte çalıştılar.

Emekliliğe büyük bir birikim ve donanım ile ayrılıyorsunuz. ACI ailesine bir mesaj vermek ister misiniz?

ACI ailesine ait olmanın ayrıcalığını keyifle yaşamalarını, vefa, emeğe saygı, açık ve dürüst yaklaşım, hayata olumlu bakış, ülkeye ve insanlığa hizmet gibi geleneksel özelliklerimizi sürdürmelerini diliyorum. Ayrıca ACI'nı da, ulaştığı yüksek standartlara rağmen çıtayı yükseltmeye devam etmesini diliyorum.

Eski mezunların
yeni bankası.

Türkiye'nin en yeni bankası Odeabank olarak,
bir asrı aşan geçmişiyle ülkemizin en köklü
okullarından biri olan Amerikan Koleji'nin
başarılarından ilham alıyoruz.

Uzman kadromuz ve son teknoloji
imkânlarımızla hızla büyürken,
siz değerli mezunları bu yepyeni bankacılık
anlayışıyla tanıştırmak istiyoruz.

Hep birlikte nice buluşmalara...

odeabank

Herkesin değil, sizin bankanız.

444 8 444 | odeabank.com.tr

[f](#) - [t](#) - [in](#) / Odeabank

Bağış Eğitimin Can Damarıdır

Facebook'un sahibi Zuckerberg, kısa bir süre önce eşiyle birlikte mezun olduğu okula bir milyar dolar bağışladı. Gözlerinize inanın. Tam bir milyar dolar. Amerikan üniversiteleri bu tür bağışlar sayesinde, eğitimin kalitesini en üst düzeyde tutabiliyor ve dünyanın en iyi bilim adamlarını ülkelerine çekebiliyor. Bizde, bu kültür yeni yeni yeşeriyor. SEV de bağışın önemini kavrayan kuruluşların önde gelenlerinden. Peki neler yapılıyor? *Buluşma* olarak SEV çatısında bağış ile ilgili son gelişmeleri, bağışçıları ve yeni kampanyaları bir araya getirdik.

Dünyanın en iyi üniversiteleri Amerika'da. Harvard'ı, Yale'i, Stanford'u dünyanın en iddialı üniversiteleri yapanlar kimlerdir, bilir misiniz? Mütevelli heyetlerinin seçtiği rektörler... Rektör CEO gibidir. Okulu temsil eder, karar alır ve yönetir. Kendisinden beklenen en önemli şey, üç kelimeyle ifade edersek, 'bağış miktarını artırmak'tır. Amerikan üniversitelerinin, başarılı 'akademik-business' modeli özetle budur. Bu sistem, yüzlerce yıldan beri başarıyla uygulanmaktadır. Çünkü bağış demek, zenginlik demektir. En iyi hocaları okula almak, en iyi tesisleri inşa etmek, en zeki ve yaratıcı öğrencileri kendi bünyesine toplamaktır. Artan bağış, üniversite için de, rektör için de, öğretim üyesi için de, öğrenci için de itibar anlamına gelir. Bu nedenle, rektörler, görev sürele-

rini bitirip yerlerini başka meslektaşlarına bırakırken, kendi dönemlerinde bağış miktarını artırmayı başardılarsa, bunu büyük övünç kaynağı olarak anlatırlar. Eğer 10 yıl önce, kendi üniversitesine başvuran öğrencilerin yüzde 40'ı kabul edilirken, bugün daha seçici davranılarak yüzde 30'u kabul ediliyorsa, bu, o üniversite için önemli bir gelişmedir. Bağışlar ve burslar sayesinde, okullar, üniversite eğitiminin sadece zengin ana babalar tarafından finanse edildiği yerler olmaktan çıkar. Bağış, yanında bursu, burs da kaliteli öğrenciyi getirir. Bir önceki *Buluşma*'da, SEV okullarından Tarsus Amerikan Koleji'nin, ilginç, bir o kadar verimli bağış uygulamasını anlatmıştık. SEV camiası, yurt içi ve yurt dışından başarılı deneyimleri de örnek alarak, bağış konusunda daha aktif olmak istiyor. Amaç, daha iyi bir okul, daha iyi bir öğretim kadrosu ve daha iyi yetişmiş öğrenciler...

Come Together Right Now Over Me

Sağlık ve Eğitim Vakfı, 45. yılını kutlarken bünyesindeki kurumlardan Üsküdar Amerikan Lisesi 137, İzmir Amerikan Koleji 135, Tarsus Amerikan Koleji de 125 yaşında. Eğitim felsefesi ve yetiştirdiği isimlerle Türkiye'nin saygın eğitim kurumlarından olan üç okulun ve 1967 yılında kapanan Talas Amerikan Koleji'nin mezunları, 23 Kasım 2013 akşamı Swiss Hotel Bosphorus'ta düzenlenen kutlama yemeğinde bir araya geldi. Tarihi yüz yılı aşan kurumları, ortak kültürü ve mezunlarının birbirine bağlılığı, tüm SEV ailesini çok özel bir gecede buluşturdu. Amerikan Kolejleri mezunlarının 'Büyük Buluşması', 23 Kasım Cumartesi günü Swiss Hotel Bosphorus'ta gerçekleşti.

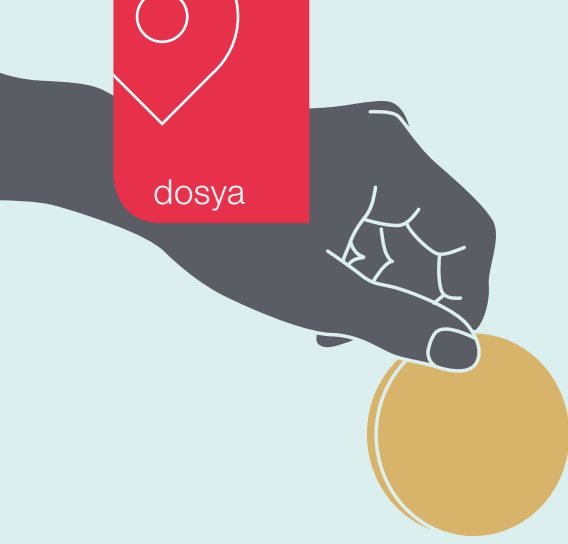
Kendisi de Tarsus Amerikan Koleji mezunu olan Ayhan Sicimoğlu'nun sahnede bu coşkuya ortak olduğu

gece için, 'Come Together' temasıyla özel bir davetiye ve web sitesi tasarlandı.

Cometogether.biz.tr adresindeki antika model radyoda sanal olarak kanal aramayla, kurumları çağrıştıran müzikler çaldı ve gecenin duyurusu böyle yapıldı.

Sağlık ve Eğitim Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı İlter Turan, Yönetim Kurulu Başkanı Ceyda Aydede, Yönetim Kurulu üyeleri ve Üsküdar Amerikan Lisesi, İzmir Amerikan Koleji ve Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği başkanlarının ev sahipliği yaptığı geceye yoğun katılım oldu.

Come Together Gecesinde Tuğla Yağdı...

Sağlık ve Eğitim Vakfı Okullarının yıldönümlerinin kutlandığı 'Come Together' gecesinde, 'Tuğla Projesi'ne yapılan bağışların tam listesini aşağıda veriyor, katkıda bulunan herkese tekrar teşekkür ediyoruz.

Tuğla projesi, Trsus Amerikan Koleji'nin tarihi binası Stickler Hall'un resminin, her biri 200 USD değerindeki 'Sanal Tuğla'larla yapılan bağışlarla birtugladasenkoy.com adresinde inşa edilmesi esasına dayanıyor. Yaratılan kaynağın getirisiyle, başarılı, ancak ekonomik yönden desteğe ihtiyacı olan öğrenciler, verilen burslarla okutulmaktadır. Projeye şu ana kadar 7.305 Tuğla bağışı yapılmış olup, 1.193 rezerve Tuğla ile birlikte geriye 1.502 Tuğla kaldı. 'Come Together' gecesinde yapılan bağışların tam listesini veriyor, katkıda bulunanlara bir kere daha teşekkür ediyoruz:

ÖMER SABANCI TAC'78 250 TUĞLA (50.000 DOLAR)

1978 Mezunumuz sevgili Ömer Sabancı 'Come Together' gecesinde 50.000 dolar bağış yaparak 250 Tuğla aldı. Ömer Sabancı, bu bağışıyla Stickler'in çatısında 100 yıl boyunca görev yapan, bizleri sıcaaktan, soğuktan, yağmurdan, fırtınadan koruyan ve o gece için hazırlanan emektar 'orijinal Marsilya kiremiti'nin birisini

almaya hak kazandı. Önceki bağışlarıyla birlikte toplamda 340 Tuğla'ya ulaşan ve Tuğla projesine şimdiye kadar en çok bağış yapmış 3. kişi olan sevgili Ömer Sabancı'ya çok teşekkür ediyoruz.

ERDEN TİMUR TAC'00 250 TUĞLA (50.000 DOLAR)

2000 Mezunumuz sevgili Erden Timur kardeşimiz, çok genç yaşına rağmen önemli bir bağış yaparak Stickler'in orijinal kiremitlerinden ikincisini almaya hak kazandı. Çok istemesine rağmen 'Come Together' gecemize katılamadı. Ama, bebeğinin doğumu için bulunduğu Amerika Birleşik Devletleri'nden internet üzerinden katılarak bağış yaptı ve geceyi daha da anlamlı kıldı. Erden'e çok teşekkür ediyor, kurucusu olduğu ve kısa zamanda büyük atılım yaptığı NEF İnşaat'taki başkanlarının devamını diliyoruz.

ÖZGÜR YAŞA TAC'87 75 TUĞLA (30.000 TL)

Ülkemizin en önemli ressamlarından birisi olan Ertuğrul Ateş'in önemli bir eseri olan "Dilek Ağacı" isimli tablosunu Tuğla projesine bağışladı ve 125. yıl anısına o gece açık artırmaya çıkartıldı. 10.000 TL ile başlayan açık artırmada Rasim Küçükkurt TAC'84 ve Özgür Yaşa TAC'87 yarıştılar. Özgür Yaşa tabloyu 30.000 TL bağış yaparak almaya hak kazandı.

Özgür Yaşa, daha önceden de 120.000 dolar bağış yaparak kardeşi rahmetli Güçlü Yaşa'nın anısına 'Güçlü Yaşa Tuğla Bursu' oluşturmuştu. Halen toplamda 676 Tuğla ile tüm bağışçılar arasında birinci sırada bulunan Özgür Yaşa'ya bu önemli desteği için çok teşekkür ediyoruz.

TAC'75 MEZUNLARI 100 TUĞLA

1975 Mezunları etkili bir katılım yaptılar. Gecenin fundraising dakikalarında bağışlarını giderek artırarak toplamda 100 yeni Tuğla ile önemli bir bağışa ulaştılar. Serdar Akçalı, Kubilay Keçelioğlu, Necati Güler, Engin Akış, Sait Tosyalı, Haldun Çatıkkaş ve tüm 1975 mezunlarına verdikleri destek için çok teşekkür ederiz. 1975 mezunları o gece ilki sergilenen Stickler'ımızın 1/100 oranındaki maketinin birisini almaya hak kazandılar. 100 Tuğla'nın halen 55 adedi tahsil edilmiş olup, diğerleri ödenmeye devam edilmektedir. (Serdar Akçalı 50, Engin Akış 4, Sait Tosyalı 1). Önceki bağışları ile birlikte toplamda Serdar Akçalı 61, Engin Akış 6, Sait Tosyalı 4 ve 75 Mezunları 125 Tuğla'ya ulaştılar.

TAC'84 MEZUNLARI 84 TUĞLA

1984 mezunlarımız bu yıl Homecoming'de 30. yıllarını kutlamaya hazırlanıyorlar. Büyük planları var. 'Come Together' gecesinde Tuğla Projesi'ndeki hedeflerini 84 Tuğla olarak belirlediler. Bu hedeflerinin 30 Tuğla'sını 33.200 TL ödeyerek gerçekleştirdiler. (Adnan Gökçel 6,5, Celal Toroğlu 5, Halit Erden 5, Kadircan Erkıralp 5, Hasan Bahattin Tibet 4, Mehmet Nane 3,5, Ali Naci Güllalp 1.)

Adnan Gökçel projemize ilk kez katılırken, önceki bağışları ile birlikte Celal Toroğlu toplamda 25, Ali Naci Güllalp 12, Kadircan Erkıralp 7, Halit Erden 6, Hasan Bahattin Tibet 5, Mehmet Nane 5 Tuğla'ya ulaştılar. 84'ler dönem Tuğlası katkısı olarak 54 Tuğla'ya ulaştı.

TAC'92 MEZUNLARI 30 TUĞLA

'Come Together' gecesinde 30 Tuğla başışı yapan 1992 Mezunı kardeşlerimiz, bunun 25 Tuğla'sını tamamlayıp kalanına devam ediyorlar. (Salih Emin Özgür 10, Mete Yüksel 4, Anıl Akman 4, Mehmet Ulusoy 4, Mete Kurt 3). Bu başışlar ile 92 Dönem Tuğlası 62'ye ulaştı.

TAC'89 MEZUNLARI 30 TUĞLA

Dönem olarak 30 Tuğla başışlayan 1989'lular, başışlarını yatırmaya devam ediyorlar. Özer Bener 1 Tuğla aldı. Bir Tuğla'dan az katkıda bulunanlar: Mehmet Burak Özbaşıoğlu, Serhan Çelebi, Orhan Mert Canberk, Neşe Özgün Soybaş, Dilek Aldemir Çevik, Serkan Solmaz, Cem Küçükçak ve isimlerini ekleyeceğimiz diğer on bir, 1989 mezunumuz.

TAC 79 MEZUNLARI 35 TUĞLA

'Come Together' gecesi 30 Tuğla tahhütünde bulunan 79'lular sonradan daha fazlasını toplayarak toplamda 14.000 TL başışladılar. Sedat Karademir 800, Selçuk Barlas 400, Hasan Gez 500, Murat Serbest 500, İsmail Gürlü 400, Taner Çiğer 800, Serdar Dural 200, İbrahim Tutar 400, Murat Neyim 600, Durmuş Eren 400, Serhan Cengiz 400, Halim Özmen 400, Orhan Gürsoy 400, Sedat Bacak 800, Hakan Ergin 600, Cengiz Girgin 400, Ömer Karahan 600, İsmet Solmaz 400, Bülent Sandal 1200, Sacit Erdem 800, Mustafa Karahan 800, Abdullah Akay 800, Aydın Tekay 400, Murat Süzer 400, Ahmet Turgay 200, Murat Akanlar 400 TL. Böylece 79 mezunları dönem katkılarını 48 Tuğla'ya çıkardı.

ERKUT YÜCAOĞLU TAC'65 25 TUĞLA

TÜSIAD Yüksek İstisare Kurulu Başkanı olan Erkut Yücaoğlu, geceden erken ayrılmak durumunda kalmasına rağmen SEV Başkanı Ceyda Aydede'ye (ACI'73) vekâlet vererek 5 bin dolar başış yaptı ve 2. Stickler maketini kazandı.

CENGİZ ATALAY TAC'72 25 TUĞLA

Cengiz Atalay daha önceden almış olduğu 25 Tuğla'ya bir o kadar daha ekleyerek, toplamda 57 Tuğla'ya ulaştı. Aynı zamanda en genç Talas mezunlarından birisi olarak 'Talas Tuğlaları'nın koordinasyonunu yürütüyor.

SELİM BENYEŞ TAC'82 15 TUĞLA

Selim Benyeş, 15 Tuğla daha ekleyerek toplamda 30 Tuğla'ya ulaştı. Okulumuzun ve spor kulübümüzün malzeme ih-

tiyaçlarında, her zaman büyük özveriyle destek veren Selim Benyeş'e teşekkür ederiz.

TAC'96 MEZUNLARI 15 TUĞLA

Ömer Nadirler 3, Ahmet Özgün Dede 2, Alp Pekkoçak 2, Niyazi Günay 2, Orçun Elçin 2, Ozan Canbolat 2, İbrahim Kocaalioğlu 1 ve Serem Urus 1 Tuğla aldılar. Ömer Nadirler, yeni kurup hızla geliştirdiği kendi şirketinde TAC mezunlarını çalıştırıp, öğrenci kardeşlerimize de staj imkânı sağlayarak ve derneğimizin İstanbul şubesinde görev alarak camiamıza destek oluyor.

Ozan Canbolat ise bu başışının yanı sıra, Tuğla Projesi dijital görsellerinin hazırlanmasında da teknik destek verdi. Balodaki başışları ile Ozan 7, Ömer 4, Ahmet 3 Tuğla'ya ulaşmış oldu. Tüm bu yeni başışlar ile TAC'96 Mezunları 40 Tuğla'ya ulaştı.

TAC'83 MEZUNLARI 14 TUĞLA

Murat Orhan, 10 Tuğla başışlayarak toplamda 27'ye ulaştı. Ahmet Ersöz 3, Buğra Öktem 1 Tuğla başışladı. Bu katkılar ile TAC'83 dönemi 125 Tuğla'ya ulaştı. Dönem Tuğlaları sıralamasında 3. sıradalar.

NECATİ ABACIOĞLU TAC'78 13 TUĞLA

78 kampüsü içerisindeki yerinde Tuğla'larını biriktiren Necati Abacioğlu'nun toplam katkısı 18 Tuğla'ya ulaştı.

SAMSA KARAMEHMET TAC'65 10 TUĞLA

Samsa Karamehmet, 'Come Together' balosundan kendi adına 5 ve kızı Zeynep Karamehmet Gönenç TAC'93 adına 5 Tuğla başışında bulundu. Daha önceden, hem kendi hem de Çukurova Holding adına başışladığı Tuğlalar dışında derneğimizin her ihtiyacında cömert desteğini esirgemiyor. Toplam Tuğla başışı 128 Tuğla'yı bulan Samsa Karamehmet, projeye en yüksek miktarda katkıda bulunan 7. kişi.

MEHMET ÇİFTÇİ TAC'78 10 TUĞLA

1978 mezunları, 'Come Together' gecesinde en fazla başış yapan dönem sıralamasında birinci oldu.

YUSUF ERKMEN TAC'02 10 TUĞLA

Genç yaşına rağmen derneğimizin İstanbul Şubesi'nin emektarlarından birisi olan sevgili Yusuf Erkmen 10 Tuğla aldı.

TAC'63 MEZUNLARI 9 TUĞLA

Akar Burduroğlu'nun önderliğinde 1963 mezunları, hepimize örnek olacak şekilde katkılarını bir kez daha yaptılar. Geceye katılmayanlar bile telefonla başışlarını gerçekleştirdiler. Hepsine çok teşekkür ediyoruz. Böylece 400 Tuğla'yı tamamladılar ve halen en fazla başış yapan dönem unvanını koruyorlar. TAC'63 Mezunları'ndan baloda başış yapanlar, başış miktarları ve ulaştıkları toplam Tuğ-

la sayıları şu şekilde:

- **YILMAZ AYATA** - 2 TUĞLA - TOPLAM 27 TUĞLA
- **AKAR BURDURUĞLU** - 1 TUĞLA - TOPLAM 39 TUĞLA
- **DEMİR ÖZKAYA** - 1 TUĞLA - TOPLAM 16 TUĞLA
- **HAZIM KANTARCI** - 1 TUĞLA - TOPLAM 14 TUĞLA
- **HİLMİ ERGİN** - 1 TUĞLA - TOPLAM 14 TUĞLA
- **MEHMET ARTUN** - 1 TUĞLA - TOPLAM 37 TUĞLA
- **NURİ ÇARKACI** - 1 TUĞLA - TOPLAM 25 TUĞLA
- **TANERİ YONAR 1962** - 1 TUĞLA - TOPLAM 10 TUĞLA

TAC'64 MEZUNLARI 6 TUĞLA

Serkan Altınordu ve Yavuz Altay 3'er Tuğla bağışladılar. Böylece Yavuz Altay 8, Serkan Altınordu ise 4 Tuğla'ya ulaştı. Bu bağışlar ile dönem olarak 19 Tuğla'ya ulaştılar.

PELİN YILMAZ URGANCILAR ÜAA'93 5 TUĞLA

Beşiktaş Genel Sekreteri Mesut Urgancılar ve eşi ÜAA'93 mezunu Pelin Urgancılar TAC'illerin Tuğla Projesi'nden olumlu etkilenerek 5 Tuğla karşılığı 2.000 TL bağışladılar. Kardeş okulumuzun mezunu ve eşine teşekkür ediyoruz.

YILMAZ ARGÜDEN TAC'76 5 TUĞLA

Yılmaz Argüden, şirketi AR-GE adına yaptığı rezerveleri bu bağışla tamamlayarak, toplamda 12 Tuğla bağışladı.

TAC'80 MEZUNLARI 5 TUĞLA

Aykut Bayındır 2, Murad Faik Aşkın 1, Selami Çağatay Önal 1 ve Namık Yarman 1 Tuğla bağışladılar. Böylece dönem toplamaları 38 oldu.

TAC'86 MEZUNLARI 5 TUĞLA

Erkin Ersoy 1 Tuğla bağışlayarak toplamda 11. Tuğla'sını, Gözde Özgödek 2 Tuğla bağışlayarak toplamda 20. Tuğla'sını, Murat Ergene 1 Tuğla bağışlayarak toplamda 10. Tuğla'sını, Seçkin Çapar ilk Tuğla'sını bağışlamış oldu. Böylece Dö-

nem Tuğlası bağışlarında 2. sıradaki yerini koruyan TAC'86 Mezunları toplamda 278 Tuğla'ya ulaştı.

MEHMET TOPAL TAC'04 4 TUĞLA

Önceki bağışları ile birlikte projemize toplam katkısı 6 Tuğla'ya ulaştı.

TAC'01 MEZUNLARI 4 TUĞLA

Murat Ögütken 2, Çağlar Yılğör 1 ve Sabanur Kıracı 1 Tuğla katkıda bulundular. Böylece, Çağlar 20, Murat ise 3 Tuğla'ya ulaştı ve dönem olarak 16 Tuğlaları oldu. Projemizin teknik yükünü sırtlayan ve yoğun iş temposuna rağmen büyük özveriyle Tuğlalarımızı yerleştiren sevgili Çağlar'a teşekkürler.

ALİ CERRAHOĞLU TAC'78

Gecede 3 Tuğla bağışlayarak toplamda 25 Tuğla'ya ulaştı.

HAKKI EGE TAC'78 3 TUĞLA

"Shell Taşıt Tanıma Projesi" ile en fazla katkısı sağlayan Hakki Ege, ayrıca bu bağış ile toplamda 16 Tuğla'ya ulaştı.

PİRAYE ERDEM ACI'80 3 TUĞLA

İzmir Amerikan Koleji 1980 mezunu ve Sağlık Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi Piraye Erdem, TAC'nin Tuğla Projesine bir Tuğla olarak destek oldu; çok teşekkür ediyoruz.

TAC'58 MEZUNLARI 3 TUĞLA

Ertan Söylemez, Ömer Yağız, Çetin Karabulut ve Kiper Toker 1'er Tuğla aldılar. Böylece Dönem Tuğlaları 42'ye çıktı. Baloda aldıkları bu Tuğlalar, Kiper Toker'in 2., Çetin Karabulut ve Ertan Söylemez'in ise 11. Tuğlaları oldu.

TAC'91 MEZUNLARI 3 TUĞLA

Ahmet Ziya Yazgan, Hakki Sunay ve Sinem Bilgen 1'er Tuğla aldılar. Dönem Tuğlaları 43'e yükselirken, Ahmet ve Sinem'in toplam 2'şer Tuğla'sı oldu.

MUSTAFA ÖZÜNLÜ TAC'82 2 TUĞLA

TAC İdari Mali İşler Müdürü olarak görev başlayan Mustafa kardeşimizi kutluyoruz.

CEM B. KIZILDERE TAC'02 2 TUĞLA

Toplamda 3 Tuğla'ya ulaştı. Hedefi Sevtap ve Hüseyin Kızıltepe adına 9 Tuğla'ya ulaşmak.

MERİÇ YEĞENAGA TAC'02 2 TUĞLA

Sevgili Meriç 'Come Together' etkinliğinin

de genç gönüllülerin organizasyonunda ve gecenin planlanmasında özveriyle görev yaptı ve görevini, eşi Turgut Yeğenaga TAC'01 ile birlikte, bu Tuğla bağışıyla tamamladı.

TAC'97 MEZUNLARI 2 TUĞLA

Sezin Elçin ve Onur Aydoğan 1'er Tuğla bağışta bulundu. Dönem olarak toplam 45 Tuğla'ya ulaştılar.

TAC'98 MEZUNLARI 2 TUĞLA

Mert Uğurses 4., Ender Uslu ilk Tuğla'sını aldı. Böylece 98'ler 113 Tuğla'ya ulaştı.

ABDULLAH ÇETİN ÇAVDAR 1 TUĞLA

'Come Together' gecesinde Tuğla Projesi'ne bağışlar yapıldıkça dev ekranlarda salonda bulunan 836 kişiyle canlı olarak bir program aracılığı ile paylaşıldı. Bir yandan yapılan bağışçıların listesi yapıldı, diğer yandan da dönemler arasında en yüksek bağış yapanlar sıralandı. Tam bir ekip çalışması vardı. Sahnede dile getirilen bağışlar sevgili Çağlar Yılğör tarafından bilgisayara girildikçe sadece bu amaçla yazılmış olan software sayesinde tüm salon son durumu izleyebildi. Bu programı yaklaşık 2 hafta uğraşarak sıfırdan yaratan ve bizlerin tüm isteklerini, bizden mezun olmamasına rağmen bizden biriyim gibi geceyanlarına kadar gönüllü olarak gerçekleştiren programcı kardeşimiz Abdullah Çetin Çavdar adına demek olarak bir Tuğla bağışlamak ve onun adını bu projeye Tuğla sayfasında yaşıtmak istedik.

CEYDA AYDEDE ACI'73 1 TUĞLA

İzmir Amerikan Koleji 1973 mezunu ve halen Sağlık ve Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu Başkanlığını yürütmekte olan Ceyda Aydede, projemize destek vermek amacıyla 1 Tuğla bağışladı. Bu anlamlı desteği için çok teşekkür ediyoruz.

BERNA ÜLMAN ACI'83 1 TUĞLA

FATMA MÜGE PINAR ÜAA'81 1 TUĞLA

İDİL ERİM ACI'88 1 TUĞLA

HINCAL ULUÇ 1 TUĞLA

'Come Together' gecesinde onun için çok önemli olan Galatasaray maçı olmasına rağmen Sedefhan Oğuz'u kırmayarak maçın hemen ardından aramıza katılan sevgili Hincal Uluç, projemizi dinleyerek destek oldu ve 1 Tuğla alarak projemize katıldı. Çok teşekkür ediyoruz.

SEDEFHAN OĞUZ ÜAA'75 1 TUĞLA

SEV Yönetim Kurulu Üyesi ve ÜAA kampüs sorumlusu olan Prof. Dr. Sedefhan Oğuz, aynı zamanda 'Come Together' gecesinin sunuculuğunu başarıyla yaptı. Katkısı için teşekkür ediyoruz.

TEKİN BARANSEL 1 TUĞLA

TAC Okul Müdürümüz Tekin Baransel, bu bağışıyla toplam 2 Tuğla'ya ulaştı. Teşekkür ediyoruz.

AYDA BALOĞLU 1 TUĞLA

TAC 2001 mezunu Çağlar Yılgör'ün kayınvalidesi daha önce de 1 Tuğla katkıda bulunmuştu. Baloya katılamadı, fakat kızı Serena aracılığıyla 2. Tuğla bağışını yaptı.

NİHAL UZUN ÇELEBİ 1 TUĞLA

Kızıltepe Devlet Hastanesi'nde Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Uzmanı olarak çalışan Nihal Uzun Çelebi de baloya katılamadı, fakat Çağlar Yılgör'e önceden talimat vererek o gecede projemize ilk katkısını yaptı.

CEVDET N. GÜLALP TAC'47 1 TUĞLA

Cevdet Naci Gülalp, gecenin en büyüklerinden birisi olarak neşe ve heyecanı hepimize örnek oldu. TAC'li Yıllar isimli kitabını tüm gençlerin okumasını diliyoruz.

TAMER ŞAHİNBAŞ TAC'58 1 TUĞLA

Baloda 1 Tuğla bağışlayarak toplam 15 Tuğla'ya ulaştı. Gerek Sağlık ve Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu başkanlığı döneminde gerekse Mütevelli Heyet üyeliği sırasında her zaman yanımızda olan Tamer Şahinbaş'a teşekkür ederiz.

FERİT ÖZALTIN TAC'59 1 TUĞLA

ÜMİT ÖZÜLKÜ TAC'60 1 TUĞLA

Ümit Özülkü bu bağışı ile toplamda 2 Tuğla'ya ulaştı.

SEMİH BİLGİN TAC'66 1 TUĞLA

Dönemi adına 1 Tuğla bağışlayarak toplam 3 Tuğla'ya ulaştı. 66 Mezunları böylece 36 Tuğla'ya ulaştı.

ATAHAN CANBOLAT TAC'67 1 TUĞLA

Böylece toplamda 2 Tuğla'ya ulaştı.

ALİ ZALLAK TAC'68 1 TUĞLA

AYDIN KOÇ TAC'68 1 TUĞLA

2. Tuğla'sını bağışlayan Aydın Koç, dönemin de 26. Tuğla'sını bağışlamış oldu.

İBRAHİM ORHON TAC'72 1 TUĞLA

ToyotaSA Genel Müdürü olduğu dönem-

de projemize kurumsal olarak da büyük destek veren İbrahim Orhon'a teşekkür ederiz.

ADNAN SAYBAŞILI TAC'74 1 TUĞLA

Daha önce hep şirketleri adına bağış yapan Adnan Saybaşı, ilk kişisel Tuğla'sını almış oldu. Toplam katkısı 52'ye ulaştı.

REFİK KUTLUER TAC'74 1 TUĞLA

Come Together gecesinin organizasyonunda büyük emek veren ve her şeyin yolunda gitmesinde en büyük paya sahip olan Refik Kutluer'e bir kez daha teşekkür ediyoruz. Toplam katkısı 10 Tuğla'ya ulaştı.

UĞUR ÇINAR TAC'74 1 TUĞLA

Böylece, toplamda 2 Tuğla'ya ulaştı.

ORHAN BEŞKÖK TAC'74 1 TUĞLA

Toplamda 2 Tuğla'ya ulaştı.

TURGAY GÜMÜŞ TAC'74 1 TUĞLA

BALAMİR YASA TAC'78 1 TUĞLA

Toplam 7 Tuğla'ya ulaştı. Hedefi, 78 kampüsünde rezerve ettiği alanda 11 Tuğla'yı tamamlamak.

MURAT MOLU TAC'81 1 TUĞLA

İlk Tuğla katkısını yapan Murat, dönemin de 44. Tuğla'sını bağışlamış oldu.

EREN GALİOĞLU TAC'85 1 TUĞLA

MAHMUT GÜCÜK TAC'85 1 TUĞLA

ŞEBNEM İŞİK ERSOY TAC'87 1 TUĞLA

Böylece Şebnem, 2 Tuğla'ya ulaşırken 87 Mezunları 33. Tuğla bağışını yapmış oldu.

BURCU USTA USLU TAC'94 1 TUĞLA

Döneminin 4. ve kendisinin 2. Tuğla'sını aldı.

125. yılımızda ilk Tuğlalarını bağışlayan genç mezun kardeşlerimiz:

- ZEYNEP GÜLŞEN TAC'02 - 1 TUĞLA
- YİĞİTCAN KARANFİL 2004 - 1 TUĞLA
- SABRİ BERKEM ÖKTEN TAC'04 - 1 TUĞLA
- ÖMER CERRAHOĞLU TAC'04 - 1 TUĞLA
- ALİCAN POYRAZ TAC'05 - 1 TUĞLA
- ANDAÇ AVŞAR TAC'05 - 1 TUĞLA
- GÖKHAN BARIŞ AKER TAC'05 - 1 TUĞLA
- MUSTAFA GENÇTÜRK TAC'05 - 1 TUĞLA
- NUR BÜKE ÇABUK TAC'12 - 1 TUĞLA
- SABRİ ARTUN ÇABUK - 1 TUĞLA

**Bir Tuğla da sen koy !
Çağdaş eğitimi destekle...**

SEV SANAL MÜZE'DE NOSTALJİK BİR YOLCULUĞA HAZIR MISINIZ?

PORTRELER FOTOĞRAFLAR RÖPORTAJLAR
OBJELER BELGELER

1800'LÜ YILLARDAN GÜNÜMÜZE DOĞRU
UZUN BİR YOLCULUĞA ÇIKIYORUZ.

www.sevsanalmuze.com

www.facebook.com/sevsanalmuze

En Çok Tuğla Bağışı Yapan 50 Kişi

SIRA	BAĞIŞ YAPAN	ADET (TUĞLA)	MEZUNİYET
1	Özgür Yaşa	676	TAC'87
2	Demir Sabancı	640	TAC'89
3	Turkish Philanthropy Funds	363	-
4	Ömer Sabancı	340	TAC'78
5	NEF (Erden Timur '00)	250	TAC'00
6	Erkan Esmer	131	TAC'59
7	Samsa Karamehmet (Kişisel ve Çukurova Holding)	128	TAC'65
8	Umur Üstünberk	99	TAC'57
9	BOSSA	92	-
10	Hilmi Oktar	88	TAC'62
11	Salim Erdem (Merit Gemicilik)	78	TAC'75
12	Mustafa Koluman	75	TAC'48
13	TemSA	75	-
14	Özkan Esmer	66	TAC'62
15	Serdar Akçalı	61	TAC'75
16	Garanti Bankası	60	-
17	Cengiz Atalay	58	TAC'72
18	Zafer Ecevit	57	TAC'62
19	Haldun Taşman	56	TAC'59
20	Marz Attar	56	-
21	Muhtar & Defne Kent	53	TAC'71
22	Adnan Saybaşı (Dermalogica)	52	TAC'74
23	Şevket Sabancı	51	TAC'56
24	Gürkan Volkan	50	TAC'82
25	SEV	49	SEV
26	ToyotaSA	45	-
27	Ataman Aksoy	44	TAC'63
28	Erkan Dülgeroğlu	44	TAC'63
29	Akar Burdуроğlu	39	TAC'63
30	Mehmet Artun	37	TAC'63
31	Allianz	35	-
32	Bülent Sandal (Eksen ve Kişisel)	35	TAC'79
33	Zafer Uysal	34	TAC'74
34	İsimsiz Bağışçı	32	-
35	Selim Benyeş	30	TAC'82
36	Bülent Arpaç	28	TAC'63
37	Yılmaz Ayata	28	TAC'63
38	Murat Orhan	27	TAC'83
39	TAC Spor Kulübü	27	-
40	Muhteşem Ekenler (Berdan Tekstil)	26	TAC'77
41	İsmail Ekmekçi	26	TAC'90
42	Nuri Çarkacı	25	TAC'63
43	Erkut Yücaoğlu	25	TAC'65
44	Dilhan & Safiye Kalyon	25	TAC'71
45	Celal Toroğlu (Alurad ve Kişisel)	25	TAC'84
46	Rasim Küçük Kurt	25	TAC'84
47	Atako (Filip Tahinci)	25	TAC'87
48	Ali Cerrahoğlu	25	TAC'78
49	Soli Shipyard	25	-
50	Cem Bahadır Mutlu	23	TAC'86

SCOTT-EDMONDS SCHOLARSHIP PROGRAM

Help A Bright Female Student

Dear Friends;

Soon after the passing of Mrs. Scott and Mr. Edmonds, four of their students searched for ways to honor Scotts' and Edmonds' dedication to the education of their students and contributions to the Board schools in Turkey. Their small and big deeds have touched the lives of many.

"When my immigrant father, just a few months since our family's exile from Iran, visited Talas with me in 1955, Mr. and Mrs. Scott opened up their home to us and cooked up a plan where I could learn both English and Turkish within a year and attend Talas American School for boys in 1956 as an Orta Bir student. On that spring morning, my life shifted completely." Feramerz Attar says when talking about his experience at Talas.

To honor their beloved teachers' service, the sponsoring students decided to establish a full Scott-Edmonds scholarship for a female student under the TAC's Brick Project.

This choice was based on four considerations:

- First, the scholarship is to be funded by the income from the interest on the endowment, thus assuring continuity.
- Second, The Saglik ve Egitim Vakfi (SEV) is committing to match the amount of income from number 1 above that is specifically given as scholarship to the students.
- Third, tax free contributions will be transferred to the endowment fund by FABSIT with no deductions.
- Fourth, Tarsus Brick Project's management is in good hands and is being implemented successfully.

Currently SEV is matching all the scholarships funds that are generated by the brickfund. Therefore SEV has also agreed to match the proceeds of the Edmund fund, the total amounting to one student's full scholarship. The sponsors

need to raise \$120,000 (600 bricks) to finance a full annual scholarship. So far they have raised \$60,000 (300 bricks) and FABSIT has transferred their contribution to the Tarsus Brick Project's Scott-Edmonds Fund. Now the sponsors are hard at work raising funds for the remaining 300 bricks. FABSIT Board is strongly supportive of the Scott-Edmonds Scholarship project. Your contributions will not only honor the services of these two wonderful scholars, but also will give those of you the chance to change the life of bright female student.

As an added incentive, the sponsors are committed to matching your contributions one-to-one if sent through FABSIT by the end of the year. When SEV matching contribution is added, your donation will effectively be quadrupled.

Please consider donating to this cause who will give a female student a chance to study in one of the finest institution's in Turkey.

Donation is easy, here are couple of options:

- Just click on the "Donate Now" link and make a safe online contribution
- Mail you contribution to our office:

FABSIT
c/o Scott-Edmonds Scholarship Fund
14 Beacon Street Suit 708
Boston, MA 02108

Thank you for your donation in advance.

Sincerely;
İsmail Ekmekçi
FABSIT President

FRIENDS OF THE AMERICAN BOARD SCHOOLS IN TURKEY, INC.
14 Beacon Street Suit 708 Boston, MA 02108
www.fabsit.org

Our board member Zafer Ecevit will be also happy to answer any questions, feel free to email him at zecevit865@hotmail.com

If you are interested in learning more about the TAC Brick Project, please visit project website:
<http://www.birtugladasenkoy.com/english/index.html>

Sihirli *Değneği Yok, Sadece Bildiği Yolda Yürüyor*

HÜSEYİN ÖZKAYA TAC'80

Türkiye’de neredeyse 15 yıldır yeni banka açılmıyordu. Analistler, danışmanlar, yatırım bankaları, birilerinin gelip de sıfırdan banka kurmasının mümkün olmadığını söylüyorlardı. Odeabank Genel Müdürü Hüseyin Özkaya, 15 ay içerisinde sektördeki ezberleri bozduklarını söylüyor. Peki nasıl? Özkaya anlatıyor.

Büyük bir aile fotoğrafı düşünün. Hüseyin Özkaya (TAC'80) TAC'li babası, TAC'li abisi, TAC'li akrabaları, TAC'li arkadaş çocukları ve Tarsuslu aile büyüklerinin bu görüntüde yer aldıklarını... Hepsi birden bir fotoğraf karesine sığar mı sizce?

Evet! Bu kadar su katılmamış Tarsus Amerikalı bir ailenin ferdi Hüseyin Özkaya. Bize TAC'yi ve Tarsus'u en iyi o anlatır diye düşünüyoruz.

Gerçekten de Tarsus'un sırrını anlatacak, diğer okullardan farkını koyacak, çok önemli bir tanımlama yapıyor: “TAC, bizlere küçük bir kasabadan, dünyaya entegre olma şansını verdi.”

Olağanüstü bir globalleşme hızına sahip olsak da, şu anda sakinlerine bu tür bir şans yaratan başka bir Anadolu kasabası yok. Bırakın Anadolu'yu, dünyada

da bu tür örnekler bir elin parmaklarını geçmez herhalde.

Odeabank Genel Müdürü Hüseyin Özkaya, ilkokuldan sonra Galatasaray Lisesi'nin ve Tarsus Amerikan Koleji'nin sınavlarına girip her ikisini de kazanmış. Sıkı bir Galatasaraylı olmasına rağmen tercihini TAC'den yana koymuş: "Benim kuşağım için gidilecek en iyi özel okullardan biriydi," diyor. "Ama zamanla özelliğini kaybediyor. Çünkü eşit kalitede birçok yeni okul açılıyor."

Hüseyin Özkaya, buradan yola çıkarak, Türkiye'de okullaşma konusunda çok şeyin değiştiğini, çok farklı alternatiflerin gündeme geldiğini söylüyor ve görüştüğümüz güne ilişkin ilginç bir anekdot anlatıyor: Söz kendisinde...

"Her hafta bir günümde, bankadaki genel müdürlük birimleri ve günlük hayatta çok görüşemediğim çalışma arkadaşlarımla yemek yiyorum. Bugün çağrı merkezinden arkadaşlar vardı. Bakıyorum, hepsi çok farklı yerlerden geliyor. Bir arkadaşımız aslen Karşı, liseyi Ardahan'da okumuş. Üniversiteye İsveç'e gidiyor. Başka biri Nevşehirli, üniversite okumaya Çanakkale'ye gitmiş. İstanbul'a çalışmaya geliyor."

Hüseyin Özkaya, daha kısa bir zaman öncesine kadar, Türkiye'de bu tür bir hareketliliğin yaşanmadığına dikkat çekiyor: "ABD'de böyleydi. Türkiye'de böyle oldu. 70'li ve 80'li yıllarda, birkaç belli başlı şehir haricinde, o şehrin sakini olan bir gencin, önemli bir mevkiye gelmesi bir başarı hikâyesi sayılırdı. Şimdi rahatlıkla üniversite birincileri bile Anadolu'nun herhangi bir kentinden çıkabiliyor."

HAKSIZLIK YARATACAK KADAR AVANTAJLI

O zamandan bu zamana, başarılı olmanın çitası bayağı yükselmiş. Sözü tekrar Hüseyin Bey'e bırakalım: "Çocukken benden beklenen, sınavı geçmemdi. O sınava yüzlerce kişi giriyordu. Benim de ilk 20'ye 30'a girmem yeterliydi. TAC gibi bir okula girmenin sağladığı yarar neredeyse haksızlığa yol açacak derecede fazlaydı."

Nasıl mı?

Söz yeniden Hüseyin Özkaya'da: "Benim kuşağımdan, özel okuldan mezun olmuş, iyi bir üniversite bitirmiş insanlardan birinin, şu an yüksek bir mevkiye gelmesini, sadece kendi başarısı olarak görmemek lazım. O dönemde çok az rekabet vardı. Dolayısıyla iyi eğitilmiş biri, hayata çok avantajlı başlıyordu."

Peki bu tür avantajın bir dışında, Tarsus Amerikan, Hüseyin Bey için ne

ifade ediyor?

TAC yıllarını "sonsuz bir özgürlük dönemi" olarak hatırlıyor: "Diğer okullarda hiç olmayan bir özgürlük vardı. O inanılmazdı. Türkiye'nin dışında gibiydiniz. Türkleşmiş Amerikalı hocalar da vardı. 12-13 yaşında bir çocuksunuz, okula geliyorsunuz, bir süre sonra hocanızın evine gidip onunla birlikte müzik dinliyorsunuz, sohbet ediyorsunuz."

Hüseyin Özkaya, TAC'yi bitirdikten sonra İTÜ'de okumuş. Tarsus'taki sıkı arkadaşlıklar nedeniyle, İstanbul'da ayrı bir çevresi olmamış. Ardından ABD'nin Wisconsin Üniversitesi'nde master yapmış.

Gelelim o günlere... Hüseyin Bey, "ABD'de ufkum açıldı," diyor. "Çalışacak sektör olarak sadece finans kesimini düşünüyordum. Türkiye'ye dönünce 20 bankaya CV'mi bıraktım. Söylediğim nedenlerden dolayı, iyi bir CV idi. Hepsini görüşmeye çağırdılar. Günün koşullarında, kendime göre en iyisini seçtim. Bir Türk bankası olan İmpeksbank'a girdim."

Hüseyin Bey bir yıl kadar bu bankada çalışmış. Sonra da, "Türkiye büyüyor, giderek uluslararası hale geliyor. Yabancı bir şirkette çalışmak bana daha uygun," diyerek yeni arayışlara girmiş.

Girerken de, bir ilkeyi her zaman için en ön planda tutmuş: "Ben tek patronun ağzından çıkacak sözlerle inanmıyorum. Çalıştığım yer, performansın belirli kriterlere göre ölçüldüğü bir yer olmalı."

Hüseyin Bey, henüz iki ay önce açılmış olan, HSBC Bank Middle East'e girmiş. Aynı bankada, Londra'da, tam 21 yıllık bir kariyer yapmış. Sonra bankanın Rusya bölümünün genel müdürlüğüne atanmış. Odeabank'tan teklif gelince de, "evet" demiş.

Odeabank, Lübnanlı Audi ailesi tarafından kurulmuş. Hüseyin Özkaya, "Beş büyük ortağı ve birkaç da küçük ortağı ve iyi bir prestiji olan, muhafazakâr, başarılı bir banka," olarak tanımlıyor.

WISCONSIN'DE OKUMAK, İTÜ'DE OKUMAKTAN ON KAT DAHA KOLAY

Wisconsin'de master yaptım. İTÜ dönemi ile kıyasladığımda, orayla kendimi daha çok özdeşleştirmiştim. Çünkü orada hayatın içindeydim. Döneli 26 yıl oldu. Çokkültürlü bir yapı olduğu için enteresan arkadaşlıklarımız vardı. Amerikalı, Ortadoğulu, Latin Amerikalı, Uzakdoğulu arkadaşlarım oldu. Burada zor bir okulu bitirip de ABD'de başarılı olamamak mümkün değil. ABD'deki eğitim kendini geliştirmeyle ilgilidir. Ne kadar ortama ayak uydurursanız, o kadar iyisinizdir. Wisconsin, ABD'nin ünlü üniversiteleri arasında olmasına rağmen, İTÜ'den 10 defa daha kolay bir okuldur. 25. yılda Pakistanlı bir arkadaşım beni buldu. Bir anda 4-5 kişilik bir grup tekrar beraber olmaya başladık. Yine de TAC ile karşılaştırılmaz. ABD'de master yapmak bir buçuk yılını aldı. Tarsus'ta ise yedi yoğun yıldan bahsediyoruz.

Hüseyin Bey'e, Odeabank'ın Türkiye'de geldiği 15 aylık sürede neler yaptıklarını soruyoruz.

"Öncelikle piyasaya heyecan getirdik," diyor ve ekliyor: "Çünkü 90'lı yıllardan bu yana, Türkiye'de yeni açılan banka yok."

Söylediklerine bakarsak, heyecanın haricinde, Türk bankacılık sistemine önemli bir strateji de getirdikleri anlaşıyor. Hüseyin Bey, "Bizim, uzun bir aradan sonra, 15 yıl sonra açılan ilk banka olarak ne yapmamız gerekiyordu?" diyor ve devam ediyor:

"İki yolumuz vardı. Birinci yol şuydu: Daha önce açılmış ve küçük kalmış bankalardan biri olarak işe daha yavaş başlamak, para harcadıkça büyümek ve büyüdükçe para harcamak."

Ya ikinci yol?

Hüseyin Bey, "Çok daha kimsenin bilmediği, düşünmediği, farklı bir modelde, çok daha hızlı başarıya ulaşmak mümkündü," diyor ve devam ediyor: "Belki de, bu yöntem dışında, başarılı olmak çok zor.

Bunun da teknik nedeni şu: Bankacılık sermaye isteyen bir iş. Know how'ı, çok sayıda ürünü ve müşteri grubunu bir arada tutmak gerekiyor. Eğer kısıtlı kalırsanız hiçbir yerde büyümezsiniz."

"Benim, empoze ettiğim teori şuydu: Çok daha büyük, çok daha iddialı olmamız, belli bir kritik büyüklüğe hemen ulaşmamız gerekiyordu. Ondan sonra, Türkiye'deki fırsatlardan yararlanabilirdik. Böyle

girmezsek, pek çok bankanın yaptığı, 'şimdi girip bakalım, sonra düşünerüz' hatasına düşerdik."

Hüseyin Bey bu durumda başarının mümkün olmadığını söylüyor. Neden mi?

"Bu durumda, hiçbir zaman büyüklerle aranızdaki fark kapanmaz. Çünkü siz yavaş yavaş büyümeye çalışırken, onlar katlamalı büyüyecekler. Aradaki fark açılacak. O zaman hiç girmeyin daha iyi. Ama girecekseniz, çok yoğun ve aradaki boşluğu görerek, çok başarılı bir modelle, mevcut bazı bankalarinkine yakın bir başarıyı, 29-30 yılda değil, 4-5 yıllık zaman diliminde gerçekleştirebilirsiniz."

Hüseyin Özkaya, Türk bankacılık sektöründen örnek vererek anlatıyor: "Genellikle bankaların boyutuyla, şube ve çalışan insan sayısı çok bağlantılıdır. Bin şubeli bankalar var. Bunlar dört büyük özel banka. Akbank, İş Bankası, Yapı Kredi ve Garanti. Bir de Ziraat, Halk, Vakıf gibi üç büyük devlet bankası mevcut. Bunların da şube sayıları da 800 ile 1200 arasında değişiyor. Bu yedi büyük banka, ortalama 15-25 bin arasında çalışana sahip. Ondan sonra gelen beş banka var. Onlar da 300-600 arası şubeye sahip. Bunların hepsi yabancı banka. Biz bunların hemen bir altındaki pozisyona gelen bir bankayız. 49 banka arasından, bir sene içinde, 14'üncü banka haline geldik."

Hüseyin Bey, bu başarının altında, bütün alanlarda iddialı olmalarının yattığını söylüyor: "Başarılı bir reklam kampanyası yaptık. Ticari, bireysel, kurumsal... Bütün alanlarda iddialıyız. Diğer bazı bankaların yapmış olduğu hata, 'ben sadece kurumsala ya da sadece bireysale veya sadece KOBİ'lere yönelik bankacılık yapacağım' diyerek yola çıkmaları... Dolayısıyla, bu bankalar, bizim yorumumuza göre, bankacılığın hiçbir alanında, tam olarak bir şey yapamadılar."

Hüseyin Bey, bu hızlı yatırımın sonucunda, bankanın, 17 milyar liralık bir aktif büyüklüğe ulaştığını söylüyor. Odeabank, şu anda 32 şubeye ve 1200 çalışana ulaşmış durumda. Özkaya, "Bildiğimiz kadarıyla, böyle bir büyüme dünyada yok," diyor. "Ama biz gidecek daha çok yolumuzun olduğunu düşünüyoruz."

TARSUS'TA FARKLI YETİŞMİŞ İNSAN GÜCÜ VAR

Tarsus ve çevresinde, Adana ve Mersin'de sanayinin gelişmiş ve zengin olması, sadece oradaki pamuk veya mısır tarlalarına bağlı değil. Aynı zamanda yetişmiş insan gücü de var. Tarsus'ta o dönemdeki sinema salonu sayısı, verilen konser sayısı diğer bölgelere göre çok yüksektir. Tarsus ve civarının kültürel yapısında rahatlık vardır. Güneşli havanın getirdiği bir yavaşlık ve ağırlık duygusu hâkimdir. Tarsusluların, bütün bunların getirdiği kendilerine özgü, özel bir hayat felsefeleri vardır.

BU YAZ
Hangi Festivale
Gitsek,
Hangi Konserde
KENDİMİZDEN
GEÇSEK?

Sizlere *Buluşma* dergisinin bahar sayısında, bu yaz hem İstanbul'da hem de Avrupa'da hangi festivallere gidebileceğiniz konusunda bir seçki sunuyoruz. Bol müzikli günler geçirmenizi diliyoruz!

Ebru ŞENOL >>

MART 2014

teneffüs

teneffüs

Yaz ayları yaklaşırken müzikseverlerin kendilerine sorduğu en önemli soru, “Bu yaz hangi festivale gidelim, hangi konsere bilet alalım?” Avrupa’da ve Amerika’da uzun yıllardır yaz aylarının bir geleneği haline gelen festivaller ve konserler, son yıllarda İstanbul’un da olmazsa olmazı... Ülkemizde özellikle İKSV’nin yıllardır emek verdiği İstanbul Müzik Festivali ve İstanbul Caz Festivali’nin yanı sıra, müzik sahnesinin en önemli kurumlarından biri olan Pozitif Live’in önderliğinde birçok organizasyon şirketi dünyaca ünlü müzisyenleri İstanbul’a getirmeye başladı.

müziğini dinleyecek olan sanatseverler, sanatın en büyük ilham kaynağı olan doğanın karşı konulmaz gücünü müzik yoluyla yeniden hatırlayacaklar. 42. İstanbul Müzik Festivali, doğanın sesini sadece tematik eserler yoluyla değil, bu yıl ilk kez Açık hava’da gerçekleştireceği “Pazar Klasikleri” konserlerinde de müzikseverlere ulaştıracak. Dünyadaki klasik müzik festivalleri arasında önemli bir yere sahip bu festivali klasik müzikseverlerin kaçırmaması gerekir. Program ve detaylar için muzik.iksv.org adresini ziyaret edebilirsiniz.

42. İSTANBUL MÜZİK FESTİVALİ- İKSV

Klasik müzik hayatının öncü etkinliklerinden İstanbul Müzik Festivali, bu yıl 42. kez müzikseverlere kapılarını açıyor. 31 Mayıs - 27 Haziran tarihleri arasında gerçekleşecek festivalde 800’e yakın yerli ve yabancı sanatçı ağırlanıyor. İki dünya ve iki Türkiye prömiyerinin gerçekleşeceği 42. İstanbul Müzik

Festivali’nde bu yıl, Barok’tan çağdaş müziğe uzanan bir yelpazede senfonik ve oda müziği konserleri, vokal performanslar ve resitaller ile “Pazar Klasikleri”ni kapsayan toplam 26 etkinlik yer alıyor. 42. İstanbul Müzik Festivali bu yıl “Doğanın Şarkısı” teması üzerine kurgulanmış. Festival boyunca nehirlerin çağlayarak akışını, denizin dalgalarını, kuşların cıvıltısını, heybetli dağların

21. İSTANBUL CAZ FESTİVALİ- İKSV

Her yıl merakla beklenen ve yaz aylarının sıcak günlerinde şehirde kalanlara ilaç gibi gelen 21. İstanbul Caz Festivali, bu yıl da cazın önde gelen isimlerinden güncel müziğin yıldızlarına birçok ismi İstanbul’un farklı mekânlarında ağırlıyor. Bu yıl festival 1-14 Temmuz tarihleri arasında gerçekleştiriliyor. Festival programından sürpriz isimler belli olmaya başladı. 56 Platinum albüm ödüllü eşsiz sesiyle Katie Melua, Güney Afrikalı yaşayan efsane Hugh Masekela ve grubu,

perküsyon ustası Manu Katché'nin Richard Bona ile oluşturduğu yıldızlar topluluğu, Chick Corea-Stanley Clarke düeti, Danilo Perez, John Patitucci, Brian Blade, Brad Mehldau, Mark Guiliana ve Cécile McLorin Salvant festivalin bu yıl ağırlayacağı isimlerden bazıları. Geçtiğimiz yıl ülkemizde yaşanan olaylar sebebi ile gönül rahatlığı ile tadını çıkaramadığımız İstanbul Caz Festivali'nin bu sene tüm caz severler için güzel geçmesini diliyoruz. Program ve detaylar için caz.iksv.org adresini ziyaret edebilirsiniz.

EFSA NE MÜZİSYEN NEIL YOUNG, GRUBU CRAZY HORSE İLE BU YAZ İSTANBUL'DA!

Rock müziğin efsane ismi Neil Young, sonunda İstanbul'a geliyor. Yıllardır hayranları tarafından beklenen Neil Young, grubu Crazy Horse ile 15 Temmuz 2014 Salı akşamı hayranlarına unutulmaz bir akşam yaşatacak. İlk albümünü yayımladığı 1969'dan bu yana sayısız müzisyene ilham kaynağı olan Young, yüksek perdeli tenor sesi ve elektrogitar-daki kendine özgü stiliyle güncel müzik tarihinin en büyük isimlerinden biri. 1970'lerden günümüze toplam 50 albüm yayımlayan Young, kariyeri boyunca muhalif, barış yanlısı ve çevreci tutumundan ödün vermedi. Müzisyenin Crazy Horse grubuyla birlikte kaydettiği son albümü Psychedelic Pill de "En İyi Rock Albümü" dalında Grammy'ye aday olmuştu. Rock müzikseverler için bu konser kaçmaz! Biletleri Biletix'ten 90 TL, 150 TL, 300 TL ve 450 TL'ye satın alabilirsiniz. Konser mekânı Küçükçiftlik Park.

ONE LOVE FESTIVAL 13 YILDIR HAYATIMIZDA!

Bu yıl One Love Festival 14-15 Haziran tarihlerinde Parkorman'da gerçekleş-tiriliyor. İstanbul'un en önemli müzik

etkinliklerinde biri olan festivalde her yıl alternatif müziğin en önemli isimlerini görmeye alışan seyircinin beklentisi çok yüksek. Geçen sene yaşanan olaylar sebebi ile iptal olan festivalde seyredemediğimiz Blur'un bu sene yine "headliner" olup olmayacağı merakla bekleniyor.

Geçtiğimiz yıllarda iki kez İstanbul'a gelen ve unutulmaz konserlere imza atan, dünyanın en önemli heavy metal gruplarından olan Metallica, bir kez daha İstanbul'u sallamaya geliyor. 13 Temmuz gecesi kimseye söz ver-meyin! Henüz biletler satışa çıkmadı ama konserin İTÜ Stadyum'da olacağı bilgisini paylaşabiliriz.

PRIMAVERA SOUND SYSTEM BARCELONA

29-31.05.2014

Arcade Fire Avrupa'nın en önemli müzik festivallerinden biri olan Primavera'nın bu sene "line up"ı çok kuvvetli. Üç gün süren bu festivalde Barcelona'nın keyfini çıkarıp güneşi selamlarken, enfes bir müzik ziyafeti çekmeniz mümkün. Kom-bine bilet fiyatı 195 Euro. Avrupa'daki çoğu festivalin aksine, Primavera'da konser alanının içinde konaklama imkânı yok ama Barcelona'nın merkezinde çok uygun fiyatlı otellerde konaklayabilirsiniz. Önemli bir hatırlatma: Uçak bileti için biraz acele etmeniz gerekiyor. Şimdiden bilet fiyatları artmaya başladı! <https://www.primaverasound.es/?lang=en>

ROCK WERCHTER BELÇİKA

03-06.07.2014

Arctic Monkeys "Soğuk da olsa, yağmur

da olsa ben gider müziğimi dinlerim," diyorsanız Rock Werchter sizin için çok doğru bir seçim. Bu sene festivalin ağır topları: Arctic Monkeys, Pearl Jam, The Black Keys, Kings of Leon ve Metallica. Festival Belçika'nın Haachtsest-enweg adlı kasabasında gerçekleşiyor. Hem festival alanında hem de kasaba-daki otellerde kalma şansınız mevcut. Kötü bir haber ise, çok popüler olan bu festival için şimdiden biletlerin tükenmiş olması, ama bekleme listesine kayıt olma imkânı mevcut. <http://www.rockwerchter.be/en>

GLASTONBURY-İNGİLTERE

25-29.07.2014

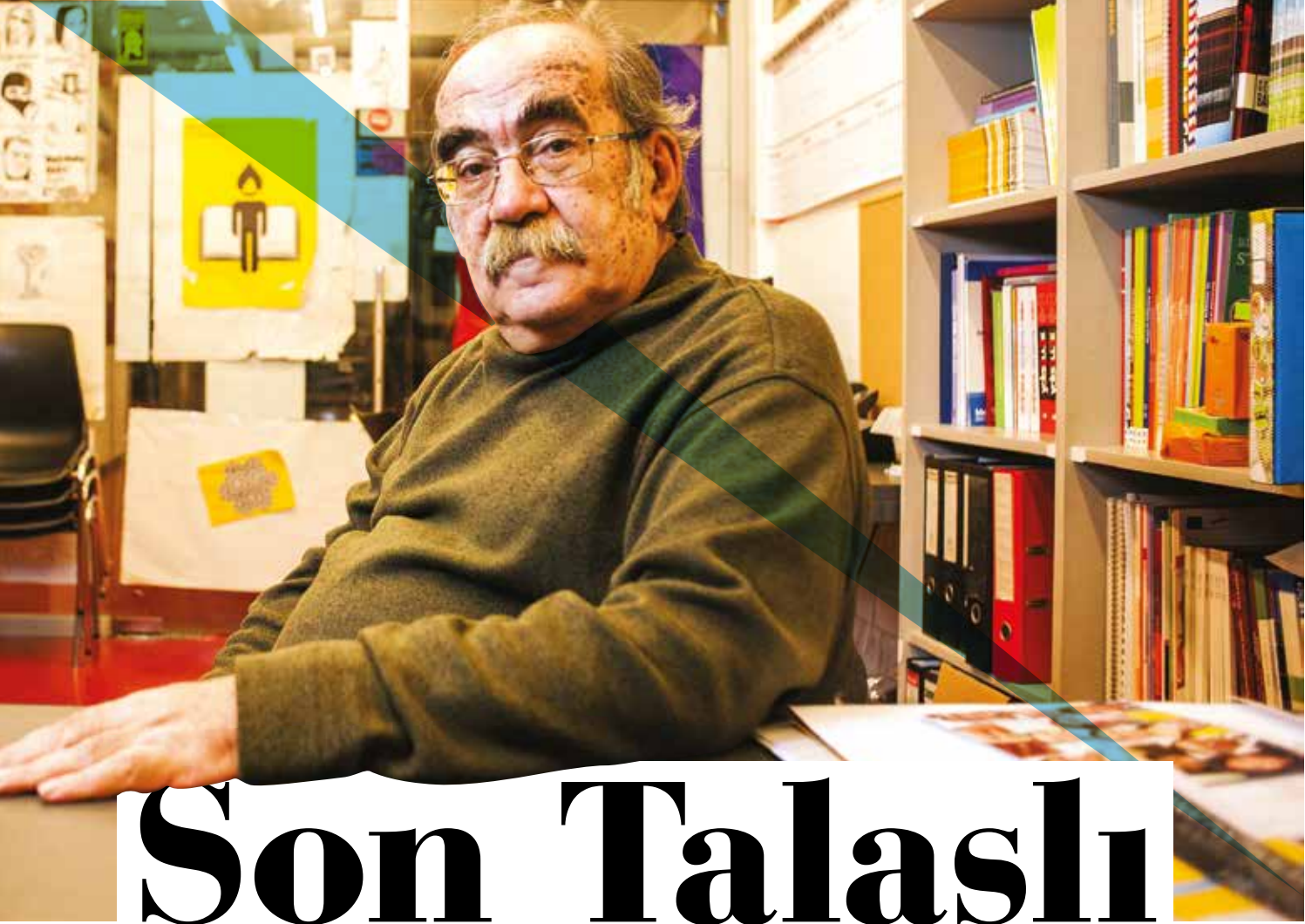
Eğer bilet bulabilirsiniz ölmeden önce gidilmesi gereken en önemli festival başlığını Glastonbury için ayırmalısınız. İngiltere'nin Somerset bölgesinde, 1970 yılından beri kuru-cusu Michael Eavis tarafından düzenlenen Glas-

tonbury, müziğin yanı sıra sahne sanatları ve sanatın diğer dallarına da yer verilen çok yönlü bir festival. Glastonbury'ye gitmişken festival alanında kalarak maceranızı macera katmak en iyi seçim. Çadır ve karavan seçeneklerinin sunulduğu konaklama imkânları mevcut. Festivalin bu seneki katılımcı listesi açıklanmadı, ama hiç şüphesiz en zengin içeriğe sahip festival Glastonbury olacaktır. Glastonbury biletleri telefon hatlarından ön rezervasyon ile Kasım ayında satışa çıkıyor. 2014 biletleri tükenmiş durumda, ancak baharda yeni biletlerin satışa çıkması bekleniyor. "Eğer ben de bu macerayı yaşamak istiyorum," diyorsanız festivalin web sitesinin sıkı takipçisi olmalısınız! <http://www.glastonburyfestivals.co.uk/>

SZIGET-BUDAPEŞTE

11-18.08.2014

Avrupa'nın en sıcak festivaline hoş geldiniz! Buda-peşte'nin Ağustos ayında kaç derece olduğunu biliyor musunuz? 35-40 derece! Fakat eğer yağmur çamur olacağına sıcak olsun, çok terlersem Budapeşte havuzlarına kendimi atarım, diyorsanız bu festival tam size göre. Festival bilet fiyatları ise, haftalık 209 Euro (kamping dahil), 5 günlük 179 Euro (kamping hariç).

Son Talaslı

CELİL OKER **TAC'71**

Okulun kapandığı yıl, ikmale kalan tek kişi olarak, eylüldeki bütünleme sınavında mezun olduğu için kendisine 'Son Talaslı' diyen Celil Hoca ile edebiyat, polisiye, yazma yeteneği, metin yazarlığı, Tarsus, Robert Kolej ve Boğaziçi yılları, Hemingway, Malraux ve Almanya'daki uluslararası polisiye festivalindeki jüri üyeliği üzerine konuştuk.

Size bir soru. 1960'lı yılların sonunda, TAC'de Stickler binasının duvarına asılan gazetede polisiye öyküleri yazanın kim olduğunu biliyor musunuz?

Bir ipucu verelim.

47 yaşında yeniden polisiye öyküler yazmaya başladı. Kahramanı Remzi Ünal olan dört polisiye kitabı mevcut.

Yakında da, Almanya'da, ciddi bir uluslararası ağırlığı olan polisiye roman jürisinde yer alacak.

Evet, tahmin ettiğiniz gibi, hocamız Celil Oker...

Celil Hoca ile öğretim görevlisi olduğu, Bilgi Üniversitesi'nin Santral binasında görüşüyoruz. Kahvelerimizi kendi eliyle getiriyor.

Derken, koyu bir muhabbet başlıyor.

Biraz tarihe giriyoruz... Çok ilginç bir bilgi veriyor. Talas Koleji'nin son öğrencisinin kendisi ol-

duğunu söylüyor.

Nasıl mı? Sözü kendisine bırakalım:

“Talas’ta okulun kapanma haberi çıktığında, önce hazırlık ve orta birinci sınıflar Tarsus’a gitti. Bizler, ikinci ve üçüncü sınıf öğrencileri olarak iki sınıflı Talas’ta okuduk. Bizim sınıftansa bir ben ikmale kalmışım. O da coğrafyadan... Eylül’de okula gittim. Her şey taşınmış. Bir öğretmenin evinde, onun yemek masasında sınav oldum. Çalışmamıştım da... Hoca yardım etti filan. Dolayısıyla diğerleri Haziran’da mezun olmuştu, sadece ben Eylül’de mezun oldum.”

Hazır laf açılmışken, iki okul arasındaki farkı soruyoruz.

Talas’tan sonra Tarsus ona nasıl gelmiş?

TALAS DAHA DİSİPLİNLİYDİ

“Tarsus, Talas’a göre farklıydı. Bizim Talas daha disiplinliydi. Talaslı öğrenci, ders sırasında yatakhane uyumak, okula gelmemek, okuldan kaçmak gibi şeyleri pek aklından geçiremezdi. Hafta sonu dışarı çıkarken üstümüze başımıza iyice bir bakılırdı. Pantolon ütülü mü, ayakkabılar boyalı mı diye...”

Peki ya Tarsus? Celil Hoca, “Tam tersine oldukça özgür, demokrat son derece politik bir mektep olarak karşına çıktı,” diyor. “İlk sene kravat boykotu oldu. Abiler bize, ‘derse girmeyeceksiniz,’ dediler, biz de girmedik. İşin komiği, bu boykot başarıya ulaştı. Ondan sonra, ben mezun oluncaya kadar, kıyafette tam bir serbestlik uygulandı.”

Celil Hoca, okulun demokratlık derecesini anlatan başka bir örnek veriyor.

“Gençler, okulun dış duvarına, ‘Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi’ yazmışlar. Bizde, sınıfları temsilen, bir öğrenci konseyi, ‘student council’ var. Amerikalı müdür, konseydeki öğrencilere, ‘bu konuda birşey yapmayı düşünüyor musunuz,’ diye soruyor. Onun beklentisi, öğrencilerin, ‘Hemen silelim,’ demeleri. Oysa öğrencilerin havası başka. Biri kalkıyor, ‘Altını çizelim hocam,’ diyor.”

Okulun kütüphanesinin iki anahtarından biri Celil Hoca’da duruyormuş: “Kütüphaneyi açan-kapayan yaşlı bir hoca vardı. Bana anahtarı o vermişti,” diyor. Verme gerekçesi de oldukça ilginç: “Dersten kaçtığım zaman, buraya gelip kitap okumam için...”

Oker, kendisini çok okuyan ve yazar biri olarak tanımlıyor: “Lise 3’te okulun gazetesini ele geçirdik. Duvar gazetesi. Elle yazılırdı. Bir arkadaşla birlikte, bu gazeteyi gerçeğe yakın bir gazete ha-

line getirmek istedik. Haberler, sütunlar, daktilo ile yazılmış metinler. Her şey vardı. Son dakika bile yapardık. Okulun maçları için boş bir sütun ayırırdık, akşamüstü maçlar bittiğinde sütunları doldururduk.”

Ve yukarıda anlattığımız o ilk polisiyeler... Söz yeniden Celil Oker’de: “İlk doğru dürüst hikâyeleri burada yazdım. Bunlar polisiye hikâyelerdi. Bir hikâye yazıyor, ama sonunu yazmıyor, insanlara bırakıyordum. Belirlediğim sonu, bir hafta sonra yazıyordum.

Celil Hoca, 16-17 yaşlarında İngilizcesini ilerletince önemli bir şey fark etmiş: Türkiye’de çeviri kitaplarının çoğunun makaslanmış olduğunu...

“Çevirmenler, yazarın edebiyat yaptığını hissedikleri anda bunları atmışlar,” diyor. Geriye roman adına pek bir şey kalmamış.

Celil Hoca okuldan 12 Mart döneminde mezun olmuş. Doğru Boğaziçi Üniversitesi’ne gelmiş. Robert Kolej’in devletleştirilerek Boğaziçi Üniversitesi’ne dönüştüğü dönem... Sözü gelişmeleri anlatması için bir kez daha kendisine veriyoruz: “Robert Kolej, Boğaziçi Üniversitesi oldu ama devlet, beş yıllık bir geçiş süreci tanıdı. Bu beş yıl boyunca da Robert Kolej’in kendi eğitim sistemine devam etti. Öğrencileri tek bir sınavla aldı, ben de o sınavı kazandım.”

Pek başarılı olmadığı üniversiteye, akademik afla dönmüş Celil Oker. Bir yıl daha okuyup diploması almış. Arkasından evlenmiş. Akabinde kısa dönem askerlik çıkmış. Dönüşte, sivil hayata reklam sektöründe başlamış.

Sektöre girdiğinde, reklamcılıkla ilgili bir şey bilmiyormuş. “Ben sadece bir yazma disiplini ve

POLİSİYEE SINIFSA VE POPÜLER BİR BAKIŞ

1960’lı yıllar casus romanlarının zirveye ulaştığı dönem. Niye olduğunu anlamak kolay. Soğuk Savaş dönemi. Dünya ikiye bölünmüş. Bir yanda Sovyetler Birliği ve peykleri var, diğer yanda ise Batı.

Ortada düşman kalmayınca, James Bond filmlerinin kötü adamları gazeteciler, bilim adamları filan olmaya başladı. Agatha Christie’nin bütün kitaplarındaki temel olay burjuvazinin, aristokrasinin yerine geçmesidir. Bütün o parasız lordlar, boynu bükük aristokratlar bunu vurgular. Uzak Yolu dizisindeki Uhura, iletişim subayı olarak geçer, ama aslında Kaptan Kirk’ün sekreteridir. Kirk, ‘kızım bana Klingonları bağla,’ diyor, o da bağlıyor. Başka yaptığı bir şey yok. Kadınların o dönemdeki yerlerini bize anlatıyor. Sonra, eski Uzak Yolu bitiyor. Yenisinde bakıyorsunuz. Bu kez geminin kaptanı bir kadın.

Fantastic Four filminde dört kişi var. Biri profesör. Biri asabi genç. Diğer, çok güçlü biri. Dördüncü olarak da bir kız koymuşlar. Adı Invisible Girl, yani Görünmez Kız. Toplumda kadının yeri bu işte. Görünmüyor olmak.

İllüstrasyon: Sinan Demirel

niyeti olan üniversite mezunu bir adamdım,” diyor ve ekliyor: “Dolayısıyla, bu konuyla ilgili her şeyi, gittiğim yerde öğrendim. Şansıma, gittiğim ajans iyi bir reklamcının ajansıydı. Haluk Mesci’nin MARKA’sı. Orada, bir iki yıl çalıştıktan sonra Nazar Büyüm’ün Merkez Ajans’ına geçtim.”

Reklamcılık dönemi için, “Haluk Mesci öğretti, Nazar Büyüm sorumluluk verdi,” diyor. 1987-88 yıllarında da, beş arkadaş bir araya gelip kendi ajanslarını kurmuşlar.

ZAMAN HİÇBİR ZAMAN GEÇ DEĞİLDİR

Geliyoruz yazı çizi işlerine...

47 yaşında roman yazmaya başlayan Celil Hoca, “Genç arkadaşlara söylüyorum: Zamanı kaçırdın diye birşey yok,” diyor.

Celil Hoca’ya, reklamla roman disiplini nasıl bir araya getirdiğini soruyoruz. Anlatıyor: “İlk gençliğimden itibaren çok kitap okurdum, polisiye de çok sever ve çok okurdum. Çok okuyunca da şöyle bir şeyi anlıyorsunuz: Yazarlık dediğiniz şey, sonuç olarak, ilhamla filan ilgili değil. Çalışmayla ilgili. Reklam yazarlığında şunu gördüm: Size bir iş veriyorlar. Ve o işin bir deadline’ı var. Yapıyorsunuz. Yetiştiriyorunuz. İyi yaparsınız da, kötü yaparsınız da mutlaka yapmanız gerekiyor. Dolayısıyla işin böyle bir disiplini de var. 1988-89 gibi, Türkiye’de polisiye roman tekrardan ayaklanıyor gibiydi. Ve ‘bu iş Türkiye’de yapılacaksa, bunu en iyi yapacaklardan biri de benim’ gibi bir inancım vardı.”

Celil Oker
Türkiye’nin
en verimli
polisiye
yazarları
arasında...

Peki Türk polisiyesi bugün nasıl bir noktada?

Celil Hoca’ya göre, Türkiye’de her zaman polisiye roman oldu. Söz yine kendisinde: “Erol Üye-pazarıcı adlı araştırmacı bir ağabeyimiz var. Onun, ‘Korkmayın Mister Sherlock Holmes, Türk Polisiyesinin 125 Yıllık Öyküsü’ adında iki ciltlik tuğla gibi bir kitabı var. Demek ki bizde polisiyenin tarihi çok eskilere gidiyor.”

Celil Hoca’ya sormaya devam ediyoruz: Daha çok yüksek edebiyat kitaplarını mı tercih ediyor, best seller’ı mı?

Hiç düşünmeden, “Ağır ve yüksek edebiyat,” diyor. Ardından ekliyor: “Hemingway’ciyim. Şehirli ve eğlenceli... Öte yandan, Malraux’nun *Umud*’u, üç-dört senede bir, yeniden elime alıp baktığım kitaplardan biridir. Çevirmeni de Atilla İlhan. Kitabın birinci cümlesi şöyledir: Yaz sıcakında Madrid bir tef gibi gerilmişti.”

Celil Hoca’ya neden polisiyeyi tercih ettiğini soruyoruz. Bıyık altından gülerek bize cevap veriyor: “Polisiye edebiyat iyi bir şey. Söyleyeceklerinizi çok çaktırmadan söylüyorsunuz. Hafif gizli saklı oluyor. Yazar olmanın da keyfi varsa, bunu sürüyorum.”

Oker, yukarıda da yazdığımız gibi, yazarlık işini bir yetenek haline getirmek istemiyor: “Yazarlık hali diye bir şey olduğuna inanmıyorum. Oturup bir şey yazıyorsan, bu da bir kitap haline geliyorsa, işte yazarsın. Bu da çalışmakla, teknikleri öğrenmekle oluyor. On senedir de, Bilgi Üniversitesi’ndeki yazar atölyesinde, bunu başka insanlara aktarmaya çalışıyorum.”

ALMANYA’DAKİ BÜYÜK JÜRİ

Geliyoruz Almanyadaki jüri üyeliğine. Nerede, nasıl yapılıyor? Kimler katılıyor? Söz yine Celil Oker’de: “Almanya’da, Mord am Hellweg diye, her iki senede bir yapılan bir polisiye festivali vardır. Çok da büyüktür. Almanya’nın bir bölgesinde yapılır, ama birkaç şehir ve kasabada yürüyen bir festivalidir. İki senede bir yılın polisiyecisini seçerler. Bu sene, ön jüride benim olmamı da istediler. Bize 11 tane aday yazar ismi verdiler. Her jüri üyesi beş tanesine not vererek geri yolladı. Oradan çıkacak beş kişiyi okurlar oylayacak ve bir kişiyi seçecekler.”

Peki ufukta yeni çalışmalar var mı?

Celil Hoca şimdilerde üniversiteyle haşır neşir. Biraz da tembellik ettiğini söylüyor. Ama biz yine de hazırlıklı olalım, toplumda polisle ilgili pek çok şey olup, yaşanıp tartışılırken, yeni polisiyeleri atlamayalım.

GÜLER
legacy.

İlk Kamp: 22-27 Haziran

İkinci Kamp: 29 Haziran-4 Temmuz

Yaş: 10-18 (2004-1996)

Yer: ÖZYEĞİN
ÜNİVERSİTESİ

Muratcan ve Sinan Güler'in
kamp boyunca sizlerle beraber olacağı
4. Güler Legacy
Kampları Özyeğin Üniversitesi'nde

İsim Doğru da, Fotoğraf Yanlış!

METİN ATAMER TAC'61

Metin Atamer'lerin sayısı iki olunca biz de hatayı yaptık.

Geçtiğimiz sayıda yaptığımız hatadan bir telefonla haberdar olduk.

Arayan, Metin Atamer (TAC'61) idi. Kendisi hakkındaki yazımızda bir sorun yoktu. Ama kullandığımız fotoğraf, TAC'li Metin Atamer'e değil, Ankara Üniversitesi'nden profesör Metin Atamer'e aitti. Her iki Metin Atamer de bir tesadüf sonucunda tanışmış ve arkadaş olmuşlardı. Her ikisi de Türk sanat müziğine gönülden bağlı olduklarından, birbirlerinden kopmamışlardı.

Atamer'i (TAC'61) bulmuşken kendisiyle kısa bir sohbet yapıyoruz. Prof. Atamer ile nasıl karşılaşp tanıştıkları, bir film karesi gibi. Kendi ağzından dinliyoruz:

“Çanakkale Üniversitesi'nden konferans vermeye çağırdılar. Ben rüzgâr enerjisi alanında çalışan, Türkiye'de hemen hemen ilk kişiyim. Ders vermeye gittim. Çarşıda hanımla dolaşıyoruz. Orada bir afiş gördüm. Diyor ki, 'Prof. Dr. Metin Atamer rüzgar enerjisi konusunda konferans verecek.' Allah allah. O insan ben değilim, çünkü profesör değilim. O dersi verecek olan da o değil. O, profesör ama rüzgârla ilgisi yok, süt endüstrisi konusunda Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde görev yapıyor. İşin müzik yanına gelince... Çok ciddi bir udi, bir Türk Sanat Müziği dinleyicisi ve icracısı.” Atamer (TAC'61), “Gittim kendisiyle tanıştım. Arkadaşlığımız böyle başladı,” diyor.

Bu arada, Metin Atamer'in (TAC '61) bazı şiirlerinin bestelendiğini de söylemeden geçmeyelim.

Atamer (TAC'61) bu aralar, Eylül'de piyasaya çıkacak olan kitabıyla ilgileniyor. Kitabın adı *Suzan*. Konusu ise şiddet görmüş üç kadının öyküsü. “Onlar anlatırken gülüyorlardı ama ben ağladım,” diyor Metin Atamer. Üç kadından ikisinin çok tanınmış kişiler olduklarını da sözlerine ekliyor.

Suzan muhtemelen Eylül ayında piyasaya çıkınca yeniden görüşmek üzere Metin Bey'den ayrılıyoruz. Gelecek sayıda kendisiyle yapacağımız söyleşide, müziğe, şiire, araştırmalara ve Atamer'in uzmanlık alanı olan rüzgâr santrallerine yer vereceğiz.

Metin Atamer (TAC'61) bu aralar *Suzan* adlı kitabıyla haşır neşir.

Fotoğraf: Ümit Menteşe

forum

Dünyanın Yaşam Kalitesi En Yüksek Üniversite Kentleri

Eğitim konusundaki çalışmalarıyla tanınan QS (Quacquarelli Symonds) araştırma şirketi, öğrenciler için yaşam kalitesi en yüksek 10 üniversite kentini belirledi.

ARAŞTIRMA NASIL YAPILDI?

QS şirketi, yıllardan beri öğrenciler için fiyat ve kalite olarak dünyanın en iyi üniversite kentlerini sıralıyor. En İyi Öğrenci Kentleri Araştırması, dünyanın 50 kentini öğrenciler için derecelendiriyor. 14 özel parametre ve beş kategoride yapılan değerlendirmelerde, üniversite başarı sıralaması, öğrenci profilinin zenginliği, yaşam kalitesi, çalışma imkânları ve harçlar dikkate alınıyor. Buradaki yaşam kalitesi rakamları Mercer Quality of Living ve Loughborough University's Globalization and World Cities indeksinden alınarak hesaplandı. Tabii bir şehrin listeye girmesi için iki temel parametre şart: Nüfusun 250 binin üzerinde olması ve şehirde en az iki tane QS World University Ranking sıralamasına giren üniversite olması.

1. VİYANA

Şaşırtıcı bir sonuç değil. Mercer'in yaşam kalitesi sıralamasında bir numarada yer alan Viyana, En İyi Öğrenci Kentleri sıralamasında da Dublin'le birlikte 15. sıradaydı. En iyi üniversiteler listesinde ise, Universitt Wien (ilk 200 içinde) ve Technische Universitt Wien (ilk 300 içinde) yer alıyor.

2. ZÜRİH

Zürih, Mercer Yaşam Kalitesi Araştırması'nda da ikinci sırada yer alıyor. Günlük hayat pahalı olsa da üniversitelerin düşük harçları nedeniyle eğitim görece daha ucuz kalıyor. En İyi Öğrenci Kentleri sıralamasında Melbourne'un arkasından 5. sırada yer alıyor. İki uluslararası üniversitenin de ötesinde, halen dünyanın 12. en iyi üniversitesi durumundaki ETH de bu şehirde.

3. SYDNEY

Zürih ile aynı puanı alan Sydney, ilk 10 listesine Avustralya kıtasından girebilen tek kent oldu. Oysa Avustralya kentlerinin yaşam kalitesi hayli yüksek. İkonik bir Avustralya kenti olan Sydney, aynı zamanda dünyanın yaşam kalitesi en yüksek 4'üncü kenti. Kentte dünyada çapında üniversiteler sıralamasında yer alan University of Sydney'in dışında, dereceye giren dört tane daha üniversite bulunuyor.

4. MÜNİH

Almanya'nın üçüncü büyük kenti olan Münih, bu yıl sessiz sedasız Berlin'i geçip dünyanın en iyi üni-

versite kentleri arasında ilk 10 girmeyi başarmıştı. İlk 10'daki yüksek yaşam kalitesi ve çok düşük, hatta bazen sıfıra inen okul harçlarıyla, bu iki kriter gere göre dünyanın en iyi kenti sayılabilir. Münih'teki Technische Universität München ve Ludwig-Maximilians-Universität München, Almanya'nın en iyi ikinci ve üçüncü üniversiteleri durumda.

5. AMSTERDAM

Beşinci sırada bir Avrupa kenti daha. Zaten bölge, dünyanın en iyi 50 üniversitesinin 21'ini barındırıyor. Kanallarla dolu merkezi, etkileyici kent manzaraları ve sakin günlük hayatı ile Amsterdam, bu yıl en iyi öğrenci kentleri araştırmasında da 36. sıradaydı. Şehirde dünyada ilk 100 ve 200'de yer alan University of Amsterdam ve Vrije Universiteit Amsterdam bulunuyor.

6. VANCOUVER

Kuzey Amerika kıtasının yaşam kalitesi en yüksek kenti olarak gösterilen Vancouver, Mercer'ın listesinde de ilk on şehir arasında yer alıyor. Öğrenci kenti olarak 21. sırada yer alıyor. New York ile aynı puanda olmasına rağmen Kanada'nın diğer iki önemli kendi Montreal ve Toronto'nun gerisinde kalmıştı. Fakat kentin global yapısı, toplam yaşam kalitesini Toronto'nun hemen önüne, daha üstlere taşımaya yetiyor. Şehrin en büyük üniversitesi ise, dünyada ilk 50 içinde yer alan University of British Columbia.

7. TORONTO

En iyi öğrenci kentlerinde 13. sırada yer alan

Vancouver

Auckland

ikinci Kanada kenti alternatifi ise Toronto. Gerçekte Montreal öğrenci kenti olarak daha yüksek puanlar alsa da, Toronto da ülkenin en iyi üniversitelerine sahip olarak gaza basmış durumda. Son QS World University Rankings araştırmasında University of Toronto 17. sıraya çıkarak 21. sıradaki McGill'i geride bırakmış oldu.

8. AUCKLAND

QS En İyi Öğrenci Kentleri Araştırması'na bu yıl giriş yapan Yeni Zelanda'nın en büyük şehri Auckland, sıralamada Pekin ile aynı puan ile 18. sıradaydı. Mercer araştırmasında şehrin bu kadar farklı uluslararası kimliklere ev sahipliği yapmasından etkilenilmiş. Şehrin okulu University of Auckland ise ülkenin en iyi okulu, dünyada da en iyi 100 arasında.

9. SINGAPUR

Dünya çapında yaşam kalitesi en yüksek ilk 10 kenti arasına Asya'dan sadece Singapur girebiliyor. Hem de Paris ve Londra'nın ardından, hayli yüksek bir puanla, 3. sıradan. Yoğun nüfus ve yüksek uluslararası bağlantılar sayesinde şehir, dünyanın en iyi 25'i arasında gösterilen okulu National University of Singapore ve en iyi 50 içindeki bir üniversiteyi barındırıyor.

10. KOPENHAG

Singapur'la aynı puanlara sahip Danimarka'nın başkenti Copenhagen, yaşam kalitesi en yüksek 10 kent arasına giren bir diğer Avrupalı oldu. Öğrenci kentleri araştırmasında 20. sıradaki şehirde, dünyada ilk 50'de yer alan University of Copenhagen bulunuyor.

Yeni Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun Neler Getiriyor?

Hukukumuzda tüketiciyi koruma amacına özgü ilk yasal düzenleme olan, 23 Şubat 1995 tarihli ve 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun, 2003 yılında yapılan değişikliklerle yenilenmiştir. Ancak Avrupa Birliği'ne uyum sürecinde ortaya çıkan gereklilikler ve yeni Türk Ticaret Kanunu ve Borçlar Kanunu'nun yürürlüğe girmesiyle, 4077 sayılı kanun, tüketicinin korunması amacını gerçekleştirmekte yetersiz kalmıştır. Bu sebeple, 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun (**Kanun**) çıkarılmıştır.

Hazırlayan: CCAO-KINSELLAR HUKUK BÜROSU

Tüketicinin korunması gerekliliğindeki temel sebep, tüketicinin kendisine tüketilecek mal veya hizmeti sağlayan kişilerle kurması gereken hukuki işlemlere ilişkin gerekli hukuki bilgiye sahip olmamasıdır. Kanun, sözleşme öncesi ve sözleşmenin kurulması esnasında tüketicinin bilgilendirmesine yönelik yapılan düzenlemelerle, tüketicinin dahil olduğu hukuki ilişkideki bilgi eksikliğini kapatmak amacını taşımaktadır. Kanunda, bilgilendirme zorunluluğu ana hatlarıyla çizilmiş, Avrupa Birliği mevzuatında düzenlendiği gibi detaylı ve teknik olarak ele alınmamış, ayrıntılı düzenlemeler yapma görevi Gümrük ve Ticaret Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmeliklere bırakılmıştır.

Tüketiciler ile yapılan sözleşmelerde en sık karşılaşılan sorun, tüketicilerin bu sözleşmeleri yeteri kadar düşünmeksizin, malı görmeden veya baskı altında imzalıyor olmasıdır. Tüketicilerin bu durumdan kaynaklanan dezavantajlı durumunu gidermek amacıyla, kanunda devre tatili, uzun süreli tatil ürününe ilişkin sözleşmeler, işyeri dışında yapılan sözleşmeler, ön ödemeli ve mesafeli sözleşmeler, finansal hizmetlerin mesafeli satışına ve tüketici kredisine ilişkin sözleşmeler gibi sözleşmelerde, tüketiciye sözleşmeyi kurmasından itibaren on dört gün içerisinde kullanabileceği “cayma hakkı” tanınmıştır. Mesafeli satışlarda (son yıllarda hızla artmakta olan internet üzerinden yapılan satışlar) tüketicinin malı görmeden alıyor olması sebebiyle, daha çok korunması gerektiği söylenebilir. Tüketici hakem heyetleri ve tüketici mahkemelerine bu hususta yapılan yoğun başvuruların, kanunda yapılan değişiklikte etkili olduğunu belirtilmek gerekir.

Kanunla, sözleşme serbestisine istisna olarak kabul edilebilecek bazı hususlar da kabul edilmiştir. Örneğin, taksitli sözleşmelere veya tüketici kredisi sözleşmelerine ilişkin, bu sözleşmelerden tüketici sıfatıyla yararlanacak kişiler lehine, emredici nitelikte düzenlemeler getirilmiştir. Bununla beraber, tüketici sözleşmelerinde bulunabilecek haksız şartlara karşı denetleme mekanizması ile hâkimin sözleşmenin içeriğine el atması ve haklı bulduğu takdirde sözleşmenin tüketici aleyhine olan kısmını kesin hükümsüz sayması yolu açılmıştır.

Kanunda, yukarıda açıklanan düzenlemelerin yanında piyasaları korumaya yönelik düzenlemeler de yer almaktadır. Tüketiciyi yanlış yönlendirebilecek her türlü reklam ve haksız ticari uygulamanın yasaklanması, idari para cezaları, piyasa davranışlarını tüketici lehine yönlendirme gibi konular buna örnek gösterilebilir.

Tüketiciler, kanundan kaynaklanan haklarını, tüketici hakem heyetleri veya tüketici mahkemelerine başvurmak yoluyla kullanabilirler. Tüketicilerin bireysel olarak açamayacağı davaların, tüketici örgütleri tarafından açılabilmesi de, tüketicilere sağlanan etkin bir koruma açısından önemli bir yeniliktir.

Tüketici hakem heyetleri ve mahkemelerinde, özellikle son dönemde, kart çıkaran kuruluşların “yıllık kart aidatı” adı altında tahsil ettiği miktarları geri alabilmek için çok sayıda başvuru ve dava bulunmaktadır. Kanun, tüketicilerin bu sorununa bir çözüm olarak, kart çıkaran kuruluşlara tüketicilere herhangi bir yıllık ücretin alınmadığı kredi kartı türü sunma zorunluluğu getirmiştir.

Yeni Tüketici Kanunu uyarınca, tüketicilerle,

Tüketiciler ile yapılan sözleşmelerde en sık karşılaşılan sorun, tüketicilerin bu sözleşmeleri yeteri kadar düşünmeksizin, malı görmeden veya baskı altında imzalıyor olmasıdır.

yapı ruhsatı alınmadan, ön ödemeli konut satışı sözleşmesi yapılamayacak ve konutun devir veya teslim süresi, sözleşmenin yapıldığı andan itibaren 36 ayı geçemeyecek. Maket üzerinden yapılan konut kampanyaları, bugüne kadar tüketiciler açısından oldukça sıklıkla mağduriyet yaratmıştır. Kanun, bu konut veya tatil amaçlı taşınmazların teslim tarihine kadar tüketicilere sözleşmeden dönme hakkı tanımış ve firmaların konutu inşa etmeden tüketiciden ödeme almasını yasaklamıştır.

28 Mayıs 2014 tarihinde yürürlüğe girecek olan yeni Tüketici Kanunu'nun mal ve hizmet sektörüne getirdiği yenilikler ile tüketicilerin haklarının korunması yönünde olumlu etkisi olduğunu düşünmekteyiz.

SAVE THE DATE

Kasım'ın ikinci haftası,
tüm mezunlar New York'ta
buluşuyoruz!

Detaylar çok yakında... Ajandanıza
not etmeyi unutmayın!

Biri Beş, Diğeri Belki Beş Bin Yaşında

TAC'nin bahçesindeyiz. Pırıl pırıl bir yaz günü. Kedigillerden iki hayvan yan yana. Biri bildiğimiz sokak kedisi. Diğeri ise aslan. Taştan gövdesiyle yüzyıllara meydan okumuş. Belli ki daha da okuyacak. Kentin tarihi 10 bin yılla ölçülüyor. Aslan da birkaç bin yaşında olabilir.

125. yılını kutlayan tarihi okulun antik aslanı o. Talas'taki okul kapanınca Aslanlı Ev olarak bilinen binanın kapısından Tarsus'a taşınmış. Tarsus ve Talas kardeşliğinin de bir simgesi. Kediye öldüren meraklı derler. O da meraklı olmalı ki, kendisine mekân olarak bir ilim irfan yuvasını seçmiş. Fotoğrafçı arkadaşımız Coşkun Çeler de son sözü söylemiş, ikisini aynı kare içinde yan yana yakalamayı becermiş.

and son, Andrew. In 1750 he was living in Readington town-
ty, where he was interested in a tannery with Johann
ein (Jacob Kline), who had, a few years before mar-
ried his eldest daughter, Veronica Gerdrutta (Fanny). Though
no documentary evidence in proof of the assertion, there
is no reason to believe that at that time the homestead of
the family was a farm of four hundred acres—two hun-
dred which was in black oak timber—located adjoining the
line of the Central Railroad of New Jersey, midway
between the White House and North Branch stations. The
road runs on both sides of the County Line road, and extended
to the slope of Leslie's ridge, being crossed from east to
west by Leslie's brook. Whether the title to this land vested
in his ancestor, or whether he merely occupied it in con-
junction with his son-in-law I am not informed. Ultimately it
came into the sole possession of Jacob Kline, and there is no doubt
that here he and his father-in-law established a tannery, prob-
ably the first one in northern New Jersey. The Hon. Joseph
Campbell, when eighty years of age, wrote me that he well
remembered the old bark and currying houses that stood on the
property; and that John, the grandson of Jacob Kline,
often pointed out to him the location of the dwelling of his
grandfather, Moelich, as being just south of the brook, and on the
west side of the road from his—John's—residence. On this

Herkes takılır... Takıldığınız yerde Redhouse.

dwel.ing (dwel'ing) *i.* konut, ev, ikametgâh, mesken.

Redhouse Büyük Elsözlüğü
İngilizce - Türkçe
Türkçe - İngilizce
Sayfa 130

www.redhouse.com.tr

REDHOUSE

Ne giydiğiniz değil,
ne düşündüğünüz önemli...

Rase Tekstil Sanayi ve Ticaret A.Ş.

www.rase.com.tr • rase@rase.com.tr • Tel.: (0216) 385 91 81